

፻፲፩፤ ወበዕለተ ዐርብ ፈጠረ አዳም ምስለ ኩሉ ዘይሰርር ወዘይትበልዑ።

፻፲፪፤ ወበዕለተ ሰንበትሰ አዕረፈ እምኩሉ ግብሩ ዘሉቱ ስብሐት እስከ ለዓለመ ዓለም ለአሜን።

፻፲፫፤ ግበሩኬ ምእመናን ቤተ ክርስቲያን በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ለለ ወርት ከመ የሀብክሙ በረከተ በዝ ዓለም ወበዘይ መጽእ ዓለም ከመ ያዕድው ከሙ ባሕረ እሳት በአክ ናፊሁ ወሊተኒ ያዕድወኒ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፻፲፬፤ ተአምራሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘሥዑል በነበልባል ወበነደ እሳት ርሱን ጸሎቱ ወበረከቱ ወአስ ተብቀሶቱ የሀሉ ምስለ ኩልነ ሕዝበ ክርስቲያን ሠርጸ ለዛቲ መካን አትክልተ ወንጌል ሐዲሳን በደመ ዋሕድ እለ ቅቡዓን ወያድኅነነ እመከራ እኩይ ዘመን ለዓለመ ዓለም አሜን።

፻፲፭፤ ተብህለ ከመ ሀሉ አሐዱ ብእሲ ክርስቲያናዊ

፻፲፩፤ ዓርብ ግን አዳምንና በክንፍ የሚበሩ በራሪ ፍጥረቶችን ፈጠረ ከነዚህም የሚበሉ አሉ።

፻፲፪፤ በዕለተ ቀዳሚት ሥራውን ፈጽሞ ከሥራው ሁሉ ዐረፈ ለዘለዓለሙ ክብር ጌትነት የባሕርይ ገንዘቡ የሚሆን ለእሱ ምስጋና ይግባው አሜን።

፻፲፫፤ እንግዲህ እናንተ የክርስቲያን ወገኖች የሆናችሁ ሁሉ በዚህ ዓለም በረከትን እንዲያድላችሁ በሚመጣውም ዓለም በክንፉ ባሕረ እሳትን እኔንም እናንተንም ያሻግረን ዘንድ በየወሩ የቅዱስ ሚካኤልን በዓል አክብሩ መታሰቢያውንም አድርጉ።

፻፲፬፤ ተፈጥሮው ከሚቃጠል ነደ እሳት እና ነበልባል የሆነ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ያደረገው ተአምር ይህ ነው። ልመናው በረከቱ አማላጅነቱ የክርስቲያን ወገኖች የዚች ቦታ ቡቃያዎች ወጣንያን ከምንሆን ከወንጌል ልጆች አትክልቶች በደመ ወልደ እግዚአብሔር በተቀባን ከሁላችን ጋራ ይኑር ከክፉ ዘመን መከራም ያድነን ለዘላለሙ አሜን።

፻፲፭፤ በአንዲት አገር ውስጥ አንድ ክርስቲያን ሰው

ዘይነብር በውስተ አሐቲ ሀገር ወይፈርሆ ለእግዚአብሔር ወይገብር ትእዛዞ ወይጽሕቅ ጥቀ ለገቢረ ሠናይ ወያፈቅሮ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወነበረ እንዘ ይገብር ተዝካሮ በዐቢይ ፍሥሐ።

፻፲፮፤ ውእቱኒ ይነብር በግብረ ማሕረስ ከመ ይኩኖ ሲሳየ በዘያሐዩ ነፍሶ ወነፍሶ ብእሲቱ ወውሉዱ ወአግብር ቲሁ ወሰብአ ቤቱ።

፻፲፯፤ ወነበረ ውእቱ ቀዳሙ እንዘ ይገብር ተዝካረ በዓሉ ለሚካኤል በዐቢይ ፍሥሐ ወተለዐለ ፈድፋዶ ወረከበ ብዕለ ብዙኅ።

፻፲፰፤ ወበአሐቲ ዓመት ሠምረ ሎቱ እክል ዘዘርዐ ውስተ ገራህቱ ብዙኅ ሥርናይ ወኩሉ እክል በበ ዘመዱ ወኢገብረ በከመ ቀዳሚ ግብሩ ወኢተዘከረ ተዝካረ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወኢረሰየ ምንተኒ።

፻፲፱፤ ወወዕላ ዕፄ እኩይ ውስተ ኩሉ ገራህቱ ወበልዐ ወአጥፍአ ኩሉ ገራውሂሁ ዘሠምረ ጥቀ።

፻፳፤ ወተዘከረ ሶቤሃ ወደ ንገፀ ዐቢየ ድንጋፄ ሶበ መጽአ ላዕሌሁ ዐቢይ መከራ

እንደ ነበር ተነገረ እግዚአብሔርንም ይፈራ ነበር ትዛዙንም ያከብር ለበኅ ሥራም ይተጋ ነበር የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልንም ይወደውና በፍጹም ደስታ ደስብሎት ዝክሩን ይዘክር ነበር።

፻፲፩፤ ያም ክርስቲያን ሰው ሚስቱን ልጆቹን አሽከሮቹንና ቤተሰቡን የሚያስተዳድረው በእርሻ ሥራ ከሚያገኘው ምርት ነው።

፻፲፪፤ እሱም አስቀድሞ በታላቅ ደስታ የቅዱስ ሚካኤል የበዓሉን መታሰቢያ እያደረገ ይኖር ነበር።

፻፲፫፤ ከዓመታት በአንዲቱ ዓመት በእርሻው ላይ የዘራው አዝመራ የአማረ የበጀ ሆነ ለት ብዙ ስንዴ ሌላም በየዓይነቱ ብዙ የእህል ምርት አመረተ ነገር ግን እንደቀድሞ ሥራውን አልሠራም የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤልን የበዓሉን መታሰቢያ ዝክሩን ማድረግ ቸል አለ የቀድሞ ሥራውን ዘነጋው።

፻፲፬፤ በአዝመራው ሁሉ ውስጥ ትል ወጥቶ እጅግ ያማረ የበጀ አዝመራውን ሁሉ በልቶ አጠፋበት።

፻፲፭፤ ያን ጊዜ አሳብ ገባው ታላቅ ድንጋጼም አደረበት የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል

ወጠፍአ ኩሉ ፍሬ ምድሩ በእንተ ዘአፅርዐ ተዝካረ በዓሉ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል።

፪፳፩፤ ወእምድንረ ዝንቱ ተዝካረ ወገብረ ተዝካረ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በአስተሐምሞ ወአሠነየ ፈድፋደ ወኢያስተተ ወነስሐ በጸሐቅ ዐቢይ ወኢተህየየ ገቢረ ሠናይ በኩሉ መዋዕለ ሕይወቱ።

፪፳፪፤ ወእግዚአብሔር ኢያንጥአ እስመ መሐሪ ወመስተሣህል ተወክፈ ንስሐሁ በጸሎቱ ለሚካኤል መልአክ ሣህል ወምሕረት ወቅዱስ ሚካኤል ኢረስዐ ዘቀዳሚ ጌሩቶ።

፪፳፫፤ ወአፈድፈደ ካዕበ ፍሬ ምድሩ ወተመይጦ ወኮነ ከመ ቀዳሚ ወኢለከፎ ዕፄ ወኢምንትኒ።

፪፳፬፤ ወወረደ ጸጋ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ወበረከቱ ለቅዱስ ሚካኤል ውስተ ቤቱ ወውስተ ገራህቱ ኀበ ኩሉ ዘአጥረየ ወበዝኀ ብዕሉ ፈድፋደ እምቀዳሚ በትንብል ናሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፪፳፭፤ ወውእቱኒ ብእሲ አፈድፈደ ገቢረ ሠናይ ወሰፍሐ

ኤልን የበዓሉን መታሰቢያ ስለአስታጉለ ታላቅ መከራ ደርሶበታልና አዝመራውም ሁሉ ጠፍቷልና።

፪፳፩፤ ከዚህ በኋላ ተፀፅቶ የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤልን የበዓሉን መታሰቢያ ዝክር በፍጹም ትጋት ከቀድሞ የበለጠ ማድረግ ጀመረ ንስሐም ገባ ባለ ዘመኑ ሁሉ በኀ ሥራ መሥራትን አላቃለለም ችላም አላለም።

፪፳፪፤ እግዚአብሔርም የሚመጸውተውና የሚመገበውን አላሳጣውም ፈጽሞ ይቅር ባይ ነውና የፍጹም ይቅርታ መልእክተኛ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ጸሎት ንስሐውን ተቀበለው ቅዱስ ሚካኤልም የቀድሞ ቸርነቱን አላንደለበትም።

፪፳፫፤ ሁለተኛም የምድሩን ፍሬ ሁሉ አበዛለት ተመልሶ እንደቀድሞው ሆነ ማንኛውም የእህል ተባይ አልነካበትም።

፪፳፬፤ የእግዚአብሔር ጸጋ አደረበት የቅዱስ ሚካኤልም በረከት በቤቱ በእርሻው ወረደለት በገዛውም ከብት ሁሉ የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ልመናና ጸሎት ሀብቱ ከቀድሞው ፈጽሞ በዛለት።

፪፳፭፤ ያም ክርስቲያናዊ ሰው በኀ ሠራ ሥራን አብዝቶ

እዴሁ ለውሂበ ምጽዋት ለነጻ ያን ወለምስኪናን ወይገ ብርምሕረተ ለኩሉ በስመ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በዕለተ ተዝካሩ ወእንዘ ይገብር ዘንተ ከመ ዝ አዕረፈ በሠናይ ወቦአ ውስተ መንግሥተ ሰማያት በትንብልናሁ ለቅዱስ ሚካኤል።

፪፳፮፤ ጸሎቱ ወበረከቱ የሃሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፪፳፯፤ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርኅ ጥር በዛቲ ዕለት ተዝካረ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ በዛቲ ዕለት ፈነዎ እግዚአብሔር ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ኀበ ያዕቆብ እስራኤል እንዘ ይፈርህ እኑሁ ዒላውሃ ወአድጋኖ እምኔሁ ወአኅለፎ ፈለገ ዮርዳኖስ ወሐረ ኀበ ላባ እኑሃ ለእሙ ወአስተዋሰቦ ክልኤ አዋልዲሁ ልያሃ ወራሔልሃ ወአግብእ እንዘ ይጸይሕ ፍኖቶ በዳኅና ወበሰላም ምስለ ሰብኡ ወንዋዩ ወው

የዕለት ጉርስ የዓመት ልብስ ለሌላቸው ለነጻያን ለመስኪናን ምጽዋት ለመስጠት እጁን ዘረጋ ለሰው ሁሉ ቸርነትን ርኅራኄን አደረገ የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል በዓሉ በሚከበርበት ቀን በሚካኤል ስም እንዲህ እያደረገ ቆይቶ በበኀ ዕረፍት ዐረፈ በቅዱስ ሚካኤል ልመናና ጸሎትም ወደ መንግሥተ ሰማያት ገባ።

፪፳፰፤ ልመናውና ክብሩ ለዘለዓለም በእውነት በኛ ላይ ይደርብን አሚን።

፪፳፯፤ በስም በአካል ሦስት በባሕርይ በህልውና አንድ እምላክ ብለን አምነን ጥር በባተ በ፲፪ ቀን የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል በዓል መታሰቢያ እንዲከበር እንናገር በዚያች ቀን እግዚአብሔር የመላእክት አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤልን እስራኤል ወደተባለ ያዕቆብ ልኮ ታልና ወንድሙ የሚሆን ኤሳውን ፈርቶ ስለ ነበር ከእሱም አዳነው የዮርዳኖስንም ወንዝ አሻግሮ የእናቱ ወንድም ወደሚሆን ወደላባ ሰደደው ላባም ሁለቱን ልጆቹን ልያንና ራሔልን አጋባው መንገዱንም እየጣረገ በደኅና በፍቅር አንድነት ከቤተሰቡና ከገንዘቡም ጋራ ወደ ወንድሙ መለሰው

ሉዱ ወተቀበሎ እኑሁ ዒሳው በሰላም ወፍቅር ።

፪፳፰፤ ወበእንተ ዝ አዘዙን ከመ ንግበር ተዝካረ በዓሉ ለመልእክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ ዐሠሩ ወሰኑዩ ለለ ወርኑ ትንብል ናሁ ወአስተብቅዖቱ የሀሉ ምስሌን ለዓለመ አለም አሚን ።

፪፳፱፤ ሰላም ለከ ሚካኤል አሐዱ እምነ ሊቃናት ልዑላን ለእግዚአብሔር ፀማዱ አመ ተፈኖከ ትኩን ረድኤተ ቴዎ ድሮስ ጊዜ መራዱ ከመ ቈጽል እምነፋስ ሰብአ ቍዝ ርዕዱ ሶበ መጥባሕተከ ነጸሩ በእዱ ።

በስመ አብ ወወልድ ወመን ንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ድርሳን ዘቅዱስ ወክቡር ወኃ ያል ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘይትነበብ አመ ዐሠሩ ወሰ ኑዩ ለወርኅ የካቲት ። ጸሎቱ

ወንድሙን ኤሳውን በፍቅር አንድነት ተቀበለው ።

፪፳፰፤ ስለዚህ በምዕመናን ላይ የተሾሙ ሐዋርያት በየ ወሩ በዐሥራ ሁለት ቀን የመ ላእክት አለቃ ንዑድ ክቡር የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን መታሰቢያ በዓል እናደርግ ዘንድ አዘዙን ፍጹም ልመና ውና ክብሩ ለዘለዓለሙ በእኛ አድሮብን ይኑር አሚን ።

፪፳፱፤ የእግዚአብሔር አገል ጋዮች ከሚሆኑ ልዑላን ሊቃነ መላእክት አንዱ የምትሆን ላንተ ለሚካኤል ሰላም እላ ለሁ በቴዎድሮስ ላይ ወራሪ ጠላት ተነሥቶበት ልትረዳው በሄድክበት ሰዓት ቅጠል በነ ፋስ ኃይል እንደ ሚረግፍ ሰይ ፍህን በእጁ ላይ ባዩ ጊዜ የቍዝ አገር ሰዎች እንዲሁ ረገፉ ።

በአብ ስም አምነን አብን ወላዲ ብለን በወልድ ስም አምነን ወልድን ተወላዲ ብለ ን መንፈስ ቅዱስ ስም አም ነን መንፈስ ቅዱስን ሠራጂ ብ ለን ምንም ለአጠይቆ አካላት ሦስት ብንል በባሕርይ በህል ውና በመንግሥት በሥልጣን አንድ አምላክ ብለን አምነን ለዘለዓለሙ ልመናው ክብሩ በእኛ ይደርብንና የካቲት በባ ተ በአሥራ ሁለት ቀን የሚነ በብ የሚጸለይ ኃያል ክቡር

ወበረከቱ የሀሉ ምስሌን ለዓ ለመ ዓለም አሚን።

፩፤ ወኮነ እምድገረ ዝንቱ ነገር ወሀሉ አሐዱ ብእሲ ነዳይ ዘዐቢይ ሃይማኖቱ ወይ ነብር ውስተ ውእቱ ብሔር ይስእል ወይጸሊ መዓልተ ወሌሊተ ወይቤሉ ለቅዱስ ሚካኤል ኦ ሊቅየ ተሣህለኒ ወወሀበኒ ሲላየ ዕለት ወዐራዘ ዘዓመት።

፪፤ ወሀካይ ብእሲሁ ወኢ ይወፅእ እምነ ቤቱ ውስተ ተግባር ወስራሕ ወአልቦ ዘየ አምር ተግባር ወኢይሰርሕ ምንተኒ ወኢአሐተኒ ሰዓተ ወኢየአምር ነጊደ።

፫፤ ወእምዝ መጽአ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በሕ ልም ንበ ውእቱ ብእሲ ነዳይ ወአስተርአዮ ለዝኩ ነዳይ ወይቤሉ እፎ አንተ ሀካይ ብእሲ ዘኢተአምር ግብረ ወስ ራሐ ወሐሪስ ወትስእለኒ መዓ ልተ ወሌሊተ ወትብል ተሣህ ለኒ ላዕለ አይኑ ወይንከ ወኢ ይኑ ሥርናይከ ወአይኑ ተግባ ርከ ወስራሕከ ከሙ እባርከ ለከ።

የሚሆን የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል ድርሳን ይህ ነው።

፩፤ ከዚህም ነገር በኋላ እን ዲህ ሆነ ሃይማኖቱ ፍጹም የሆነ አንድ ድሐ ሰው ነበር። በዚያም ሀገር ሲኖር በመዓል ትም በሌሊትም ይጸልይ ነበር የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካ ኤልንም አቤቱ ጌታዩ እዘን ልኝ ይቅር በለኝ የዕለት ምግ ብና የዓመት ልብስ ስጠኝ እያለ ይለምነው ነበር።

፪፤ ሰውዬው ግን ሰነፍ ነበርና ከቤቱ ወደ ሥራ አይ ወጣም የሚያውቀውም ሥራ የለውም። ምንም ምን አይሠ ራም አንዲት ሰዓትስ እንኳ መሥራት አይችልም ንግድም አያውቅም ነበር።

፫፤ ከዚህ በኋላ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል መጣና በሕልም ታይቶት እንዲህ ሲል ተነጋገረው አንተ ሰነፍ ሰው የእርሻ ሥራ ወይም ንግድ የማታውቅ እንደምነው በመዓልትም በሌሊትም ይቅር በለኝ እዘንልኝ እያልክ የም ትለምነኝ ወይንህ ወይም ስን ዲህ ወዴት አለ ደክመህ የሠ ሯኸው ሥራህስ ወዴት ነው እባርክልህ ዘንድ አለው።

፩፤ አ ሀካይ ብእሲ አል ብከኑ ዘትሠይጥ ወዘትሣየጥ ኢንዋይ በእፎ ትብለኒ ሚካኤል ሊቅየ ተሣህለኒ።

፪፤ አይቲት ሀለወ ተግባርክ ዘእባርክ ለከ ኢሰማዕከኑ ዘከመ ይቤሉ እግዚአብሔር ለአዳም አበ ዠሉ ዓለም አመ ተዐደወ ትእዛዘ ሕጉ በጉሕ ሉቱ ለእኩይ ዲያብሉስ ከመ ይቤሉ ምድር ይእቲ እንተ እምኔሃ ወፃእከ ወመንገሌሃ ትገብእ ተገበር ወበሐፈ ገጽከ ተሰሰይ ወብላዕ ኅብስተከ ወእምኔሃ ወፃእከ ለይብቅልከ ሦክ ወአሚከላ።

፫፤ ወአንተሰ ኢትሰርሕ ወትብለኒ ባርከኒ ወዘንተ ብሂሉ ዐርገ ውስተ ሰማያት።

፬፤ ወሶበ ጸብሐ ተንሥእ ዝኩ ነዳይ ወሐረ ኀበ ቤተ ክርስቲያኑ ወቦአ ቤቶ ለሚ ካኤል ከመ ይጸሊ ወይቤ አ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት ቁም ምስሌየ ወኢት ኀድገኒ።

፭፤ ወእምዝ ሶበ ወፅኦ እምውስተ ቤተ ክርስቲያን ረከበ አሐዶ ብእሴ ባዕለ ወፈ ራሄ እግዚአብሔር ወይው ሀብ ብዙኅ ምጽዋተ ለነዳያን

፩፤ አንተ ሰነፍ ሰው ሆይ የምትሸጠው የምትለውጠው ገንዘብም ቢሆን የለህምን ጌታዬ ሚካኤል እዘንልኝ ራራ ልኝ እንደምን ትላለህ።

፪፤ እባርክልህ ዘንድ የም ባርክልህ ሥራህ ወዴት አለ የዓለሙ ሁሉ አባት የሚሆን አዳምን በዲያብሉስ ተንኮል የፈጣሪውን ትእዛዝ በአፈረሰ ጊዜ አንተ ከሷ የተፈጠርክ ባት ይህች ምድር ናት ወደ ሷም ተመልሰህ ትገባለህ ወጥ ተህ ወርደህ እንጀራህንም በግ ንባርህ ወዝ ብላ ይህ አንተ የተፈጠርክበት መሬት እሾህና አሚከላ ያብቅል ብሉ እግዚ አብሔር እንዳዘዘው አልሰማ ህምን?

፫፤ አንተ ግን ሳትሠራ ባርክልኝ ትለኛለህ አለው ይህን ተናግሮ በክብር ወደ ሰማይ ዐረገ።

፬፤ በነጋም ጊዜ ያ ድሐ ሰው ተነስቶ ወደ ቤተ ክርስ ቲያን ሔደና የቅዱስ ሚካኤል ሥዕል ወዳለበት ገብቶ የመላ እክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ሆይ ከእኔ ጋራ ቁም አትተ ወኝ እያለ ጸለየ።

፭፤ ከቤተ ክርስቲያንም በወ ጣ ጊዜ ለነዳያንና ምስኪናን ብዙ ምጽዋትን የሚሰጥ እግ ዚአብሔርንም የሚፈራ አንድ ባለጸጋ ሰው አገኘ ያም ድሐ

ወለምስኪናን ወይቤሉ ዝኩ ነዳይ መሐረኒ እግዚእየ ወሀ በኒ ልቃሐ ምዕተ ዲናር ከመ እሑር ወእንግድ ቦቱ ወእሣ የጥ ወቆመ ንዋይከ እፈድየከ ወረባሐ እከፍለከ።

፩፤ ወይቤሉ ውእቱ ባዕል ለነዳይ አንሰ ኢየሐምረከ ወእመ አኮ አምጽእ ዘይት ወሐሰከ ይእዜ አሐዶ ዝየ ከመ ኢይኩን ጽልእ ማእከሌየ ወማእከሌከ ሀበኒ ዋሕሰ ዘያገብእ ሊተ ንዋይየ።

፪፤ ወይቤሉ ዝኩ ነዳይ ለው እቱ ባዕል አልብየ ንዋይ ወእ ልቦ ዘይትወሐሰኒ እስመ ነዳይ አነ።

፫፤ ወይእዚኒ ተንሥእ አንተ ወእነ ክልኤን ንሑር ኀበ ቤተ ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ውእቱ ሊቅየ ይትወሐሰኒ።

፬፤ ወይቤሉ ውእቱ ባዕል ሶበ ተአምን ወትትአመን ቦቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት አነሂ አአምን ቦቱ በሚካ ኤል ሊቀ መላእክት ወይቤሉ ተንሥእ ንሑር።

፭፤ ወእምዝ ሐሩ ክልኤ ሆሙ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወቆሙ ኀቡረ ኀበ ሥዕሉ ለሚካኤል ወይቤሉ ዝኩ ነዳይ አ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ሊቅየ ተሣህለኒ በበይነ ዝንቱ ባዕል እስከ እፈ ድዮ እስመ ኢአምነኒ።

ጌታዬ እዘንልኝ ራራልኝ ሔጀ ነግጀ አተርፍበት ዘንድ መቶ ወቄት ወርቅ በብድር ስጠኝ ዋናውን ገንዘብህን ከነ ወለዱ እከፍልሃለሁ አለው።

፩፤ ባለጸጋውም መልሶ እኔ አላውቅህም ባይሆን እንኳ የሚዋስህ አምጣ ኋላ በአን ተና በእኔ መካከል ጸብ ክር ክር እንዳይሆን ለገንዘቤ ኃላፊ ዋስ የሚሆን ስጠኝ አለው።

፪፤ ያም ድሐ ሰውዬ ባለ ጸጋውን እንዲህ አለው ገንዘብ የሌለኝ ከመሆኑ የተነሣ የሚ ዋሰኝ አላገኝም ፍጹም ደሐ ነኝና።

፫፤ ይልቁንስ ተነሥ አን ተና እኔ ሁለታችን የመላእ ክት አለቃ የሚሆን ወደ ቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲ ያን እንሂድና ጌታዬ እሱ ይዋ ሰኛል አለው።

፬፤ ባለጸጋውም የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካ ኤል ከአመንክበትስ እኔም አምንበታለሁና እሺ ተነሥ እንሂድ አለው።

፭፤ ከዚህ በኋላ ሁለቱም ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄደው ከሚካኤል ሥዕል ፊት በአን ድነት ቆሙ ያም ድሐ ጌታዬ የመላእክት ሁሉ አለቃቸው የምትሆን ቅዱስ ሚካኤል ሆይ ገንዘቡን እስከከፍለው ድረስ ስለዚህ ባለጸጋ ተዋሰኝ አላመነኝምና።

፲፬፤ እምዮም እስከ አመ ዐሠሩ ወስኑዩ ለሠኔ በዓልከ አገብእ ሎቱ ወርቆ ለበዓለ ንዋይ።

፲፭፤ ወይቤሎ ዝኩ ባዕል ሰማዕኩ ነገረከ ተንሥእ ንሑር ከመ አህብከ እስመ ዕጹብ ኮኖ ሎቱ ዝንቱ ነገር ለውእቱ ባዕል።

፲፮፤ ወእምዝ ወፅኡ እም ቤተ ክርስቲያን ወሐሩ ክል ኤሆሙ ኀቡረ ውስተ ቤተ ውእቱ ባዕል ወወሀቦ ምእተ ዲናረ ውእቱ ባዕል።

፲፯፤ ወእምዝ ነሥኣ ውእቱ ነዳይ ውእተ ዲናረ ዘወሀቦ ወገብኣ ውስተ ቤቱ እንዘ ይትፈሣሕ ዝንቱ ነዳይ ወሐረ ብሔረ ሮሜ።

፲፰፤ ወእምዝ አመ ዐሠሩ ወስኑዩ ለሠኔ ዕለተ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት አእመረ ከመ በጽሐ ዕድሜሁ ወኢገብኣ ተከዘ ውኀዝን ዐቢየ ኀዘን በእንተ ዘበጽሐ ዕድሜሁ።

፲፱፤ ወኀለየ በልቡ ወይቤ ምንተ እገብር እስመ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዋሕሰ ዘወሀብክዎ በጽሐ ዕድ ሜሁ ወኢይትከሀለኒ ዮም በጺሕ።

፲፬፤ ከዛሬ ጀምሮ እስከ ሰኔ ዐሥራ ሁለት ቀን ድረስ ወርቁን ለባለ ገንዘቡ እመል ስለታለሁ ብሎ ጸለየ።

፲፭፤ ባለጸጋውም ነገርህን ሰማሁ ተነሥ እስጥህ ዘንድ እንሂድ አለው ይህ ነገር ለሱ ድንቅ ሆኖበታልና።

፲፮፤ ከዚህ በኋላ ከቤተ ክርስቲያን ወጥተው ሁለቱም አንድነት ወደ ባለጸጋው ቤት ሂዱና ባለጸጋው መቶ ሚዛን ወርቅ ሰጠው።

፲፯፤ ከዚህም በኋላ ያ ደሐ ሰው ባለጸጋው የሰጠውን ገንዘብ ይዞ ደስ እያለው ወደ ቤቱ ተመለሰና ሮም ወደ ሚባል ሀገር ለንግድ ሄደ።

፲፰፤ ከዚህም በኋላ ንዑድ ክቡር የሚሆን የመላእክት አለቃ ሚካኤል በዓል የሚ ከበርበት ሰኔ ፲፪ ቀን እንደሆ ነና ቀጠሮውም እንደደረሰ እሱም እንዳልተመለሰ አውቆ ከባድ ኀዘን ተሰማው።

፲፱፤ በልቡም ምን ማድረግ ይሻለኛል የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልን ዋስ የሰጠሁ በት ቀጠሮ ደረሰ ዛሬም መድ ረስ አይቻለኝም እያለ አሰበ።

፳፤ ወእምዝ ሰፍሐ እዴሁ ውስተ ሰማይ ወአንቃዕደወ ላዕለ ወእምን በጥቡዕ ልብ ወበርቱዕ ሃይማኖት ወነሥኣ ምእተ ዲናረ ምስለ ረባሑ ኀምሳ ዘበዓለ ዕዳ ወዐቄረ በቀኝማት ወጸሐፈ ውስቴቱ ለቀኝማት ስም ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ወስመ ባዕል ወስመ ዚአሁ ጸሐፈ ምስ ሌሆሙ።

፳፩፤ ወእምዝ ተንሥኣ ወሐረ ኀበ ነሃቢ ወይቤሎ ለነ ሃቢ ግብር ሊተ ሣጹኑ ዘዐረር ወገብረ ሎቱ ሣጹኑ ዘዐረር።

፳፪፤ ወእምዝ ነሥኣ ውእተ ቀኝማት ወወደየ ውስቴቱ ወዘግሐ።

፳፫፤ ወእምዝ ሐረ ወቆመ ላዕለ ሐይቀ ባሕር አመ ዕለተ ማገተወ በዓሉ ለሚካኤል ሊቀ መላእክት። ወጸለየ ጸሎተ ወንጌል አእኩቶ ወባ ርኮ ለእግዚአብሔር ወበጽ ባሕ ይቤ ለከ ዕብላከ ኦ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት አንተ ተአምር ከመ ርትቀ ብሔረ ሀሎኩ አነ ወከመ ተወሐስከኒ ወኢይትከሀለኒ እብጸሕ ዮም።

፳፬፤ ወናሁ ወገርኩ ለከ ውስተ ባሕር ዘተወሐስከኒ ወአጽብሕ ሊተ ለበዓለ ዕዳ እስመ በዛቲ ዕለት በዓልከ

፳፤ ከዚህ በኋላ እጁን ወደ ሰማይ ዘርግቶ በቆራጥ ልቡና በቀኝኛና በጸናኛ ሃይማኖት አምኖ ወደ እግዚአብሔር አመለከተና ለባለዕዳው የሚ ሰጥ ያን መቶ ብር ከትርፉ ሃምሳ ብር ጋራ አድርጎ በከረ ጢት ቋጥሮ በውስጡም የመ ላእክት አለቃ የሚሆን የሚካ ኤልንና የባለጸጋውን ስም የራሱንም ስም ጽፎ ባንድነት አዘጋጀ።

፳፩፤ ከዚህም በኋላ ተነ ሥቶ ወደ ሠራተኛ ወደ አን ጥረኛ ቤት ሄዶ የብረት ሣጥን ሥራልኝ አለው እሱም ሣጥኑን ሠራለት።

፳፪፤ ከዚያም ያን ከረጢት ወስዶ ከሣጥኑ ውስጥ ከተተና ቆለፈው።

፳፫፤ ከዚህ በኋላ የመላእ ክት አለቃ የሚሆን የሚካኤል በዓሉ ዋዜማ ዕለት በባሕር ዳርቻ ቆመና ጸሎተ ወንጌል እየጸለየ እግዚአብሔርን ፈጽ ሞ አመሰግነው በበነጋውም የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካ ኤል ሆይ ለአንተ እነግርሃለሁ እኔ ከሩቅ አገር እንዳለሁ አንተ ታውቃለህ እንደተዋሰ ከኝም ዛሬ እደርስ ዘንድ እንደ ማይቻለኝም አንተ ታውቃለህ አለ።

፳፬፤ እነሆ የተዋሰከኝንም ገንዘብ ከባሕር ውስጥ ጣልኩ ልህ ለባለገንዘቡ አድርስልኝ የእሱና የእኔ ቀጠሮ በዚች

የም ዕድሜየ ወዕድሜሁ ለባ ዕል አግብእ ዘተለቃሕኩ ማሕፀንተከ።

፳፭፤ ወሶቤሃ ሰረረ ዐቢይ ዓሣ ወቀለቦ ወውኅጦ ለሣ ጸኑ ወእምዝ ሐረ ዝኩ ዓሣ በአሐቲ ዕለት ምሕዋረ ሰዱስ አውራኅ ወሰብዐቱ ዕለት ወበጽሐ በሳኒታ በጊዜ ይሠርቅ ፀሐይ ኅበ ሐይቀ ባሕር ዘእስክንድርያ።

፳፮፤ ወበይእቲ ዕለት አዘ ዘሙ ዝኩ ባዕል ለደቂቁ ከመ ይውግሩ መሣግሪሆሙ ውስተ ባሕር በእንተ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወተእኅዘ ዝኩ ዓሣ ወአብጽሕዎ ኅበ ውእቱ ባዕል ለውእቱ ዓሣ።

፳፯፤ ወተፈሥሐ ውእቱ ባዕል ሶበ ርእዮ ወይቤሎሙ ባዕል ቅዱስ ሚካኤል አም ጽኦ ሊተ ለበዓሉ ዘንተ ዓሣ ወአዘዘሙ ለአግብርቲሁ ይጥብሕዎ ለዝኩ ዓሣ ወጠብሕዎ ወሠጠቁ ከርሦ ወረከቡ ዘንተ ሣጹን በውስተ ከርሠ ዓሣ ዘውኅጦ።

፳፰፤ ወይቤሎ ዝኩ ባዕል ለዐቃቤ ቤቱ አንብር ዘንተ ሣጹን እስከ ነአምር ወንሰምዕ ዘኮነ በብሔርነ ወበውስተ ባሕር ኹሎ ዘኮነ።

፳፱፤ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል አተወ ብሔረ እስክንድ

በዓልህ በሚከበርበት ቀን ነው እና (ነበርና) አደራህን የተበደርኩትን ገንዘብ መልሰህ አግባልኝ አለ።

፳፭፤ ያን ጊዜ ታላቅ ዓሣ ወጥቶ ሣጥኑን ዋጠው ያም ዓሣ ስድስት ወር ከሰባት ቀን ያስኬድ የነበረውን መንገድ በአንድ ቀን ተጉዞ በበነጋው ፀሐይ ሲወጣ እስክንድርያ በምትባል ሀገር አንፃር ወደ አለ ባሕር ዳርቻ ደረሰ።

፳፮፤ በዚያችም ቀን ያ ባለጸጋ የመላእክት አለቃ የሚሆን ስለቅዱስ ሚካኤል በዓል መረባቸውን ከባሕር ጥለው ዓሣ ያጠምዱ ዘንድ ብላቴኖቹን ልጆቹን አዘዛቸው በዚህም ጊዜ ያ ዓሣ በመጀመሪያ ተያዘና ወደ ባለጸጋው አመጡት።

፳፯፤ ያም ባለጸጋ ባየው ጊዜ ደስ ተሰኝቶ ይህን ዓሣ በዓሉን እናኩብርበት ዘንድ ቅዱስ ሚካኤል አመጣልኝ ብሎ ያርዱት ዘንድ ብላቴኖቹን አዘዛቸው ብላቴኖቹም አርደው ሆድ ዕቃውን ባወጡት ጊዜ በዓሣው ሆድ ውስጥ ያንን ሣጥን አገኙ።

፳፰፤ ያም ባለጸጋ ግምጃ ቤቱን ጠርቶ በሀገራችን የሆነውን ነገር ሰምተን እስክናውቅና በባሕርም ውስጥ የሆነውን ሁሉ እስክንረዳ ድረስ ይህን ሣጥን አስቀምጥ አለው።

፳፱፤ ከጥቂት ቀንም በኋላ ያ ደሐ ሰው እስክንድርያ ወደ

ርያ ዝኩ ነዳይ ወረከቦ ለበዓለ ዕዳሁ።

፴፤ ወይቤሎ እፎ ገበርከ ከመ ዝ አሚንየ እመ ወሀብ ኩከ ንዋይየ ወእፎ በዕድሜሁ ኢወሀብከኒ ወኢፈደይ ከኒ።

፴፩፤ ወይቤሎ ዝኩ ነዳይ አንሰ ለዘተወሐሰኒ ወሀብ ከዎ።

፴፪፤ ወይቤሎ ባዕል በአይቱ ረከብኩ ለዋሕስከ ከመ ተሀቦ።

፴፫፤ ወይቤሎ ነዳይ ሶበ በጽሐ ዕድሜሁ ለዘተባህልናሁ እንዘ ሀሎኩ ርጉቀ ብሔረ ለእመ ኢክህልኩ አነበጺሐ ገቤከ በዕለተ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ነሣእኩ ውእተ ዲናረ ምስሊ ረባሑ ኅምሳ ዘረባሕኩ ለከ ወጸሐፍኩ ሰሞ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ስመከ ወስምየ ወሐርኩ ወበጸሕኩ በጽባሕ ኅበ ሐይቀ ባሕር ወነሣእኩ ዝኩ ሣጹን ዘሀሎ ውስቴቱ ዲናር በቀኝማት ውጎተ ምክዎ በሕልቀትየ በማጎተወ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወወገርክዎ ውስተ ባሕር እንዘ ዕብል አሚካኤል ሊቀ መላእክት አንተ ተአምር ዘከመ ተወሐስከኒ ነዋ እንከ አንተ ሀቦ ወአግብእሎቱ ለበዓለ ዕዳየ።

፴፬፤ ወሶበ ነገር ዝኩ ነዳይ ለባዕል አንከረ ወበዓለ ዕዳሁኒ

ምትባል አገር ተመልሶ በገባ ጊዜ ባለ ሀብቱን አገኘው።

፴፤ ባለ ገንዘቡም አምኜ ገንዘቤን ብሰጥህ ስለምን እንደዚህ አደረግህ በቀጠሮውስ ቀን ያልሰጠኸኝና ያልከፈልከኝ ስለምንድነው አለው።

፴፩፤ ደሐውም እኔስ ለተዋሰኝ ሰጥቼዋለሁ አለው።

፴፪፤ ባለጸጋውም ለዋስህ ትሰጠው ዘንድ ወዴት አገኘኸው አለው።

፴፫፤ ደሐውም ከሩቅ ሀገር ሳለሁ የተቃጠርንበት ቀን በደረሰ ጊዜ እኔ ወደ አንተ ለመድረስ ባይቻለኝ የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል በዓል በሚከበርበት ቀን ያን መቶ ብር ነግጄ ከአተረፍኩልህ ትርፍ ከሃምሳ ብር ጋራ የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን ስም የአንተን ስም የኔን ስም ጽፌ በጡዋት ከባሕር ዳርቻ ሔጀ መቶ ብር ከነትርፉ በከረጢት ቋጥሬ በሣጥን ቆልፌ የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል የበዓሉ ዋዜማ ዕለት የመላእክት አለቃ ሚካኤል ሆይ እንደተዋሰከኝ አንተ ታውቃለህ እነሆ እንግዲህ አንተ ለባለ ገንዘቡ ስጠው ብዬ ከባሕር ጣልኩት አለው።

፴፬፤ ያም ደሐ ለባለጸጋው በገናረው ጊዜ እየተደነቀ በዓሣው ሆድ ውስጥ የተገኘውን

ተዘከረ ዘንተ ሣጹን ዘረከበ በውስተ ከርሠ ዓሣ ወአዘዞ ለዐቃቤ ቤቱ ወይቤሉ አም ጽእ ሊተ ውእተ ሣጹን ዘተረ ክበ በውስተ ከርሠ ዓሣ በዕ ለተ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወአምጽአ ሎቱ ወአጎዘ በእዴሁ ወይ ቤሉ ለነዳይ ዝንቱኑ ዘትብሎ ሣጹን ውእቱ ወይቤሉ ለባ ዕል እወ እግዚእየ።

፴፭፤ ወእርጎም በጊዜሃ ወረ ከበ ስም ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወስምሂ ወስ መ ባዕልኒ ወረከበ በውስቱቱ ምእተ ዲናረ ውጎምሳ ረባሐ።

፴፮፤ ወበበይነ ዝንቱ ነገር አእኩቶ ለእግዚአብሔር ወባ ረኮ ወሰብሐ ወይቤ ዐቢይ ጎይልከ ኦ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፴፯፤ ወነሥአ ውእተ ዲናረ ወረባሐኒ ወይቤሉ ባዕል ለነ ዳይ ኦ እጉየ ዐቢይ ሃይማኖ ትከ አማን አንተ ገብረ አግዚ አብሔር አይነሥእ እምኔከ ዘንተ ረባሐ ወነሥአ ውእቱ ባዕል ጎምሳ ዲናረ ወአግበረ ጸሕለ ለቤተ ክርስቲያን ዘቅ ዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት።

፴፰፤ ወነሥአ ዝኩኒ ነዳይ ሃምሳ ረባሐ ወአግበረ ጽዋዐ ለቤተ ክርስቲያን ዘቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመ ይኩኖ ለተዝካሩ።

ሣጥን አሰበና ግምጃ ቤቱን ጠርቶ የመላእክት አለቃ በሚ ሆን በቅዱስ ሚካኤል በዓል ቀን በዓሣው ሆድ ውስጥ የተገኘውን ያን ሣጥን አምጣ ብሎ አዘዘው እሱም ፈጥኖ ካመጣለት በኋላ በእጁ ይዞ ሣጥኔ ነው የምትለው ይህ ነውን ቢለው ደሐውም አዎን ይህ ነው ጌታዬ አለው።

፴፩፤ ያን ጊዜ ከፈተውና የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል ስም የሱን ስም የባለ ጸጋውን ስም በውስጡም መቶ ብርና ትርፉን ሃምሳ ብር አገኘ።

፴፪፤ ስለዚህም ነገር እግዚ አብሔርን በፍጹም ምስጋና እያመሰገነ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ሆይ ኃይልህ ፍጹም ነው እያለ አደነቀ።

፴፫፤ ባለጸጋውም ያን ገንዘብ ከነትርፉ አንስቶ ደሐውን ወንድሜ ሆይ ሃይማኖትህ ፍጹም ነው በእውነት አንተ የእግዚአብሔር ባለሟል አገል ጋይ ነህ ከአንተ ይህንን ትርፍ አልወስድም አለውና ሃምሳ ብር አንስቶ የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ስም ለታነጸች ቤተ ክርስቲያን ዓህል አሠራ።

፴፬፤ ደሐውም ሃምሳውን ብር አንስቶ መታሰቢያ ይሆ ነው ዘንድ የመላእክት አለቃ ለሚሆን ለቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ጽዋ አሠራ።

፴፱፤ ወተዓረኩ ክልኤሆሙ እምአሚሃ እስከ ዕለተ ዕረፍ ቶሙ ወነበሩ በሰላመ እግዚአ ብሔር ።

፵፤ ወዝንቱ ኩሉ ኮነ በስእለቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ።

፵፩፤ ወለነኒ ይምሐረነ ወይ ሣህለነ በጎይለ ጸሎቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እግዚአብሔር ይዕቀበነ ለኩ ልነ ውሉደ ጥምቀት ለዓለመ ዓለም አሚን ።

፵፪፤ ተአምሪሁ ለቅዱስ ሚካ ኤል ሊቀ መላእክት ዘሥዑል በነበልባል። ትንብልናሁ ወአ ስተብቁኦቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሚን ።

፵፫፤ ተብህለ ከመ ሀሎ አሐዱ ብእሲ ጌር ወፈራሄ እግዚአብሔር ወይገብር ምሕ ረተ ለነዳያን ወለምስኪናን ወያሄኒ ለኩሉ ሰብእ በእንተ ስሙ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በኩሉ ጊዜ ።

፵፬፤ ወሶበ ርእየ ሰይጣን ጸላኤ ሠናያት ፀረ ኩሉ ውሉ ደ አዳም ቀንኦ ቦቱ ወአም ጽእ ላዕሌሁ ኩሎ ደዌ እኩየ ወኮነ መፃጉዐ ወሐመ ብዙኅ ሕማመ ።

፵፱፤ ከዚያች ቀን ጀምሮ ሁለቱም እስከ ዕለተ ሞታ ቸው ድረስ ወዳጅ ሆኑ እግዚ አብሔር በሚወደው የእግዚአ ብሔር ገንዘብ በሚሆን በፍ ቅር አንድነትም ኖሩ ።

፵፤ ይህ ሁሉ የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካ ኤል ጸሎትና ልመና የተደረገ ነው ።

፵፩፤ እኛንም እግዚአብሔር የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ጸሎት ኃይል ይማረን ይቅር ይበለን ተጠምቀን በክርስቶስ የአመን ሁላችንንም ለዘለዓለሙ ይጠ ብቀን አሚን ።

፵፪፤ ልመናው ክብሩ ለዘለዓ ለሙ በእኛ ይደርብንና ተፈጥ ሮው ከነበልባላዊ እሳት የሚ ሆን የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ያደረገው ተአምር ይህ ነው ።

፵፫፤ እግዚአብሔርን የሚፈ ራ እንድ ቸር ሰው እንደ ነበረ ተነገረ የዕለት ጉርስ የዓመት ልብስ ለሌላቸው ለነዳያን ለም ስኪናን ምሕረትን ቸርነትን ርኅራሄን በማዘውተር የመላ እክት አለቃ ስለሚሆን ስለ ቅዱስ ሚካኤል ስም ለሰው ሁሉ በጎ ሥራ ይሠራ ነበር ።

፵፬፤ በጎ ሥራን የሚጠላ የአዳም ልጆች ጠላት ሰይጣን ይህን በእየ ጊዜ ቀናበት ክፉ ጽኑዕ ደዌ አመጣበት ገብጣ ሆነ በብዙ ሕማም ታመመ ።

፵፭፤ ወኮነ ዝኩ ብእሲ የዐወዩ ኩሎ ጊዜ እስመ ጸንዐ ላዕሌሁ ደዌ ወእምብዝኅ ጸንዐ ደዌሁ ስእነ ተንሥእ እምስካቡ ወሰአሎሙ ለአዝማ ዲሁ ወለአግዋሪሁ ከመ ደጹርዎ ወይሰድዎ ጽሚተ።

፵፮፤ ወወሰድዎ በሌሊት ዘእንበለ ያእምር ሰብእ ኅበ ቤተ ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወገብሩ ከማሁ ኅበ ሀሎ ሥዕሉ ለመል አክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት፤ ወአንበርዎ ህዩ።

፵፯፤ ወእምዝ ሶቤሃ ኮነ ወእቱ ብእሲ ይትማሐለል ወይስእል ወያስተበቀዕ በጥ ቡዕ ልብ ኅበ ቅዱስ ሚካኤል እንዘ ይብል ከመ ዝ አ እግዚእየ ሊቀ መላእክት ርድ አኒ ወአድኅነኒ ወፈውሰኒ እምዝንቱ ደዌ እኩይ ዘረከበኒ እስመ እነ ገብርከ ነበርኩ እንዘ እገብር ተዘካረከ ተአሚ ንዩ በጸሎትከ ወእንዘ ይብል ከመ ዝ ምስለ ብካይ ወአን ብዕ መሪር እንዘ ይጉድዕ እንግድዓሁ።

፵፰፤ ወበአሐቲ ዕለት እንዘ ሀሎ ከመ ዝ ጊዜ መንፈቀ ሌሊት ሠረቀ ላዕሌሁ ብርሃን ዐቢይ ወነበቦ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እምውእቱ

፵፭፤ ያም ሰው ሁል ጊዜ ይጮህና ያጉራ ነበር ደዌው ጸንቶበታልና ከደዌውም ጽና ት የተነሣ ከመኝታው መነ ላት ስለተሣነው ዘመዶቹንና ጎረቤቶቹን በድብቅና በሥ ውር ተሸክመው ይወስዱት ዘንድ ለመናቸው።

፵፮፤ እነሱም በሌሊት ተነሥ ተው ሰው ላያውቅ የመላእ ክት አለቃ ወደሚሆን ወደ ቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ወሰዱት እንደዚህም ሁሉ ንዑድ ክቡር የሚሆን የመላ እክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል ሥዕል ወደ አለበት ወሰደው ከዚያ አኖሩት።

፵፯፤ ከዚህም በኋላ ያ በሽተኛ ሰው በቆራጥ ልቡና ሆኖ ወደ ቅዱስ ሚካኤል እንዲህ እያለ ፈጽሞ ይለምን ይማልድ ጀመር የመላእክት አለቃ ጌታዬ ሆይ እርዳኝ ካገኘኝ ከዚህ ክፉ ደዌ በሽታ ፈጽመህ አድነኝ እኔ ባሪያህ አገልጋይህ በጸሎትህ አምኜ ዝክርህን ስዘክር እኖር ነበርና እንዲህም እያለ ከለቅሶ ጋር መሪር ዕንባን በማፍሰስ ደረ ቱን እየደቃ እየመታ አለቀሰ።

፵፰፤ እንዲህ ሆኖ ሲኖር ሳለ ከዕለታት በአንዲቱ ቀን መን ፈቀ ሌሊት በሆነ ጊዜ ታላቅ ብርሃን ከላዩ ላይ ወጣ የመላእ ክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልም

ብርሃን እንዘ ይብል ከመ ዝ ተንሥእ ወሕየው እምዝንቱ ደዌከ እስመ እግዚአብሔር ፈወሰከ።

፵፱፤ ወይቤሎ ውእቱ ድወይ ለመልአክ ለምንት ጉንደይከ እንዘ ትሬእየኒ ውስተ ዝንቱ ደዌ ወተጽናስ ወሕማም ዐቢይ ወምንዳቤ ዕጹብ ወኢያ ፍጠንከ ሐውጾትዮ።

፶፩፤ ወአውሥእ ሊቀ መላእ ክት ሚካኤል ወይቤሎ ናሁ ፈወሰከ እግዚአብሔር ወወ ሀበከ ጥዲና ኢተአብስ እምዝ ዳግመ ወኢትግበር ኅጢአተ ከመ ዘየአኪ ኢይርከብከ።

፶፩፤ ወዘንተ ብሂሎ ሰፍሐ እዴሁ ወገሰሰ ኩለንታሁ ወይ ቤሎ ተንሥእ ወሐር እግዚ አብሔር ፈወሰከ ወአጥዐየከ።

፶፪፤ ወሶቤሃ ነቅህ እምን ዋሙ ተንሥእ ወሐረ በእገ ሪሁ ርቱዕ እንዘ የአኩቶ ለእግ ዚአብሔር ወለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወተፈሥሐ ጥቀ በእንተ ዘሐይወ እምደ ዌሁ ወሰገደ ቅድመ ሥዕሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት እንዘ ይሌብሕ ወይዜምር በቃለ ፍሥሐ ወሐሜት።

፶፫፤ ወሰበ ርእዩ ኩሎሙ ሕዝብ ዘንተ ተአምረ ወመን ክረ ዐቢየ አንከሩ ወአስተ ዐጸቡ ዕበዮ ወክብሮ ለቅዱስ

ከዚያ ብርሃን ውስጥ ተነሥ እግዚአብሔር ከዚህ ደዌህ ፈውሶሃልና ሲል ተነጋገረው።

፵፱፤ ያም የታመመ ሰው መልአኩን በዚህ በሚያስጩ ንቅ ደዌ በሽታ ተይዜ ተጨ ንቄ ስታየኝ ለምን ዘገየህ ፈጥ ነህስ ያልጉበኘኸኝ ለምንድ ነው አለው።

፶፩፤ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልም መልሶ እነሆ እግ ዚአብሔር ፈውሶሃል ጤናህ ንም ሰጥቶሃል ዳግመኛ አትበ ድል ኃጢአትም አትሥራ ከዚህ የሚከፋ መከራ እንዳያ ገኝህ አለው።

፶፩፤ ይህንም ብሎት እጁን ዘርግቶ ሁለንተናውን እየዳሰሰ ተነሥተህ ሂድ እግዚአብሔር ፈጽሞ አድኖሃልና አለው።

፶፪፤ ያን ጊዜ ከዕንቅልፋ ነቃና ተነሥቶ በእግሩ ሔደ እግዚአብሔርንና የመላእክት አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤልንም አመሰገነ ከደዌው ስለ ዳነ ፈጽሞ ደስ አለው የመላእ ክት አለቃ ከሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ሥዕል ፊት ሰገደ ደስ ብሎት በፍጹም ደስታ አመሰገነ።

፶፫፤ ሕዝቡም ሁሉ ይህን ፍጹም ተአምራት ባዩ ጊዜ የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን ከብሩን

ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወአ ብዝኑ ውዳሴሁ ወሰባሔ ዜናሁ ወተአምሪሁ ወነገሩ ለኩሉ ሰብእ ለእለ ርአዩ ተአ ምሪሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፶፱፤ ወውእቱሰ ብእሲ ዘሐ ይወ አፈድፈደ ገቢረ ሠናይ እምቀዳሚ ወኢያብጠለ ገቢረ ተዝካሩ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለለ ኩሉ አውራጎ እስከ አመ አዕረፈ ወቦአ ውስተ መንግ ሥተ ሰማያት በሰእለቱ ለቅ ዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት መልአከ ሣህል ወምሕረት።

፶፳፤ ወለነኒ ያድጎነነ ለኩልነ ውሉደ ጥምቀት ለንጉሠ ሰብ ሐት በትንብልናሁ ይፈውሰነ እምደዌ ጎጢአት ወያድጎነነ እምተ ግብት ዘያስተፋጥን ለለ ዕለት ወይሰውረነ በአከና ፊሁ ዘእሳት እምእኩይ ማዕ ገት ወፈድፋደሰ ለዕገሌ ያድ ጎና እምኩሉ መንሱት ለዓ ለመ ዓለም አሚን።

፶፻፲፤ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አም ላክ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወ ርጎ የካቲት ተዝካረ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ በዛቲ ዕለት ፈነም እግዚአብሔር ሎቱ ሰብሐት ለመልአክ

ገናንነቱን አደነቁ ምስጋናውን አበዙ የትፋፋቱን ዜና ተአም ራቱንም ሁሉ አይተውና ሰም ተው ያደንቁ ዘንድ ለሰው ሁሉ ነገሩ።

፶፱፤ ያም የዳነ ሰው ከቀድ ሞው ይልቅ አብልጦ በነ ሥራ ሠራ የምሕረትና የይቅ ርታ መልእክተኛ የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካ ኤል ጸሎትና ልመና ሞቶ ፍጹም መንግሥተ ሰማያት እስኪወርስ ድረስ በየወሩ በየ አሥራ ሁለቱ ቀን ዝክሩን መዘከሩን አልተወም ትላም አላለም።

፶፳፤ የክብር ባለቤት እሉ የጥምቀት ልጆች የምንሆን ሁላችን እኛንም ያድነን በቅ ዱስ ሚካኤል ጸሎትና ልመና ከደዌ ኃጢአት ይጠብቀን ዕለት ዕለት ከሚያፋጥን ከድ ንገተኛ ሞትም ይሰውረን በነበልባላዊ ክንፎቻም ከክፉ ወጥመድ ያውጣን ይልቁንም እገሌን ከፈተናው ሁሉ ያድ ነው ለዘልዓለሙ አሜን።

፶፻፲፤ አንድ አምላክ በሚ ሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እምነን የየካቲት ወር በፃተ በዐሥራ ሁለት ቀን የመላእክት አለቃ የሚ ሆን የቅዱስ ሚካኤል የበዓሉ መታሰቢያ ቀን እንደሆነ እንና ገራለን ክብር ምስጋና ይግባ ውና እግዚአብሔር በዚች ቀን

ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት ጎበ ሰምሶን ረዐይታዊ ወረድአ እስከ ሞአሙ ለሰ ብእ ፍልስጥኤማውያን ሶበ ፈቀዱ ቀቲሎቶ ወወሀቦ እግ ዚአብሔር ጎይለ ላዕሌሆሙ ወአጥፍአሙ ወቀተለ እምኔ ሆሙ በአሐቲ ዕለት ዐሠርተ ምእተ በመንሰከ አድግ።

፶፯፤ ወሶበ ጸምአ ወቀርበ ለመዊት አስተርአዮ ሎቱ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወአ ጽንዖ ወአውኃዘ ሎቱ ማየ እምዐዕመ መንሰከ አድግ ሰትየ ወድጎነ።

፶፻፲፤ ወሶበ ተመውሉ ሕዝበ ፍልስጥኤም ተመክነዩ ላዕ ሌሁ ምስለ ብእሲቱ ወአየሩ አዕይንቲሁ ወወሰድም ውስተ ቤተ ጣዖቶሙ።

፶፱፤ ወአስተርአዮ መልአከ እግዚአብሔር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወወሀቦ ጎይለ ወቀ ተሎሙ ለኩሎሙ።

፷፤ ወበእንተ ዝ አዘዙነ መምህራነ ቤተ ክርስቲያን ከመ ንግበር ተዝካረ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለለ ኩሉ አውራጎ ትንብልናሁ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፷፩፤ ሰላም እብል ሠናይተከ ተአዛዜ ለትፍሥሕተ ሰብእ

የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካ ኤልን የራአይት ሰው የሚሆን ወደ ሰምሶን ልኮት ሊገድሉት በወደዱ ፍልስጥኤማውያን ላይ ኃይልን ሰጥቶ ድል አድር ጓቸዋልና። ከእነሱም በየቀኑ በአህያ መንጋጋ ሺህ ሺህ ሰው በመግደል ፈጽሞ አጠ ፋቸው።

፶፯፤ ከዚህም የተነሣ ወሀ ጠምቶት ለሞት በደረሰ ጊዜ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካ ኤል ተገልጾለት አጽናናው ከ አህያም መንጋጋ ወሀን አፈለ ቀለትና ጠጥቶ ከጥሙ ረከ።

፶፻፲፤ የፍልስጥኤም ሰዎችም ድል በተነሱ ጊዜ ከሚስቱ ጋራ በመሻረክ ልዩ ዘዴ ፈጥ ረው ዓይኑን አጥፍተው ወደ ጣዖታቸው ቤት ወሰዱት።

፶፱፤ ሆኖም የእግዚአብሔር መልእክተኛ የመላእክት አ ለቃ ቅዱስ ሚካኤል ተገል ጸለት ኃይልን ስለሰጠው ሁሉ ንም ድምጥማቸውን አጠፋ ቸው።

፷፤ ስለዚህ የቤተ ክርስቲያን መምህራን ሐዋርያት የመላእ ክት አለቃ ንዑድ ክቡር የሚ ሆን የቅዱስ ሚካኤልን የበዓ ሉን መታሰቢያ በየወሩ በአ ሥራ ሁለቱ ቀን እናደርግ ዘን ድ አዘዙ ልመናው ጸሎቱ ለዘ ለዓለሙ ከእኛ ጋር ይኑር አሚን።

፷፩፤ ሰውን ለማረጋጋትና ለማስደሰት ታዛዥ ለሆነ ቸር

ወለኑዛዜ። ሚካኤል ኢይበል አድኅኖተክ ማእዜ። ረሲ ደጋ ሪትዩ እምግባረ ጎጢአት አግዓዜ። እንተ ተቀነይኩ ሎቱ የአክል እምይእዜ።

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ድርሳን ወነገር ዘቅዱስ ወክቡር ወጎያል መልአክ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘይትነበብ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርጎ መጋቢት ዘደረሰ አባ ዮሐንስ ሊቀ ጳጳሳት ዘአንጾኪያ በእንተ ዕብዩ ወክብሩ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል ወበእንተ አፍቅሮቱ ሰብአ ወበእንተ ሰንበት ቅድስት ተናገረ እስመ በዓለ ሚካኤል ጎብረ በይእቲ ዓመት ምስለ ዕለተ ሰንበት ወካዕበ ተናገረ በእንተ ማቴዎስ ነግድ ወብእ ሲቱ ወውሉዱ ዘከመ አምኑ በእግዚአብሔር በሰእለቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ ይቤ ዝንቱ ድርሳን አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርጎ መጋቢት እንዘ ጉቡአን ሕዝብ በቤተ ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመ ይግበሩ በዓሎ በሰላመ እግዚአብሔር አብ ትንብልናሁ ወአስተብቅዖቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሚን።

ነትህ ሰላም እላለሁ ሚካኤል ሆይ ማዳንህ ከቶ መቼ ነው እንዳልል የመጨረሻዬቱን ዘመኔን ከኃጢአት ባርነት ነፃ የምታወጣ አድርጋት እስከ አሁን የተገዛሁለት ይበቃዋልና።

አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም በማመን መጋቢት በባተ በአሥራ ሁለት ቀን የሚነበብ ኃያልና ክቡር የሚሆን የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል ድርሳን ነው። ይህ ድርሳን የአንጾኪያው ሊቀ ጳጳሳት አባ ዮሐንስ የመላእክት አለቃ ስለሚሆን ስለ ቅዱስ ሚካኤል ክብርና ገናንነት ሰውንም ስለመውደዱ ንዕድ ክብርት ስለምትሆን ስለ ሰንበትም የደረሰው ነው። በዚች ዓመት የሚካኤል በዓል ከሰንበት ጋራ አብሮ ውሎ ነበርና ዳግመኛም እንግዳ ስለሚሆን ስለ ማቴዎስ ስለ ሚስቱም ስለ ልጆቹም ተናገረ። እነሱም የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ጸሎትና ልመና መጋቢት በባተ በአሥራ ሁለት ቀን በዓሉን ያከብሩ ዘንድ የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን በእግዚአብሔር አብ ፍቅር አንድነት ሕዝቡ ተሰብስበው ላለ በእግዚአብሔር እንዳመኑ ይህ ድርሳን ይናገራል። ልመናውና አማላጅነቱ ይደረግልን አሚን።

፩፤ ስምዑ አጎውዮ ምዕመናን ቃሎ ለመዝሙረ ዳዊት ብፁዕ ወቅዱስ ዘነገረ ጎብረተ ዝንቱ በዓል ዮም ይትፈሳሕ እንዘ ይኬልሕ ወይብል ይትዐየን መልአክ እግዚአብሔር ዐውዶሙ ለእለ ይፈርህዎ ወያድኅኖሙ።

፪፤ አ ፍቁራንዩ ዮም ክልኤቱ በዓላት በዓለ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወበዓለ እሑድ ሰንበት ትንሣኤሁ ቅድስት ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፫፤ ናሁ ርኢኩ ሀድአተ ዐቢየ ወአልቦ ሀከክ ዘይከልአነ።

፬፤ ወባሕቱ አንትሙ ኩልክሙ ተደለዉ ትስምዑ ነገረ ትምህርትዩ ዘእንግረከሙ ወአንትሙስ እለ ትስምዑ ዘንተ ነገረ በአሚን ስምዑ ዘይቤ ቦ ዘምእት ወቦ ዘስላ ወቦ ዘሠላሳ ከመ ታእምሩ ኢኮነ ርጉቀ እምኔነ ዘይውሀብ ዕሴተ በአማን እግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው እስመ ይቤ እምአፋሁ ዘምሉዕ ሕይወተ ወኩሎ ጽድቀ ጎበ ሀለዉ ክልኤቱ ወሠለስቱ

፩፤ ምዕመናን ወንድሞቼ ሆይ የዚህን በዓል አንድነት የተናገረ ንዑድ ክቡር የሚሆን የዳዊትን የምስጋና ቃል ስሙ ዛሬም በፍጹም ደስታ ደስ እያለው የእግዚአብሔር መልእክተኛ በአደባባያቸው ይከታተማል የሚፈሩትንም ያድናቸዋል እያለ በከፍታ ቃል አሰምቶ ሲናገር ሰሙ።

፪፤ ወዳጆቼ ሆይ ዛሬ እነዚህ ሁለት በዓላቶች የመላእክት አለቃ የሚሆን የሚካኤል በዓልና የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ንዕድ ክብርት የምትሆን የትንሣኤው መታሰቢያ እሑድ የተባለች ሰንበት ናት።

፫፤ እነሆ ታላቅ ጸጥታ አየሁ የሚያሰነካክለንም ጸብ ክርክር አልነበረም።

፬፤ ነገር ግን እናንተ ሁላችሁ የምነግራችሁ ትምህርቱን ትሰሙ ዘንድ ተዘጋጁ ይህንን ነገር የምትሰሙ እናንተም አምናችሁ ቀጥሎ ያለውን አድምጡ መቶ ቅንጣት የሚሰጥ አለ ሰላ ቅንጣት የሚሰጥ አለ በዕውነት ዋጋን የሚሰጥ ከእኛ እሩቅ እንዳልሆነ ታውቁ ዘንድ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ጌታችን መድኃኒታችን ሕይወትን በተመላ አንደበቱ በኔ ስም አምነው ሁለ

ጉቡኣን በስምየ ህየ ሀሉኩ ማእከሌሆሙ።

፩፤ እመሰ አምላክን ምስ ሌን ንተወከፍ እንከ ነገረ ዳዊት ዐቢይ ወመዘምር ዘይቤ በፍሥሐ እስመ ንጉሥ እግዚአብሔር ዲበ ኩሉ ምድር ዘምሩ ልብወ ነግሠ እግዚአብሔር ላዕለ ኩሉ አሕዛብ።

፪፤ አእምሩ ኦ ፍቁራንየ ከመ በዓሉ ለመድኃኒን የም እንተ ይእቲ ሰንበተ ክርስቲያን።

፫፤ ይደልወን ንሰብሐ ወን ወድሶ ወናክብሮ ለእግዚአብሔር ቀዲሙ እስመ ይደልዎ ኩሉ ክብር ወኩሉ ኀይል በኩሉ ጊዜ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፬፤ ወእምዝ ንንግር ዕቡዩ ወክብሮ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል ኢሰማዕከሙኑ ዘይቤ ማቴዎስ በወንጌል ቅዱስ ወይቤሉን መልአክ ለአንስት ኢትፍርሃ አንትንሰ እስመ አእምር ከመ ኢየሱስሃ ዘተ ሰቅለ ተኅሥሣ ተንሥኦ ኢህሉ ዝየሰ በከመ ይቤሉሙ ለአርዳኢሁ።

፭፤ ወራእዩ ከመ ዘመብረቅ ወአልባሲሁኒ ጸዐዳ ከመ በረድ።

ትና ሦስት ሆነው ከተሰበሰቡ በት ከዚያ እኔ በመካከቸው እገኛለሁ ብሉ ተናግሯልና።

፩፤ እንግዲህ ፈጣሪያችን ከእኛ ጋራ ከሆነ ገናና የሚሆን መዘምር ዳዊት በታላቅ ደስታ እግዚአብሔር በዐራቱ ማዕዘን ንጉሥ ነው እግዚአብሔር በአሕዛብ ሁሉ ላይ ነግሷልና ነቅታችሁ ተግታችሁ አመስግኑ ያለውን እንቀበል እንመን።

፪፤ ወዳጆቼ ሆይ ዛሬ የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ በዓል እንደሆነች እወቁ ይህቺ ውም ክርስቲያን የሚያርፉ ባት ሰንበት ናት።

፫፤ አስቀድመን እግዚአብሔርን ልናከብረው ልናመሰግነው ይገባናል ሁልጊዜ ለዘለዓለሙ ኃያል ክቡር መባል በእውነት ይገባዋልና።

፬፤ ከዚህም በኋላ የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን ክብሩን ገናንነቱን እንናገር በማቴዎስ ወንጌል መልአክ ሴቶችን እናንተስ አትፍሩ የተሰቀለውን ኢየሱስን እንድትሹ አውቃለሁና ከዚህ ግን የለም ተነሥቷል ብሉ ለደቀ መዛሙርቱ እንደነገራቸው አልሰማችሁምን አላቸው።

፭፤ የመልአኩም ፊቱ እንደመብረቅ የሚያበራ ልብሱም እንደበረዶ ነጭ ነው።

፲፤ ዝኬ ውእቱ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እምነደላተ ሰማይ ዘሰማዕከሙ ቀዳሚ።

፲፩፤ ንግበር በዓለ የም ኦ ፍቁራንየ እስመ እግዚእን ሀሉ ማእከሌን።

፲፪፤ ወኩሉሙ ሠራዊተ መላእክት ይገብሩ በዓለ ቅዱስ ሚካኤል ወገብርኤል እስመ ይስእሉ ኀበ እግዚአብሔር በእንተ ዘመደ ዕገለ እመሕያው ኩሉ ጊዜ።

፲፫፤ ወእግዚአብሔር የኀድግ ሉሙ ኀጢአቶአሙ።

፲፬፤ መኑ እምኩሉሙ ቅዱሳን ዘኢህሉ ምስሌሁ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወዘኢያጸንዖ በትእዛዝ እግዚአብሔር ከመ ይንግእ አክሊለ ክብር።

፲፭፤ ወለእመ ፈቀድከሙ ታእምሩ ኦ ፍቁራንየ ከመ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ይሄሉ ኀበ ኩሉ ሰብእ እለ ይገብሩ ሣናየ ወይቀርቡ ኀበ እግዚአብሔር በኩሉ ልቦሙ ወይስእል ኀበ እግዚአብሔር በእንቲአሆሙ ከመ ያድኅኖሙ ወይርድአሙ ስምዑ እንግርከሙ ዘንተ ተአምረ ዐቢየ

፲፮፤ ይኸውም አስቀድማችሁ እንደሰማችሁት በሰማይ ከሚኖሩ ከኃያላን ሠራዊት ወገን የሚሆን የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ነው።

፲፯፤ ወዳጆቼ ሆይ እንግዲህ ዛሬ በዓሉን እናድርግ ጌታችን በመካከላችን ተገኝቷልና።

፲፰፤ የመላእክት ሠራዊትም ሁሉ የሚካኤልንና የገብርኤልን በዓል ያክብራሉ ሁል ጊዜ ስለሰው ልጆች ከእግዚአብሔር ዘንድ ምሕረትን ይለምናሉና።

፲፱፤ እግዚአብሔርም የሰውን ልጆች ኃጢአታቸውን ይቅር ይላቸዋል።

፳፤ የመላእክት አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤል ከቅዱሳን ወገን አብርት የሌለ ማነው? ከእግዚአብሔር እየታዘዘ የክብርን አክሊል ይቀዳጅ ዘንድ ያላጸናናው ማነው?

፳፩፤ ወዳጆቼ ሆይ የመላእክት አለቃ የሚሆን ሚካኤል በኀሥራን ከሚሠሩ ሰዎች በፍጹም ልቦናቸው ወደ እግዚአብሔር ከሚቀርቡ ሰዎች ዘንድ እንዲኖር ያድናቸው ይረዳቸውም ዘንድ ስለ እሳቸው ወደ እግዚአብሔር እንዲለምን ልታውቁ ብትወዱ በእግዚአብሔር ኃይልና የመላእክት አለቃ በሚሆን

ዘኮነ በኃይለ እግዚአብሔር ከመ ትንሥኡ በስእለቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘነገርናክሙ በእንተ ሰብእ እለ የአምኑ።

፲፯፤ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ዘየአምን ቀዲሙ ወስሙ ቂሶን እምሰብአ ደወለ ቆሎንያ ባዕል ውእቱ ፈድፋደ ወይገብር ዐቢየ መንገደ ወኢ የአምሮ ለእግዚአብሔር አላ መሰግል ውእቱ ወያመልክ ጣላተ።

፲፰፤ ወከመ ዝ ኮነ እንዘ ሀሎ በእበዱ ወእግዚአብሔር ሶበ ፈቀደ ያድኅኖ እንዘ የሐውር መንገደ በሐመር ብጽሐ ሀገረ እንተ ስማ ቆሎንያ ወሰብአሰ ለይእቲ ሀገር ያመልክዎ ለእግዚአብሔር።

፲፱፤ ወበጽሐ ህየ አመ ዐሠሩ ወአሚሩ ለወርኅ ኅዳር ወበይእቲ ዕለተ ጊዜ ቀትር ኅለፈ ቂሶን ቅድመ ቤተ ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እንተ ምሥያጥ ወርእዮሙ ለሠየጥ አንዘ ያሄንዩ መኅትወ ወአልባሰ ወአንከረ ፈድፋደ ወነበረ ህየ በምክሩ ለእግዚአብሔር እስከ ይሬኢ ተፍጻሚተ ግብሮሙ።

በቅዱስ ሚካኤል ጸሎት ስለ ሚአምኑ ሰዎች የሆነውን የተደረገውን ይህን ታላቅ ተአምር እነግራችሁ ዘንድ ስሙ።

፲፯፤ የቆሎንያ አውራጃ ሰዎች ወገን የሚሆን ስሙ ቂሶን የሚባል አስቀድሞ እምነት የሌለው ፍጹም ባለጸጋ የሆነ አንድ ሰው ነበረ እሱም እሩቅ መንገድ መሄድን የሚያዘወትር እግዚአብሔርን የሚያውቅ መሰግልና ጣዖትም ያመልክ ነበር።

፲፰፤ እንዲህ ሆኖ በስንፍና ሲኖር እግዚአብሔር ሊያድነው በወደደ ጊዜ በመርከብ ተሳፍሮ ሲሔድ ቆሎንያ ወደ ምትባል ሀገር ደረሰ የዚያች ሀገር ሰዎች ግን እግዚአብሔርን ያመልኩት ነበር።

፲፱፤ ከዚያችም ሀገር የደረሰው በኅዳር አሥራ አንድ ቀን ነው በዚያችም ቀን ቀትር በሆነ ጊዜ ይኸው ቂሶን የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ፊት ለፊት አልፎ ወደ ገበያ ሔደና ነጋድያን ምዕመናን ለቤተ ክርስቲያን የሚገባውን አልባሳቱን መብራቱን ሲያዘጋጁ አይቶ ፈጽሞ አደነቀ የሥራቸውንም ፍጻሜ እስኪያይ ድረስ በእግዚአብሔር ፈቃድ በዚያ ቆየ።

፲፱፤ ወመስዮ ርእዮሙ ለኩሎሙ ሕዝብ እለ ተጋብኡ በውስተ ውእቱ መካን ወይገብሩ ጸሎተ ሠርክ ወይብሉ ዝማሬ ጥዑመ ወውእቱ ብእሲ አንከረ ብዙኅ እምዘር እየ ወእምብዝኅ ራእዩ ኖመ በአንቀጸ ቤተ ክርስቲያን።

፳፤ ወበይእቲ ሌሊት ካዕበ ተጋብኡ ካህናት ወጠቢባን ከመ ይጸልዩ ጸሎተ ነግህ ወውእቱሰ ብእሲ አንከረ ፈድፋደ በእንተ ዘርእየ ወሰምዐ።

፳፩፤ ወጸቢሐ ካዕበ ሐረ ወረከበ ክልኤ ዕደወ ክርስቲያኑ እምሰብአ ይእቲ ሀገር ወተስእሎሙ ወይቤ ኦ አኅውየ ምን ትኑ ዘኮነ በዛቲ ሌሊት ውስተ ዛቲ ሀገር ብዙኅ ዘምሮ ወፍሥሐ።

፳፪፤ ወይቤልዎ ክልኤሆሙ ዮም ኮነ ዐሠሩ ወሰኑዩ ለኅዳር ወንገብር በዓሎ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል እስመ ይስእሎ ለእግዚአብሔር በእንቲአነ ከመ ይምሐረነ ወይሣህለነ ወይሥረይ ለነ ኀጣውኢነ ወያድኅነን እምኩሎ እኩይ።

፲፱፤ ከመሸም በኋላ በዚያ ቦታ ተሰብስበው የሠርክ ጸሎት የሚያደርጉትን ሰዎች ተመለከተ ያማረ የተወደደ የሚሆን ያቀረቡትንም ምስጋና ሁሉ አዳመጠ ከጣዕመ ዝማሬውም የተነሣ ልቡ ስለተመሰጠ በቅጽረ ቤተ ክርስቲያኑ ተኝቶ አደረ።

፳፤ ዳግመኛ በዚያች ሌሊት ካህናት ሊቃውንት መምህራን የነግህ ጸሎት ይጸልዩ ዘንድ ተሰበሰቡ ያም ሰው ስለአየውና ስለሰማው ምስጋና ሁሉ ፈጽሞ አደነቀ።

፳፩፤ ዳግመኛም በነጋ ጊዜ ሄዶ በዚያች አገር ከሚኖሩ ሰዎች ወገን የሚሆኑ ሁለት ወንዶች ክርስቲያኖች ጋራ ተገናኘና ወንድሞቹ ሆይ በዚች ሀገር ውስጥ ብዙ ደስታና ምስጋና ስሰማ ያደርኩ ስለምንድነው ብሎ ጠየቃቸው።

፳፪፤ እነሱም ዛሬ ኅዳር አሥራ ሁለት ቀን የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል በዓል ስለሆነ እናከብራለን እሱ ስለእኛ ፈጽሞ ይቅር ይለን ዘንድ ኃጢአታችንንም ያስተሠርይልን ዘንድ ከከፋም ነገር ሁሉ ያድነን ዘንድ እግዚአብሔርን ይለምንልናልና አሉት።

፳፫፤ ወይቤሉሙ ውእቱ ብእሲ አይቲ ሀሉ ከመ እትና ገር ምስሌሁ ወእስአሉ ከመ ያድጎነኒ እምኩሉ ምንዳቤ እኩይ።

፳፬፤ ወአውሥእዎ ወይቤ ልዎ ኢትክል ትርአዮ ይእዜ እስከ ትከውን ከማነ ክርስቲ ያናዌ ፍጹመ ወእመሰ ኮንከ ክርስቲያናዊ አኮ ለገብሩ ባሕ ቲቱ ዘትስአሉ አላ ለእግዚ ኡኒ ትሬእዮ ወታነክር እምስ ብሐቲሁ ውእቱኒ ያድጎነከ እምኩሉ እኩይ።

፳፭፤ ወይቤሉሙ ውእቱ ብእሲ አስተበቀላከሙ አ አጎውዮ ትሰዱኒ ምስሌከሙ እኩን ክርስቲያናዊ ወእውሀበ ከሙ በበ ዲናር ወርቀ እስመ ተመይጦ ልብዩ ጎበ አምል ኮትከሙ ጎቡረ ምስሌኬሙ።

፳፮፤ ወይቤልዎ እሉ ዕደው ኢይትከሀለከ ትኩን ክርስቲያ ናዌ ከማነ እስከ ይጸሊ ላዕ ሌከ አቡነ ጳጳስ ወዮጎትመከ ወያጠምቀከ በስመ አብ ወወ ልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

፳፯፤ ወእምዝ ትከውን ክርስ ቲያናዌ ዳእሙ ተዐገሥ እስከ ይፈጽም አቡነ ጳጳስ ጸሎቶ

፳፫፤ ያም ሰው መልሶ ከእሱ ጋራ እነጋገር ዘንድ እለምነ ውም ዘንድ ከክፉ መከራ ሁሉ ያድነኝ ዘንድ ወዴት አለ አላቸው።

፳፬፤ እነሱም መልሰው ፈጽ መሀ እንደ እኛ ክርስቲያን እስከትሆን ድረስ ዛሬ ታየው ዘንድ አይቻልህም ክርስቲያን ብትሆን ግን የምትለምነው የምታየው ባለግሉን ብቻ ሳይሆን ጌታውን ኢየሱስ ክር ስቶስንም ታየዋለህ እንጂ ከጌትነቱም የተነሣ ታደንቃለህ እሱም ከክፉ ነገር ሁሉ ያድንሃል አሉት።

፳፭፤ እሱም መልሶ ወንድ ሞቼ ሆይ ክርስቲያን እንድ ሆን ከእናንተ ጋራ ትወስዱኝ ዘንድ እማልጻችኋለሁ ሚዛን ወርቅ እሰጣችኋለሁ ልቦናዩ ከእናንተ ጋራ አንድ ሆኖ ወደ ሃይማኖታችሁና አምልኮታ ችሁ ተመልሷልና አላቸው።

፳፮፤ እነዚያም ሰዎች አባ ታችን ጳጳሱ እስኪጸልይልህ እና በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እስኪአጠምቅህ ሚርንም እስኪ ቀባህ ድረስ እንደ እኛ ክርስቲያን ልትሆን አይቻልህም አሉት።

፳፯፤ ከዚህ በኋላ ክርስ ቲያን ትሆናለህ ነገር ግን አባ ታችን ጳጳሱ ጸሎቱን እስኪ

ወንወስደከ ጎቤሁ ወይሬስየከ ኮማነ።

፳፰፤ ወገብረ በከመ ይቤ ልዎ ወተዐገሠ ይእተ ዕለተ።

፳፱፤ ወበላኒታሁ በጽሐ ጎቤሆሙ ወይቤሉሙ አ አጎ ውዮ ጌራን ተወከፉኒ ጎቤ ከሙ ከመ እግዚአብሔር ዘነገር ከሙኒ ውእቱ የሀብከሙ ዕሴተከሙ ለከልኤከሙ።

፴፩፤ ወእልክቱ መሀይምናን ወሰድዎ ጎበ ጳጳስ ለውእቱ ብእሲ ወይቤሉ ጳጳስ ለውእቱ ብእሲ እምአይቲ ብሔር አንተ ወምንት አምጽአከ ዝዩ።

፴፪፤ ወይቤሉ አንሰ አም ደወለ ቆሎንያ መጸእኩ ወይ ቤሉ ጳጳስ ሠምረኑ ልብከ ትኩን ክርስቲያናዊ ኮማነ።

፴፫፤ ወይቤሉ ውእቱ ነግድ እወ አባ ዘርኢኩ ወዘተና ገርኩ ወዘሰማዕኩ በዛቲ ሀገር ሠምረ ልብዩ እኩን ክርስቲያናዊ።

፴፫፤ ወይቤሉ ጳጳስ በመኑ ታመልከ እምነ አማልክት አውሥአ ወይቤ ውእቱ ብእሲ እነ አመልክ ፀሐዩ ወይቤሉ ጳጳስ ሶበ የዐርብ ፀሐይ ይረክ በከ ምንዳቤ በዲቡ ምድር በአይቲ ትረከቦ ይርጻእከ።

፴፬፤ ጥቂት ታገሥ ወደ እሱ እንወስድህና እንደ እኛ ክርስቲያን ትሆናለህ አሉት።

፳፭፤ እሱም እንደነገሩት ሁሉ ያን ቀን ታግሦ ዋለ።

፳፬፤ በነጋውም ወደ እነሱ ዘንድ መጥቶ እናንተ ደጋግ የምትሆኑ ወንድሞቼ ሆይ ወደእናንተ መጥቼአለሁና ተቀበሉኝ የነገራችሁኝ እሱ እግዚአብሔር ለሁለታችሁም ዋጋችሁን ይሰጣችሁ ዘንድ አላቸው።

፴፯፤ እነዚያም ምዕመናን ያን ሰው ወደ ጳጳሱ ወሰዱት ጳጳሱም ያን ሰው አንተ ከወዴት ሀገር ነህ ከዚህስ በምን ምክንያት መጥተሃል አለው።

፴፰፤ እሱም መልሶ ቆሎንያ የምትባል ሀገር አውራጃ የመጣሁ ሰው ነኝ አለው። ጳጳሱም እንደኛ ክርስቲያን ትሆን ዘንድ ልብህ ይወዳልን አለው።

፴፱፤ ያም እንግዳ ሰውዬ አምን አባቲ በዚች ሀገር ባዩ ሁትና በሰማሁት ሁሉ ልቤ በጣም ተደስቷል ስለዚህ ክርስቲያን እሆን ዘንድ እወዳለሁ አለው።

፵፩፤ ጳጳሱም ከአማልክት ወገን በማን ታመልከ ነበር አለው ያም ሰው መልሶ እኔ በፀሐይ አመልከ ነበር አለው ጳጳሱም ፀሐይ በገባ ጊዜ በምድር ላይ ጨለማ መከራ ያገኝ ሃል ይረዳህ ዘንድ ወዴት ታገኘዋለህ አለው።

፴፬፤ ወአውሥአ ውእቱ ነግድ ወይቤ ምሕረትከ ትርከ በኒ ወትብጽሐኒ ከመ ታጥም ቀኒ አስተብቀላክ ትረስየኒ ክርስቲያናዊ ከመ ዙሉሙ ሰብአ ዛቲ ሀገር።

፴፭፤ ወይቤሉ ጳጳስ ብከኑ ብእሲት ወውሉድ በሀገርከ። ወይቤ ውእቱ ብእሲ እወ ብየ።

፴፮፤ ወይቤሉ ጳጳስ በእንተ ዝ ኢንክል ናጥምቀ ይእዜ እስከ ተሐውር ኀቤሆሙ ከመ ኢትከሐዱ ወኢትትናፈቁ በበ ይናቲከሙ ወኢትትፋለጡ ወኢትከሐድ ቅኔከ ወጥምቀ ተከ እንተ ተወከፍከ እስመ ቀዳሚ ዕልወት ኮነ እምብ እሲት።

፴፯፤ ወባሕቱ እመ ሠምረ ልባ ምስሌከ ንዑ ወእሬስየ ከሙ ክርስቲያነ።

፴፰፤ ወውእቱ ነግድ ሶበ ሰምዐ ዘንተ ነገረ እምኀበ ኤጲስቆጶስ ተፈሥሐ ፈድ ፋደ።

፴፱፤ ወሶቤሃ ተባረከ እም ኀበ ኤጲስቆጶስ ወተደለወ ይሑር ብሔሮ ወወፅኦ።

፵፤ ወናሁ ሰይጣን ጸላኤ ሠና ያት አእመረ ከመ ሜጠ ልቡ ናሁ ውእቱ ብእሲ ኀበ እግዚ አብሔር ወቀንዐ ላዕሌሁ።

፴፬፤ ያም እንግዳ ሰው መልሶ አቤቱ በረከትህ ቸርነ ትህ ትደረግልኝ ትድረሰኝ አጥምቀኝና በዚች ሀገር እን ዳሉ ሰዎች ሁሉ ክርስቲያን ታደርገኝ ዘንድ እማልድሃለሁ አለው።

፴፭፤ ጳጳሱም በሀገርህ ሚስት ልጆች አሉህን ብሎ ቢጠይቀው እሱም አዎን አለኝ አለ።

፴፮፤ ጳጳሱም ስለዚህ ነገር ዛሬ ልናጠምቅህ አንችልም ወደ ቤተ ሰቦችህ በሄድክ ጊዜ እንዳትከዱ እርስ በእርሳች ሁም እንዳትለያዩ የተቀበል ከውን ጥምቀትህን ሃይማኖት ህን እንዳታፈርሱ ከሀደት አስ ቀድሞ በሴት ተደርጓልና።

፴፯፤ ነገር ግን ልቦናዋ ቢወድ አብራችሁ ኑና ክርስ ቲያን አደርጋችኋለሁ አለው።

፴፰፤ ያም እንግዳ ሰው በኤጲስ ቆጶሱ ዘንድ ይህን ነገር በሰማ ጊዜ ፈጽሞ ደስ አለው።

፴፱፤ ያን ጊዜውን ከኤጲስ ቆጶሱ ዘንድ ቡራኬ ተቀብሎ ወደ ሀገሩ ይሄድ ዘንድ ተዘ ጋጅቶ ወጣ።

፵፤ እነሆ የበነ ነገር ጠላት የሆነ ሰይጣን የዚያን ሰው ልቦናው ወደ እግዚአብሔር እንደተመለሰ አውቆ ቀናበት።

፵፩፤ ወሶበ በጽሐ ማእከለ ባሕር አንሥአ ዐውሎ ጽኑዐ ወረሰየ ማዕበለ ከመ ይትለዐል እምሐመር እስከ ሐይቅ።

፵፪፤ ወእምስጥመተ ይእቲ ሐመር ሞቱ ብዙኃን እለ ውስተ ሐመር።

፵፫፤ ወሶበ ርእየ ውእቱ ብእሲ ጸርሐ ወከልሐ በዐቢይ ቃል ወይቤ ኦ እግዚእየ ኢየ ሱስ ክርስቶስ ርድኦኒ ወአድ ኀነኒ እምዘንቱ ምንዳቤ ዐቢይ ወአአምን ብከ በእንተ ስብ ሐት ዐቢይ ዘርኢኩ በቤተ ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ አነ እመጽእ ወዙሉሙ በቤትየ ዘሀለዉ ምስሌየ ወንከውን ክርስቲያነ እስከ ዕለተ ሞትነ።

፵፬፤ ወሶቤሃ መጽአ ቃል እምሰማይ ዘይብል ኢትፍራህ ወኢትደንግዕ አልቦ እኩይ ዘ ይረከበከ ወኢይቀርብ ኀቤከ።

፵፭፤ ወሶቤሃ አርመመ ማዕ በለ ባሕር እስከ ታሕቱ ወኮነ ዛጎን ወዐረየ ሐመር ወሐረ ርቱዕ በትእዛዘ እግዚአብሔር ወበጽሐ ብሔሮ ወኢረከቦ እኩይ ወኢምንትኒ።

፵፩፤ በጉዞው ላይ ላለ ከባ ሕር መካከል በደረሰ ጊዜ ኃይ ለኛ ዐውሎ ነፋስ አስነስቶ ማዕበሉን ከመርከቡ በላይ ከፍ ብሎ እንዲወጣና ከዳር ዳር እንዲደርስ አደረገው።

፵፪፤ መርከቢቱም ከመስ ጠሚ የተነሣ በመርከቢቱ ው ስጥ የነበሩ ብዙ ሰዎች ሞቱ።

፵፫፤ ያም ሰው የመርከቢቱን መሰጠምና የሰዎቹን መሞት ባየ ጊዜ በታላቅ ቃል ጮሆ አሰምቶ ጌታዬ ኢየሱስ ክርስ ቶስ ሆይ እርዳኝ ከዚህ ከታ ላቅ መከራም አድነኝ የመላ እክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ስለ አየሁት ታላቅ ክብርና ምስ ጋና ፈጽሜ አምንብሃለሁ እኔም በቤቴ ያሉ ሰዎችም ሁሉ ከእኔ ጋራ ይመጣሉ እስከ ዕለተ ሞታችንም ድረስ ክርስቲያን ሆነን እንኖራለን ብሎ ተማፀነ።

፵፬፤ ያን ጊዜ አይዞህ አት ፍራ አትደንግጽ የሚያገኝህ ነገር የለም ክፉ ነገር ወደ አንተ አይቀርብም የሚል ቃል ከሰማይ መጣ።

፵፭፤ በዚህም ጊዜ ማዕበሉ ከላይ እስከታች ጸጥ አለ መር ከቡም ተስተካክሎ ቀንቶ ሔደ እሱም በእግዚአብሔር ትእዛዝ አንዳችም ክፉ ነገር ላያገኘው ሀገሩ ደረሰ።

ጃጂ ወአቲዎ ቤቶ ተፈ ሥሐ ወነገሮሙ ለሰብኡ ተአ ምረ ዘኮነ በገቢሁ ውእተ አሚረ በውስተ ሐመር ወኩሉ ዘኮነ በሀገረ ቆሉንያ።

ጃጂ ወይቤሉሙ በአማን ኢኮነ አምላክ ዝንቱ ፀሓይ ዘናመልክ ንሕነ።

ጃጂ ወባሕቱ ናምልኮ ለእግ ዚአብሔር አምላክ ኅያል ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግ ዚአብሔር ሕያው ውእቱኬ አምላክ ሰማይ ወምድር ወኩሉ እምገቢሁ።

ጃጂ ወነገሮሙ ዕቡዮ ወኩሉ ክብር ለሊቀ መላእክት ሚካኤል ወአንከረ ፈድፋደ ዘየ ዐቢ ወልዱ።

ጃጂ ወተንሥኦ ወሐረ ውእቱ ብእሲ ጎበ ብእሲቱ ወይቤላ እመ ሰማዕከኒ ተንሥኢ ንሑር ምስሌየ ንኩን ክርስ ቲያነ ወንትቀነይ ለክርስቶስ።

ጃጂ ወኢትኩኒ ዘክልኢ ልብ ግሙራ ወለእመ ኢሠመረ ልብኪ አነ ኢይኤዝዘኪ።

ጃጂ ወናሁ ዐሠርቱ ወክል ኤቱ ዲናረ ወርቅ ወብሩር ዘተ ርፈ ሀለወኒ አነ እውሀበኪ

ጃጂ ከቤቱም በገባ ጊዜ ደስ አለው ያን ጊዜ ስለ እሱ በመ ርከብ ውስጥ የተደረገውን ተአምራት ሁሉ ለወገኖቹ ቆሉንያ በምትባል ሀገር ያየ ውንም ሁሉ ለቤ ተሰቡ ነገራቸው።

ጃጂ ከዚያም እኛ የምናመልከው ይህ ፀሐይ ከቶ አምላክ አይደለም።

ጃጂ ነገር ግን ሕያው ባሕርይ በሚሆን የእግዚአብሔር የባሕርይ ልጁ ኃያል አምላክ በሚሆን ኢየሱስ ክርስቶስን ግምለክ ይገባናል ይኸውም ሁሉም ከእሱ የተገኘ የሰማይና የምድር ፈጣሪ ነው አላቸው።

ጃጂ የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤልንም ክብሩን ገና ንነቱን በነገራቸው ጊዜ ታላቁ ልጁ ፈጽሞ አደነቀ።

ጃጂ ከዚያም ሚስቱ ወደአለችበት ሄዶ እንዲህ አላት ብትሰሚኝ ተነሺ ከእኔ ጋር እንሂድ ተጠምቀን ክርስቲያን በመሆን ለክርስቶስ እንገዛ ዘንድ።

ጃጂ ፈጽሞ ሁለት ልብ አትሁኚ አትጠራጠሪ ልቡናሽ ባይወድ ግን አላዝኸም አላስገድድኸም።

ጃጂ እነሆ ዐሥራ ሁለት ሚዛን ወርቅና ብር የተረፈ አለኝ እሰጥሻለሁ አንቺም በአ

ወአንቲኒ ንበሪ በአምልኮትኪ አንሰ አሐውር እንሣእ ሥር የተ ጎጢአትየ።

ጃጂ። ወትቤሉ ብእሲቱ ሠናየ አመርከኒ ወሠናይ ነገርከ እግዚእየ በአማን ኩሉ ፍኖት ሠናይ ዘተሐውር አንተ ገቢሁ አነሂ አሐውር ምስሌክ ወምተሂ አንተ ዘትመውት አነሂ እመውት ምስሌክ።

ጃጂ ወከመ ዝ ተሰናከዉ ኩሉሙ በበይናቲሆሙ ወዐርጉ ሐመረ ወመርሐሙ እግዚአብሔር በሥምራቱ ወበረድኤቱ ወአብጽሐሙ ሀገረ ቆሉንያ ወሐሩ ጎበ ክልኤቱ ዕደው እለ ትካት ረከብዎሙ ወአምላዎሙ ወነገርዎሙ ከመ መጽሐ ይኩኑ ክርስቲያን።

ጃጂ ወእመንቱሂ ወሰድዎሙ ጎበ ጳጳስ ወይቤልዎ ለጳጳስ እመንቱ ዕደው ውእቱ ብእሲ ዘመጽአ ቀዲሙ ናሁ መጽአ ምስለ ብእሲቱ ወደቂቁ ወአግብርተ ቤቱ ይኩኑ ክርስቲያን።

ጃጂ ወተፈሥሐ ፈድፋደ ጳጳስ ዐቢየ ፍሥሐ በእንተ ድጎነተ ነፍሶሙ ወቀርቡ ገቢሁ ወይቤሉሙ አማንኑ

ምልኮትሽ ኑሪ እኔ ግን ኃጢአቱ የሚሰረይበት ጥምቀትን እቀበል ዘንድ እሄዳለሁ አላት

ጃጂ። ሚስቱም በጎ ምክር መከርከኝ ነገርህም ያማረ የተወደደ ነው ጌታዬ አንተ የምትሄድበት መንገድ ሁሉ በውነት ያማረ የተወደደ ነው እኔም ከአንተ ጋራ እሄዳለሁ አንተ የምትሞተውን ሞት እኔም ከአንተ ጋራ እሞታለሁ አለችው።

ጃጂ ሁሉም እርስ በርሳቸው በዚህ ተስማምተው ለመሄድ በመርከብ ተሳፈሩ እግዚአብሔርም በቸርነቱና በረድኤቱ መርቶ ቆሉንያ ወደምትባል ሀገር አደረሳቸው። ከዚያም በደረሱ ጊዜ አስቀድሞ ወዳገኛቸው ሁለት ሰዎች ዘንድ ሄደው ሰላምታ ከሰጧቸው በኋላ ክርስቲያን ይሆኑ ዘንድ እንደመጡ ነገሯቸው።

ጃጂ እነዚያም ሰዎች አክብረው ተቀብለው ወደ ጳጳሱ ወሰዷቸውና ያ አስቀድሞ የመጣ ሰው እነሆ ከሚስቱ ከልጆቹና ከቤተሰቦቹም ጋራ ክርስቲያን ይሆን ዘንድ መጥቷል አሉት።

ጃጂ ጳጳሱም የነፍሳቸውን ደህንነት ሰላገኙ በጣም ደስ አለው። ወደ ጳጳሱም በቀረቡ ጊዜ በውነት ክርስቲያን ልትሆኑ ትወዳላችሁን አላቸው።

ትፈቅዱ ትኩን ክርስቲያን ወአውሥእዎ በትሕትና ወይ ቤልዎ እወ አ አቡነ እመ ፈቀደ እግዚአብሔር በጸሎ ትከ ቅድስት።

፶፯፤ ወሶቤሃ አስተዳለወ ጳጳስ ጥምቀተ ክርስትና በቤተ ክርስቲያን ዘቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወመ ሀሮሙ ለውእቱ ብእሲ ወለብ እሲቱ ወለውሉዱ ወለአግብ ርቲሁ። ወአጥመቆሙ እንዘ ይብል በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

፶፰፤ ዘቀዳሚ ስሙ ለውእቱ ባዕል ቂሶን ወወለጠ ስሞ ወሰመዮ ማቴዎስ ወለብእሲቱ ስመዎ ጌራኒ ወለአርባዕቱ ውሉዱ ስመዮሙ ለቀዳማዊ ዮሐንስ ወለካልኦ እስጢፋኖስ ወለሣልሱ ዮሴፍ ወለራ ብዑ ዳንኤል።

፶፱፤ ወሠርዐ ቅዳሴ ቍር ባን ወመጠዎሙ እምሥጢር ቅዱስ ሥጋሁ ወደሞ ለእግዚ እነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፷፤ ወእምድኅረ ተጠምቁ ነበሩ ወርኅ ፍጹመ ኀበ ጳጳስ እንዘ ይሚህሮሙ ነገረ ሃይማኖት ርትዕት።

እነሱም መልሰው በትሕትና ቃል አባታችን ሆይ ክብርት በምትሆን ጸሎትህ የእግዚአብሔር ፈቃዱ ቢሆን አዎን እን ወዳለን አሉት።

፶፯፤ ያን ጊዜ ጳጳሱ የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ሥርዓተ ጥምቀቱን ካዘጋጀ በኋላ ያን ሰው ሚስቱንና ልጆቹን ቤተ ሰቦቹንም የሃይማኖት ትምህርት አስተምሮ አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጠመቃቸው።

፶፰፤ የዚያ ሰው የቀደመ ስሙ ቂሶን ይባል ነበርና ስሙን ለውጦ ማቴዎስ አለው ሚስቱንም ጌራኒ አላት ዐራቱንም ልጆቹን በጥምቀት ስም ሰየማቸው ታላቁን የመጀመሪያውን ዮሐንስ ሁለተኛውንም እስጢፋኖስ ሦስተኛውንም ዮሴፍ አራተኛውንም ዳንኤል ብሎ ሰየማቸው።

፶፱፤ ከዚህ በኋላ መሥዋዕት አዘጋጅቶ ቍርባን ሠርቶ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋውን ክቡር ደሙን አቀበላቸው (አቆረባቸው)።

፷፤ ከተጠመቁም በኋላ የቀናች የጸናች ሃይማኖትን እያስተማራቸው ከጳጳሱ ዘንድ አንድ ወር ተቀመጡ።

፷፩፤ ወማቴዎስ ነግድ እም ብዙኅ ፍሥሐሁ ዙሎ ዘረከበ ዲናረ ወርቅ ወሀበ ለቤተ ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በእንተ መድኅኒተ ነፍሱ።

፷፪፤ ወእምዝ ተባሩኩ ዙሎ ሙ እምኀበ ጳጳስ ወሐሩ ብሔሮሙ እንዘ ያስተፋንው ዎሙ ዐበይተ ሀገር ወጠቢባን በዐቢይ ፍሥሐ።

፷፫፤ ወበፈቃደ እግዚአብሔር አተዉ ብሔሮሙ እንዘ ይመርሐሙ ሊቀ መላእክት ሚካኤል ወአቲዎሙ ብሔሮሙ ገብሩ በዓለ ዐቢየ ለአዝማዲሆሙ ወወሀቡ ምጽዋተ ለነዳያን ወለምስኪናን ለዕቤራት ወለዕጋለ ማውታ ወለመዐስባን እስከ ያንክሩ ሰብእ።

፷፬፤ ወጥዕመ(ሙ) አስማቲ ሆሙ በኀበ ዙሎሙ ሰብእ ወተሰምዐ በበ ብሔሩ ሠናይ ምግባሮሙ።

፷፭፤ ወእምድኅረ ክልኤቱ አውራኅ አዕረፈ ውእቱ ብእሲ ማቴዎስ ነግድ ወኅሩይ እንተ መጽአ በዐሠርቱ ወአሐዱ

፷፩፤ ማቴዎስም የተባለ ያ እንግዳ ሰው ከደስታው ብዛት የተነሣ ያለውን ሁሉ ወርቅና ብር ነፍሱ በምትድን ገንዘብ ስለዳነች የመላእክት አለቃ ለሚሆን ለቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ሰጠ።

፷፪፤ ከዚህ በኋላ ሁሉም ከጳጳሱ ቡራኬ ተቀብለው ወደ ሀገራቸው ተመልሰው ሔዱ። የሀገሩ ታላላቅ ሹማምንትና ባላባቶችም በታላቅ ክብር ሸጏቸው።

፷፫፤ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል እየመራቸው በእግዚአብሔር ፈቃድ ወደ ሀገራቸው ተመልሰው ከገቡም በኋላ ለዘመዶቻቸው ታላቅ በዓል አደረጉ። የዕለት ጉርስ የዓመት ልብስ ለሌላቸው ለነዳያን ለምስኪናን ለባልቴቶች ደሐ አደጎችም ለሆኑ ልጆች ቤት የሚሠራ ዘር የሚዘራ ባል ለሌላቸው ሴቶችም ሕዝቡ ፈጽመው እስኪያደንቁ ድረስ ምፅዋትን መጸወቱ።

፷፬፤ ስማቸውም በሰው ሁሉ ዘንድ ያማረ የተወደደ የጣፈጠ ሆነ የበኅ ሥራቸውም ዝና በየሀገሩ ሁሉ ተሰማ።

፷፭፤ ከሁለት ወርም በኋላ በአሥራ አንድ ሰዓት (በመጨረሻ) የመጣ የተመረጠ ያ ማቴዎስ የተባለ እንግዳ ሰው ዐረፈ ። በሰማይም ፍጹም

ሰዓት ወንሥኦ ዐስቦ ፍጹመ በሰማያት ከመ ዘወዐሉ እምነ ግህ እስከ ሠርክ በስእለቱ ለቅ ዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት።

፰፮፤ ወደቂቁስ ምስለ እሞሙ ኢያንተጉ ሠናየ ግብረ እንዘ ይገብሩ ፈድፋደ እመዋዕለ አቡሆሙ።

፰፯፤ ወዲያብሉስሰ ወአጋንን ቲሁ ኢተዐገሡ ሶበ ርእዩ ጎሩተ ዚአሆሙ ለእሉ ቅዱ ሳን ዘይገብሩ አላ ተንሥኡ ወአቀሙ ላእሌሆሙ መኳንተ ሀገር ወአስተጻልእዎሙ ዐቢየ ጽልኦ ወቆሙ ላዕሌሆሙ ወንሥኡ ንዋዮሙ በዐመጸ እምወስተ መዛግብቲሆሙ።

፰፰፤ ወዮሐንስሰ ይቤሉሙ ለእሙ ወለአጎዊሁ ናሁ ንሬእ ዮሙ ለእሉ ሰብእ እለ ይሣቅ ዩን ፈድፋደ እምአመ ሞተ አቡነ ተንሥኡ ንጎድጋ ለዛቲ ሀገር ወንሐር ጎበ ንጉሥ ወንጎድር ህየ እስመ ጽሑፍ በወንጌል ቅዱስ ዘይብል ሶበ ይሰድዱክሙ እምዛቲ ሀገር ጉዩ ጎበ ካልእታ ሀገር።

፰፱፤ ወይእዜኒ ናሁ ሰደ ዱን ወሣቀዩን ወአሐመሙን

ዋጋውን ከጧት እስከማታ ሲሰሩ ከዋሉት ጋራ የመላእ ክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ጸሎትና ልመና ዋጋ ውን እኩል አገኘ።

፰፻፤ ልጆቼም ከእናታቸው ጋራ ሆነው አባታቸው በሕይ ወት ሳለ ይሠራው ከነበረው በጎ ሥራ ይልቅ አብዝተው ሠሩ።

፰፻፲፤ ዲያብሉስና ሠራዊቱ ግን እነዚህን ቅዱሳን የሚሠሩ ትን ችርነትና በጎ ሥራ ባዩ ጊዜ ለክፋት አልታገሡም በጠላትነት ተነሥተው ሀገረ ገዥዎችን አስነስተው ታላቅ ጥል ያጣሏቸው ጀመሩ በእ ነሱ ላይ በጠላትነት አስነሱ ባቸው በግፍ ገንዘባቸውን አዘ ረፍቸው ሀብታቸውን በዘበዟ ቸው።

፰፻፲፩፤ ዮሐንስ ግን እናቱንና ወንድሞቹን እንዲህ አላቸው እነሆ እንዚህ ሰዎች አባታችን ከሞተ ጀምሮ ፈጽመው ሥቃይ ሲያጸኑበን እናያቸዋ ለን ተነሡ ይህችን ሀገር ለቀን ወደ ሌላ ንጉሥ እንሂድ በዚያም እንኑር ከአንዱ አገር አስወጥተው ቢሰጁችሁ ወደ ሌላው ሀገር ሽሹ የሚል ጽሑፍ በወንጌል ተጽፏልና።

፰፻፲፪፤ አሁንም እነሆ ከሀገ ሬችን አስወጥተው ሰደዱን ፈጽመው መከራም አጸኑበን

ዳእሙ ፈቃደ እግዚአብሔር ለይኩን ላዕሌን።

፸፩፤ ወእምዝ ተንሥኡ በጎ ቡእ ወንሥኡ ንዋዮሙ ወሐሩ ጎበ ካልእ ንጉሥ ወጎደሩ ህየ እንዘ ይብሉ እግዚኡ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል ኩነን ረዳኤ ወወሰኩ ውሂበ ምጽ ዋት እምዘይገብሩ ቀዳሚ።

፸፪፤ ወሰይጣንሰ ኢተዐገሠ አላ ተሀውከ ሶበ ይሬእዮሙ ለቅዱሳን እንዘ ይውህቡ ምጽዋተ ወይገብሩ ሠናየ በሃ ይማኖት ወኢያእመረ ከመ ያስተጎፍሮ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወአጎዘ ይጥ ሐር ከመ አንበላ።

፸፫፤ ወእምድጎረ ጎዳጥ መዋ ዕል ሐሩ ዐቀብተ ሀገር ጎበ አሐዱ ባዕል ዘስሙ ሴሎም ወሰረቁ ቤቶ ወንሥኡ ንዋዮ ብዙጎ።

፸፬፤ ወነገሮ ባዕል ለመስ ፍን ዘይኳንን ይእተ ሀገረ ወአዘዘ መስፍን ይጎሥሥ ዎሙ ወሠገራትሂ አጎዝዎሙ ለእለ የዐቅቡ ሀገረ ወአሰር ዎሙ ከመ ያርእይዎሙ ንዋየ ውእቱ ባዕል እንዘ የሀውክ ዎሙ በእንተ ዝ።

፸፭፤ ወናሁ ሰይጣን ተመ ስለ ከመ ሰብእ አረጋዊ ወአን

ዳሩ ግን የእግዚአብሔር ፈቃዱ ይሁንልን አላቸው።

፸፩፤ ከዚህም በኋላ ሰው ሳያያቸው በሥውር ተነስተው ገንዘባቸውን ይዘው ወደ ሌላ ንጉሥ ሔዱ። በዚያም ሲኖሩ የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል ጌታ ረዳት ሁነን እያሉ ቀድሞ ያደርጉት ከነ በረው አብልጠው መመፅ ወት ጀመሩ።

፸፪፤ ሰይጣን ግን አልታገ ሰም ንዑዳን ክቡራን የሚሆኑ እነዚህን ሰዎች በሃይማኖት ጸንተው በጎ ሥራ ሲሠሩ ምጽ ዋት ሲመጸውቱ ባያቸው ጊዜ ታወከ እንጂ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል እንዲ ያላፍረው አላወቀምና እንደ አንበላ ያገላ ያናፋ ጀመር።

፸፫፤ ከጥቂት ቀን በኋላ ሀገር የሚጠብቁ ዘበኞች ሴሎም ወደሚባል ባለጸጋ ቤት ሔደው ቤቱን ሠብረው ብዙ ገንዘብ ወሰዱበት።

፸፬፤ ባለጸጋውም ሄዶ ያችን ሀገር ለሚገዛ ለአገረ ገዥው አቤት ብሎ ነገረው። አገረ ገዥውም ፈልጓቸው ብሎ አዘ ዘና ወታደሮቹ አገር ጠባቂዎ ቹን ያዟቸው ስለዚህ የዚያን ባለጸጋ ገንዘብ ያሳዩአቸው ዘንድ ደብድበው አሠሯቸው።

፸፭፤ እነሆ ያ ሰይጣን በሽማ ግሌ ሰው ተመስሎ የሴሎምን

ሶሰው ውስተ ዙሉ ሀገር እንዘ ይኬልሕ ወይብል ኣነ ኣአምር ዘሰረቀ ንዋዮ ለሴሎም ባዕል ወእነ ርኢክዎሙ ለእሉ ኣርባ ዕቱ ወራዙት ፈላስያን እለ መጽኡ ዝዩ በዝንቱ መዋዕል ከመ ቦኡ ቤቶ ወሰረቁ ንዋዮ።

፫፭፤ ወእመሂ ሀለዉ ውስተ ሀገሮሙ ኣነ ኣአምር ጥዩቀ ከመ ዝንቱ ውእቱ ምግባሮሙ እምአመ ሀሎኩ ውስተ ብሔ ሮሙ በእንተዝ ሰደድዎሙ ።

፫፮፤ ወሰሚሶሙ ሰብእ ሀገር ዘንተ ነገርዎ ለመስፍን።

፫፯፤ ወሶቤሃ ኣኅዝዎሙ ወሰ ሐብዎሙ በሥእርተ ርእሶሙ በትእዛዘ መስፍን ወእብጽሕ ዎሙ ኅበ መስፍን እንዘ ይስ ሕብዎሙ ዘእንበለ ምሕረት ።

፫፰፤ ወሀለወት እሞሙ እንዘ ተሐውር ድኅሬሆሙ ትበኪ ወትናዝዞሙ እንዘ ትብል ኢትፍርሁ ወኢትደንግፁ ኣ ደቂቅዩ ኣነ ኣአምር ከመ እግ ዚአብሔር ወጸሎቱ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል ዘተአምኑ ቦቱ ውእቱ ይክል ኣድኅኖተ ክሙ ወይባልሐክሙ እምኩሉ እኩይ እስመ ሐሰዉ ላዕሌ ክሙ ።

፫፱፤ ወዘንተ እንዘ ትብል ናሁ መጽኡ ቃል እምሰማይ ዘይብል ኢትፍርሁ ኣ ኣን

ገንዘብ የሠረቀውን ሰው እኔ አውቀዋለሁ እያለ ሀገር ለሀ ገር ይዞር ጀመር በዚህ ዘመን የመጡ እነዚህ ዐራት ሰደተ ኞች ጉልማሶች ከቤቱ ገብተው ገንዘቡን እንደሰረቁ አይ ቻቸዋለሁ ።

፫፭፤ ከሀገራቸውም ሳሉ ሥራቸው ይህ እንደነበረ እኔ ፈጽሜ አውቃለሁ ሀገራቸውም በነበሩ ጊዜ ስለዚህ ነገር ከሀገራቸው አስወጥተው ሰደዱቸው እያለ ጮኸ ።

፫፮፤ የሀገሩም ሰዎች ይህንን በሰሙ ጊዜ ለሹሙ ነገሩት ።

፫፯፤ ያን ጊዜ በሹሙ ትእዛዝ ይዘው በራስ ፀጉራቸው እየጉተቱ ያለርኅራኄ ከሹሙ ዘንድ አደረሷቸው ።

፫፰፤ እናታቸውም በኋላ በኋላቸው እየሀደች እያለቀሰች ልጆቿ ሆይ አይዟችሁ አትደንግጡ እግዚአብሔር ሊያድናችሁ ይችላል የምታምኑበት የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤል ጸሎትም ከክፉ ሁሉ ሊያድናችሁ እንደሚችል አውቃለሁ በእናንተ ላይ ሐሰት ተናግረውባችኋልና እያለች ታረጋጋቸው ነበር ።

፫፱፤ ይህንንም ስትናገር የእግዚአብሔር ባለሟሎች አትፍሩ እኔ አልተዋችሁም ቸላ አልላችሁም ለዘለዓለምም

ትሙ አግብርተ እግዚአብሔር ኣነ ኢየገድገከሙ ወእኩይኒ ኢይረክበክሙ ምንትኒ ለዓለም እስመ ኣነ ውእቱ ሚካኤል ዘአዕቅበክሙ እምኩሉ እኩይ ወይእዜኒ ቁሙ ቅድመ መስፍን።

፹፤ ወናሁ ሊቀ መላእክት ሚካኤል በአምሳለ ላእከ ንጉሥ መጽኦ እምርትቅ ወሶበ ርእዮ መስፍን ተንሥኦ ወአስተብቀሥ ከመ ይንበር ኅበ ውእቱ ፍትሕ ወይስማዕ ውእተ ፍትሐ ወነበረ።

፹፩፤ ወእዘዘ ውእቱ መስፍን ያምጽእዎሙ ለእሉ ደቂቅ ወይቤሉሙ አንትሙ አፍጥኑ ወእምጽኡ ንዋዮ ለሴሎም ባዕል ወውብዎ እምቅድመ ትትኩነኑ።

፹፪፤ አውሥእዎ ወይቤሉ ሕያው እግዚአብሔር አምላኩም ለክርስቲያን ወክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመ ኢተደመርኝ በዝንቱ ግብር የአምር ለነ።

፹፫፤ ወይቤሉ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ኣ መስፍን ኣነ ኣአምር ዘከመ ይትከሠት ንዋዩ እሙኑ ኣኅዝዎ ለዘይንእስ እኑሆሙ ለእሉ ዕደው ወኣብእዎ ውስተ ቤተ

ምንም ምን ክፋ አያገኛችሁም ከክፉ ነገር ሁሉ የምጠብቃችሁ እኔ ሚካኤል ነኝና አሁንም ከሹሙ ፊት ቁሙ የሚል ቃል እነሆ ከሰማይ መጣ።

፹፬፤ እነሆ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልም የንጉሥ መልክተኛ መስሎ ከሩቅ ሲመጣ ሹሙ ባየው ጊዜ ከወንበሩ ተነሥቶ በፍርድ አደባባይ ተቀምጦ ያን ፍርድ ይሰማ ዘንድ ጋበዘውና በፍርድ ሸንጎ ተቀመጠ።

፹፭፤ ያም ሹም እነዚያን ብላቴኖች አቅርቧች ብሎ አዘዛና በቀረቡ ጊዜ እናንተ የሴሎምን ገንዘብ ፈጥናችሁ አምጡ ከፍተኛ ፍርድ ሳይፈረድባችሁ በፊት ስጡት አላቸው።

፹፮፤ እነሱም መልሰው በዚህ ሥራ እንዳልገባንበትና እንዳልተባበርንበት የክርስቲያን አምላክ የሚሆን ሕያው ባሕርይ እግዚአብሔር ንዑድ ክቡር የሚሆን የመላእክት አለቃ ሚካኤልም ያውቅልናል አሉት።

፹፯፤ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልም ሹሙን እንዲህ አለው መስፍን ሆይ በዕውነት ገንዘቡ የሚገኝበትን ምክንያት እኔ አውቃለሁ

ዐቀብት እለ አምጽእዎሙ ለእሉ ሰብእ ይክላሕ ወይበል በስመ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ይትከሠት ንዋዩ ለሴሎም ባዕል ዘበእንቲኣሁ ንረክብ ምክንያተ ወሶቤሃ በአማን ያስተርኢ እግዚአብሔር።

፹፬፤ ወእምዝ አዘዘ መስፍን ያምጽእዎ ለዘይንእስ ወልድ እኅሆሙ ወያብእዎ ውስተ ቤተ ዐቀብት በከመ ይቤ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከልሐ ወይቤ በስመ ለእግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ወበስእለቱ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል ይትከሠት ንዋዩ ለሴሎም ባዕል።

፹፭፤ ወበጊዜሃ ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ወሰምዑ ኩሎሙ እለ ሀለዉ ህየ እንዘ ይብል ረዱ ውስተ ዛቲ በኣት ወትረክቡ ኩሎ ወዝኒ ወልድ ዘይንእስ ወአኅዊሁ ንጹሓን እምኅጢአት።

፹፮፤ ወሶቤሃ ወረዱ ውስተ በኣት ወረከቡ ኩሎ ንዋዩ ለባዕል ወነገርዎ ለመስፍን ዘኮነ ወአንከረ ፈድፋድ።

፹፯፤ ወሶበ ተመይጠ ከመ ይንግሮ ለዘመሰሎ ላእከ ንጉሥ ዘውእቱ ቅዱስ ሚካኤል

የነዚህን ጉልማሶች ታናሽ ወንድማቸውን ይዛችሁ እኒህን ሰዎች ከአመጧቸው ሀገር ጠባቂዎች ቤት አስገቡትና የሴሎም ገንዘብ በጌታዬ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይገለጽብሎ ይጩህ ስለዚህ ምክንያት እናገኛለን እግዚአብሔርም ያን ጊዜ ዕውነተኛውን ነገር ይገልጽልናል አለው።

፹፬፤ ከዚህ በኋላ ሹሙ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል እንደአዘዘው ታናሽ ወንድማቸውን አምጥተው ከጠባቂዎች ቤት ያስገቡት ዘንድ አዘዘና ያ ብላቴና በጌታዬ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ጸሎት የሴሎም ገንዘብ ይገለጽብሎ ጮኸ።

፹፭፤ ያን ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል መጥቶ ከእንደዚህ ያለ ቦታ ውረዱ ሀሉንም ታገኛላችሁ ይህ ታናሽ ብላቴናና ወንድሞቼም ከኃጢአት ንጹሓን ናቸው ሲል ከዚያ የነበሩ ሁሉ ሰሙ።

፹፮፤ ያን ጊዜ ፈጥነው ወደዋሻው ወረዱና የባለጸጋውን ገንዘብ ሁሉንም አገኙ የሆነውንም ሁሉ ለሹሙ ነገሩት።

፹፯፤ እሱም የንጉሥ መላክተኛ ተመስሎ ለመጣው ለቅዱስ ሚካኤል ይነግረው ዘንድ በተመለሰ ጊዜ አላገኘውም

ሊቀ መላእክት ኢረከቦ ወሶቤሃ አንከረ ፈድፋድ።

፹፰፤ ወፈነዎሙ ዓዲ ለአርባዕቱ ደቂቅ ግዑዛኒሆሙ ወአተዉ ወስተ አብያቲሆሙ በፍሥሐ እንዘ ይቤብሕዎ ለእግዚአብሔር ወለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፹፱፤ ወእሙንቱስ ቅዱሳን ኢያንተጉ ገቢረ ሠናይ ውኒሩት ዘይገብሩ ኩሎ ጊዜ እስከ ያነክሩ ኩሎ እለ ርእዩ ወሰምዑ እምሠናይ ግዕዘሙ።

፺፤ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ካዕበ አስተዋደዮሙ አሐዱ ብእቢ ለክልኤቱ ዕደው ኅበ ካልእ ንጉሥ ዘላዕሌሆሙ።

፺፩፤ ወአቅደመ ይሕትቶሙ ወእምቅድመ ይመጥዎሙ ውስተ ዕደ ሐራሁ አዘዘ ንጉሥ ከመ ይንሥእዎሙ በበምእት ዲናረ ወርቅ ወአልቦሙ ዘይውሀቡ።

፺፪፤ ወአዘዘ ይዝብጥዎሙ ለእሉ ክልኤቱ ዕደው ብዙኅ ቅሥፈተ ወበዝንቱ ጊዜ ተራከቦሙ ቅዱስ ዮሐንስ በቅሩብ ወርእዮሙ ለሐራ ንጉሥ እንዘ ይቀሥፍዎሙ ለእሉ ዕደው ዘእንበለ ምሕረት።

በዚህም የተነሣ ፈጽሞ አደነቀ።

፹፰፤ ዳግመኛም እነዚያን ዐራቱን ብላቴኖች በነፃ ሰደዳቸው እነሱም እግዚአብሔርንና የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልን እያመሰገኑ በታላቅ ደስታ ወደ ቤታቸው ገቡ።

፹፱፤ እነዚያም ቅዱሳን ከበኅ ሥራቸው የተነሣ ሌሎች ያዩትና የሰሙት ሁሉ እስኪያደንቁ ድረስ ሁል ጊዜ የሚሠሩትን ቸርነትና በኅ ሥራን አላጓደሉም።

፺፤ ከጥቂት ቀንም በኋላ አንድ ሰው እነዚያን ሁለቱን ሰዎች የበላያቸው ከሚሆን ከሌላ ንጉሥ ጋራ አጣላቸው።

፺፩፤ እሱም አስቀድሞ ይመረምራቸው ጀመር ለጭፍሮቹ አሳልፎ ከመስጠቱ በፊት አስቀድሞ መቶ ሚዛን ወርቅ ይቀበሏቸው ዘንድ አዘዘ እነሱ ግን የሚከፍሉት አልነበራቸውም።

፺፪፤ ይከፍሉትም ባጡ ጊዜ እነዚያን ሁለት ሰዎች ግረፉቸው ብሎ አዘዘ ያን ጊዜ ክቡር የሚሆን ዮሐንስ በቅርብ ተገናኛቸውና የንጉሡ አሽከሮች እነዚያን ሁለት ሰዎች ያለ ርኅራኄ ሲገርፉቸውና ሲደበድቧቸው ተመለከተ።

፺፫፤ ወይቤሉሙ ለሐራ ንጉሥ በእንተ ምንት ግብር ዘትዘብጥዎሙ ለእሉ ዕድሜ ወይቤልዎ ሐራ ንጉሥ ንሕነ አጎዝናሆሙ በእንተ ክልኤቱ ምእት ዲናረ ወርቅ ወይቤሉሙ ለእመ ወሀብኩክሙ ክልኤተ ምእተ ዲናረ ተጎድግዎሙ።

፺፬፤ ወይቤልዎ ሐራ እወ ነጎድጎሙ ዳእሙ ለእመ ኢወ ሀቡን ንሕነ ንቀትሎሙ።

፺፭፤ ወዮሐንስ ሰአሎሙ ለሐራ ወይቤሉሙ ንስቲተ ተዐገሡኒ እስከ እገብእ ኀቤ ክሙ ወሐረ ወእምጽአ ክልኤተ ምእተ ዲናረ ወርቅ ወወ ሀቦሙ።

፺፮፤ ወፈትሕዎሙ ለክልኤቱ እደው ወለአርባዕቱ ሐራ ዘሥሉጣን ላዕሌሆሙ ወሀቦሙ በበ ዲናር።

፺፯፤ ወካዕበ ሰይጣን ጸላኤ ሠናያት ኢተዐገሠ አላ አምጽአ ካልአ ምክንያተ ሶበመልዐ ላዕሌሁ መዓት ወቅንአት ላዕለ እሉ ቅዱሳን በእንተ ሠናይ ምግባሮሙ ወአንሥአ ላዕሌሆሙ ዐቢየ መከራ ወዕጸበ።

፺፫፤ እሉም እነዚህን ሰዎች የምትገርኛቸውና የምትደበድቧቸው ምን ሠርተው ነው አላቸው የንጉሡም ወታደሮች መልሰው ሁለት መቶ ዲናር ወርቅ እንዲከፍሉ አዘናቸው ነበር አሉት። ሁለት መቶ ዲናር ወርቅ ብሰጣችሁ ትለቋቸዋላችሁ አላቸው።

፺፬፤ ወታደሮቹም መልሰው አዎን እንለቃቸዋለን ካልሰጡን ግን በሞት እንቀጣቸዋለን አሉት።

፺፭፤ ዮሐንስም ወታደሮቹን እጄ ወደ እናንተ እስክመለስ ድረስ ጥቂት ታገሡኝ ሲል ለመናቸውና ሁለት መቶውን ሚዛን ወርቅ አምጥቶ ሰጣቸው።

፺፮፤ በእነሱ ላይ ለሰለጠኑ እሊያም ዐራት ወታደሮች ሊያንዳንዳቸው አንዳንድ ሚዛን ወርቅ ሰጣቸውና ሁለቱን ጉልማሳዎች ፈተው ሰደዱቸው።

፺፯፤ ዳግመኛም ያ የበጎ ሥራ ጠላት የሆነ ሰይጣን አልታገሠም ነገር ግን ቅናት ምቀኝነት በተነሳበት ጊዜ በእነዚያ ቅዱሳን ላይ ልዩ ልዩ ምክንያት እየፈጠረ ስለ በጎ ሥራቸው ፍጹም መከራ አመጣቸው እንጂ።

፺፰፤ ወእምዝ ናሁ ንነግረክሙ ሀሎ አሐዱ ብእሲ ውስተ ውእቱ ሀገር ዘይጸውዖሙ ለፍቁራኒሁ ሠርከ ወውእቱስ ብእሲ የጎድር በአንጻረ ቤቶሙ ለእሉ ቅዱሳን።

፺፱፤ ወእምድጎረ በልዑ ወሰትዩ ተንሥአ አሐዱ እምኔሆሙ ይእቱ ቤቶ ወእንዘ የሐውር ውስተ ጽጉ ሀገር ነስኮ (ነደፎ) ዐቅራብ ወድቀ ወሞተ ሶቤሃ ወአልቦ እምሰብእ ዘእእመረ ዘኮነ።

፻፤ ወዐበይተ ሀገር እንዘ የዐውዱ ረከብዎ ለውእቱ ብእሲ ምጪቶ ወወሰድዎ ውስተ መርሕበ ሀገር ውጎሠሡ ከሎሥጋሁ ወኢያእመሩ ውጎጥኡ ዘኮነ ወበጽባሕ ሐሩ ሐራ ይቅብርዎ።

፻፩፤ ወናሁ ሰይጣን ኮነ በአምሳለ ብእሲ ወክልሐ በውስተ ሀገር እንዘ ይብል ለዝንቱ ብእሲ አልቦኑ ዘእእመረ ሞቶ እምሰብእ ወአነ አአምር ዘቀተሎ ወኢኮነ ዝንቱ ግብር እምካልአን ሰብእ ዘእንበለእሉ አርባዕቱ ዐደው ደቂቀ ነኪራን።

፻፪፤ ወአነ ስምዕ በዝንቱ ነገር ወተሰምዐ ዝንቱ ነገር ውስተ ከሎ ሀገር።

፺፰፤ ከዚህም በኋላ እነሆ እንነግራችኋለን በዚያች ሀገር ማታ ማታ ወዳጅቹን ለራት ግብዣ የሚጠራቸው አንድ ሰው ነበር። የዚያም ሰው ቤቱ በእነዚህ ቅዱሳን ቤት ፊት ለፊት ነበር።

፺፱፤ ከበሉና ከጠጡ በኋላ ከእነሱ አንዱ ወደ ቤቱ ይሄድ ዘንድ ተነሣ በሀገር ጥግም ሲሄድ ጊንጥ ነደፈውና በመርዙ ጠንቅ ሞተ ከሰውም ወገን የሆነውን ያወቀ የለም ነበር።

፻፤ የሀገር ሹማምንት እየዞሩ ሲፈልጉ ያ ሰው ሞት አገኙትና ወደ አደባባይ ወስደው ሰውነቱን ሁሉ መረመሩት ነገር ግን ምን እንደገደለው አላወቁም። በነጋም ጊዜ ጭፍሮች ሊቀብሩት ሔዱ።

፻፩፤ እነሆ ያ ሰይጣን በሰው ተመስሎ በአደባባይ እየዞረ ከሰው ወገን የዚህን ሰው አማሚቱን ከቶ ያወቀ የለምን እኔ ግን የገደለውን አውቃለሁ ይህ ነገር ከሌሎች ሰዎች የተደረገ አይደለም የባዕድ ልጆች የሚሆኑ እነዚህ ዐራት ሰዎች ናቸው እንጂ።

፻፪፤ በዚህም ነገር እኔ ምስክር ነኝ እያለ ጩኸ ይኸውም ነገር በአገር ሁሉ ተሰማ።

፪፫፤ ወእምዝ ሐረ መስፍን ወነገሮ ለንጉሥ ከሲጦስ ወበ ጊዜሃ አዘዘ ንጉሥ ከመ ያም ጽእዎሙ ለእሉ አርባዕቱ ደቂቅ እሱራነ እደዊሆሙ ድኅ ሪተ ወጋጋ ኅጺን ውስተ ክሣ ውዲሆሙ ወአምጽእዎሙ እንዘ ይስሕብዎሙ አስከ አብ ጽሕዎሙ ኅበ ንጉሥ።

፪፬፤ ወመጽአ ቃል እምስ ማይ ኅቤሆሙ ዘይብል ኢትፍርሁ ናሁ መዋዕለ ፃማክሙ ኅለፈ ወቀርቦ ኅቤክሙ ዕረፍት ሠናይ እምኅበ እግዚአብሔር ወአቀምዎሙ ቅድመ ንጉሥ ከመ አባሲያን።

፪፭፤ ወሶቤሃ ናሁ መጽአ ሊቀ መላእክት ሚካኤል ተመሲሎ በአምሳለ ላእከ ንጉሠ ሮም ወሶበ ርእዮ ንጉሥ ከሲጦስ ቆመ ቅድሚሁ ወቀ ሪቦ ኅቤሁ ነበሩ ኅቡረ ንጉሥኒ ወሚካኤልኒ ሊቀ መላእክት ሶበ ርእዮሙ ለደቂቅ እንዘ ይቀውሙ ይቤሎ ሚካኤል ለንጉሥ ከሲጦስ ምንትኑ ዘገብሩ እሉ ሕፃናት ወነገሮ ንጉሥ ኩሎ ዘኮነ።

፪፮፤ ወይቤሎ ሚካኤል ለንጉሥ አማንኑ አያእመርከ ዘኮነ ብእሲሁ ወይቤሎሙ ንጉሥ አምጽእዎሙ ሊተ ለእሉ ወሶበ መጽአ ይቤሎ እሙንቱ እለ ቀተልዎ ወይ

፪፫፤ ከዚህ በኋላ ሹሙ ሄዶ ከሲጦስ ለሚባል ንጉሥ ነገረው ያን ጊዜ ንጉሡ እነዚያን ዐራት ብላቴኖች እጃቸውን በሰንሠለት ወደኋላ አሥረው አንገታቸውን አንቀው እየጉተቱ ያመጧቸው ዘንድ አዘዘ። ከንጉሡ ፊትም እስኪያደርሷቸው ድረስ እያዳፉ አመጧቸው።

፪፬፤ ያን ጊዜ አይዟችሁ አትፍሩ እነሆ የድካማችሁ ዘመን አለፈ ከእግዚአብሔርም ዘንድ በኅ ዕረፍትን የምታገኙበት ጊዜ ደረሰ የሚል ቃል ከሰማይ መጣ እነሱን ግን እንደ በደለኛ እንደወንጀለኛ ከንጉሡ ፊት አቆሟቸው።

፪፭፤ እነሆ ያን ጊዜ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልና ለሮም ንጉሥ መልእክተኛ ተመስሎ መጣ ወደ እሱም በቀረበ ጊዜ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልና ንጉሡ አንድነት በፍርድ ወንበር ተቀመጡ ብላቴኖቹንም ቁመው ባያቸው ጊዜ ቅዱስ ሚካኤል ከሲጦስ የተባለውን ንጉሥ እነዚህ ሕፃናት ያደረጉት ምን ድነው አለው ንጉሡም የሆነውን ሁሉ ነገረው።

፪፮፤ ቅዱስ ሚካኤል ንጉሡን በእውነት አላወቅህምን አለው ንጉሡም ወታደሮቹን እነዚያን ብላቴኖች አምጡ ብሎ አዘዘ በመጡም ጊዜ የገደሉት

ቤሎ ሊቀ መላእክት ሚካኤል በኅቤነሰ ሶበ ይመውት ሰብእ እመ ኢነአምር ዘቀተሎ ወሶበ ይከውን ከመ ዝ ናመ ጽኦ ለውእቱ ብእሲ ዘሞተ ማእከሌነ ወንሴአሎ ለውእቱ ይትናገር ምስኔነ ወይነግረኒ ዘቀተሎ ።

፪፯፤ ወይእዜኒ እመ ፈቀድከ ታእምር ጽድቀ አዝዝ ያም ጽእዎ ለውእቱ ብእሲ ዘሞተ ወንሴአሎ ወውእቱ ይትናገር ምስሌነ ከመ ናእምር ዘቀተሎ ።

፪፰፤ ወበጊዜሃ አዘዘ ንጉሥ ያምጽእዎ ወዘሞተ ማእከለ ሰብእ ወይቤሎ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ለዳንኤል ዘይንእስ እምአኅዊሁ ሑር በሎ ለዘሞተ በስመ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሠ ሰማያት ወምድር ንግረኒ ዘኮንከ ወገብረ ከማሁ ውእቱ ወልድ ዘይንእስ በከመ ይቤሎ ።

፪፱፤ ወእግዚአብሔር መፍቀሬ ሰብእ ሶቤሃ ፈቀደ ይሰባሕ ስሙ ቅዱስ በኩሎ መካን ወይእመኑ ቦቱ ወአግብአ ነፍሶ ለውእቱ ብእሲ ዳግመ ወሐይወ በእንተ መድኅኒተ

እነዚህ ናቸው አለው የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልም እንዲህ አለው በሀገራችን ሰው በሞተ ጊዜ የገደለውን ባናውቅ እንዲህ በሆነ ጊዜ ያን የሞተውን ሰው ከመካከላችን አስመጥተን ከእኛ ጋር ይነጋገር ዘንድ ማነው የገደለው ብለን እሱን እንጠይቀዋለን የገደለውንም ይነግረናል ።

፪፯፤ አሁንም በዕውነት የገደለውን ልታውቅ ከወደድህ ያን የሞተውን ሰው ያመጡት ዘንድ እዝዝ እኛም እንጠይቀዋለን እሱም ከኛ ጋር ይነጋገራል የገደለውን እናውቅ ዘንድ አለው ።

፪፰፤ ያን ጊዜ ንጉሡ የሞተውን ሰው ሕዝቡ ወደ ተሰበሰበበት አደባባይ ያመጡት ዘንድ አምጡት ብሎ አዘዘ የመላእክት አለቃ ሚካኤልም ከወንድሞቹ የሚያንስ ዳንኤልን እንዲህ አለው ሂደህ የሞተውን ሰው የሰማይና የምድር ንጉሥ በሚሆን በጌታዬ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የሆንከውን ንገረኝ በለው አለው ብላቴና ውም እንደ አዘዘው አደረገ ።

፪፱፤ ሰውን የሚወድ እግዚአብሔርም ያን ጊዜ ዕፁብ ድንቅ የሚሆን ስሙ በቦታው ሁሉ ይመሰገን ዘንድ ወደደ ያምኑበትም ዘንድ ያን የሞተ ሰው ነፍስ ከሥጋዋ ጋራ አዋህዶ አስነሣው ንጉሡና

ንጉሥ ወክሎሙ ሰብአ ዛቲ ሀገር።

፪፲፩፡ ወእምድኅረ መጽአ ውእቱ ምዉት ከልሐ ወይቤ አሌ ለከ እ ንጉሥ ከሲጦስ እስመ ደፈርከ ነቢረ ምስለ ሊቀ መላእክት ሚካኤል ሊቀ ኅይላተ ሰማያት።

፪፲፩፡ ወእሉኒ ዕደው እለ ተዐገልዎሙ ስብአ ሀገር ንጹሐን ወቅዱሳን እሙንቱ ወአልቦሙ ኅጢአት አኮ እሙንቱ ዘቀተሉኒ አላ ዐቅራብ ነሰከኒ ወሞትኩ በሕምዙ።

፪፲፪፡ ወበእንተ ዘተኅርዩ እሉ ዕደው ረከበተኒ ዛቲ ዐባይ ሠናይት ወኮንኩ ድልወ እርአዮ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል።

፪፲፫፡ ወይእዜኒ ናሁ ርኢኩሙ ተአምረ ዐቢዩ ዘገብረ እግዚአብሔር ዮጊኒ ተመየጡ ኅቤሁ በኩሉ ልብከሙ። ወኅድጉ እከዩ ልብከሙ እምኔ ከሙ ወፍትወተ ዝንቱ ዓለም ኅላፊ ወአምልኮተ ምዉታን እለ አልቦሙ ነፍስ ከመ ይስረይ ለከሙ እግዚአብሔር ኃጢአተከሙ ዘትካት።

፪፲፬፡ ወሊተኒ ዐባይ ጸጋ ረከበተኒ እስመ ርኢኩም

የሀገሪቱም ሰዎች ይድኑ ዘንድ ፈቃዱ ሆኗልና።

፪፲፭፡ ያም ምዉት ከመጣ በኋላ እንዲህ ብሎ ጮሆ አሰምቶ ተናገረ ንጉሥ ከሲጦስ ሆይ ወዮልህ የመላእክት አለቃ የኃይላትም አለቃ ከሚሆን ከቅዱስ ሚካኤል ጋራ ደፍረህ ተቀምጣልና።

፪፲፭፡ የሀገሩ ሰዎች የሚጠሏቸው እነዚህ ሰዎችም ንጹሐን ቅዱሳን ናቸው ኃጢአትም የለባቸውም የገደሉኝም እነሱ አይደሉም ጊንጥ ነድፎኝ በመርዙ ሞትኩ እንጂ።

፪፲፪፡ ስለተመረጡ ስለነዚህ ጉልማሶችም ይህች በኅ ሥራ ዕድል ፈንታ ሆኖ ተሰጠችኝ የመላእክት አለቃ ሚካኤልን አየው ዘንድ የተገባኝ ሆንኩ።

፪፲፫፡ ዛሬም እነሆ እግዚአብሔር ያደረገውን ታላቅ ተአምር አያችሁ አሁንም በፍጹም ልቡናችሁ ወደ እሱ ተመለሱ የልባችሁንም ክፋት ከናንተ አርቁ ኃላፊ ጠፊ የሚሆን የዚህን ዓለም ፍቅር ከእናንተ አስወግዱ ነፍስ የሌላቸው ምዉታን ጣዖትን ማምለክንም ከናንተ አስወግዱ የቀደመ ኃጢአታችሁን እግዚአብሔር ያስተሠርደላችሁ ዘንድ።

፪፲፬፡ ለእኔም ይህች ጸጋ ክብር ተሰጠኝ በነዚህ ቅዱ

ለሊቀ መላእክት ሚካኤል በእንተ እሉ ቅዱሳን።

፪፲፭፡ ወበጊዜሃ ዐርገ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ውስተ አርያም በዐቢይ ስብሐት።

፪፲፭፡ ወርእዮ ንጉሥ ወክሎሉ ሕዝብ እንዘ የዐርግ ሰማየ ወወሰደ ነፍሶ ለዘሞተ ምስሌሁ ንጉሥኒ ወክሎሉ ሕዝብ እለ ሀለዉ ህዩ ፈርሁ ፈድፋደ ሶበ ርእዩ ዘንተ ተአምረ ወመንክረ።

፪፲፭፡ ወእምድኅረ ጉንዱይ ሰዓት ገብአ ልቡ ለንጉሥ እምፍርሀት በእንተ ዐቢይ ተአምር ወመንክር ዘርእዩ።

፪፲፭፡ ወናሁ ተንሥአ ንጉሥ ወሰዐሞ አፋሁ ለዮሐንስ ወይቤ ቡርክት ይእቲ ሰዓት እንተ ባቲ በእክሙ ኅቤዩ አንተ ወአኅዊከ ውስተ ዛቲ ሀገር ወንሴአለከሙ ትንግሩን አምላክከሙ ዘተአምኑ ቦቱ ወትድኅኑ።

፪፲፱፡ ወይቤሎ ዮሐንስ ንሕነስ ነአምን በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው ወከልሑ ንጉሥ ወክሎሉ ሕዝብ እንዘ ይብሉ በእማኑ ውእቱ አም

ሳን ምክንያት የመላእክት አለቃ ሚካኤልንም ለማየት በቅቻለሁና ብሎ ተናገረ።

፪፲፭፡ ያንጊዜም የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል በፍጹም ክብር ወደ ሰማይ ዓረገ።

፪፲፭፡ ሕዝቡም ሁሉ ንጉሡም ወደ ሰማይ ሲያርግ አዩት የሞተውንም ሰው ነፍስ ከእሱ ጋራ ይዞ ሲሄድ ንጉሡና ከዚያ የነበሩ ሕዝቡም ሁሉ ይህን ታላቅ ተአምር ባዩ ጊዜ ፈጽመው ፈሩ።

፪፲፭፡ ከብዙ ሰዓት በኋላ በተመለከተው ተአምር ንጉሡ እእምሮው ጠፍቶ ነበርና ልቡ ከፍርሃት ተመለሰ።

፪፲፭፡ እነሆ ንጉሡም ተነሥቶ የዮሐንስን አፋን ሳመው ከሳመውም በኋላ አንተና ወንድሞችህ እኔ ወደምግዛት ወደዚች ሀገር የገባችሁባት ሰዓት የተባረከችና የተመሰገነች ሰዓት ናት አሁንም የምታምኑበትን የምትድኑበትን ፈጣሪያችሁን ትነግሩን ዘንድ እንጠይቃችኋለን አለ።

፪፲፱፡ ዮሐንስም እኛስ የሕያው ባሕርይ የእግዚአብሔር የባሕርይ ልጅ በሚሆን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እናምናለን ባለው ጊዜ ንጉሡም ሕዝቡም ሁሉ ሕያው ባሕርይ ኢየሱስ ክርስቶስ በዕውነት የባሕርይ አምላክ ነው እያሉ

ላክ ሕያው ኢየሱስ ክርስቶስ ወአልቦ አምላክ ዘእንበሌሁ።

ገጽ፤ ወይቤሎ የሐንስ ለን ጉሥ ተንሥእ ወለአክ ኀበ ቄስጠንጢኖስ ንጉሠ ሮም ወንግሮ ኩሎ ዘኮነ ወሰአሎ ከመ ይፈኑ ለከ አሐዶ እምኤ ጲስቆጶሳት እለ ብሔሩ ከመ ያጥምቆሙ በስመ አብ ወወ ልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

ገጽ፩፤ ወሶቤሃ አጽሐፈ መጽሐፈ መልእክት ወለአክ ከሲጦስ ንጉሥ ኀበ ቄስጠንጢኖስ ገብሩ ለኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሠ ኩሎ እንዘ ይብል ሰላም ለከ ዐባይ ጸጋ እንተ ረከበተኒ እምኀበ እግዚአብሔር ኂር ተዘከረኒ ወአንገፈኒ እምተቀንዮ ለአማልክት ርህሳን ወሚጠነ ኀቤሁ በእንተ ዕበዩ ወክብሩ ወኒሩተ ዚአሁ ዘኢይትኃለቀ ወሰእለቱ ለዐቢይ ወክቡር ወቅዱስ ሊቀ መላእክት ሚካኤል ዘረሰዩኒ ድልወ እርአዮ በአዕይንትዩ ወእትናገር ምስሌሁ ወረሰዮ ለምወት ይትናገር ምስሌዩ አፈ በአፍ እምድገረ ሞተ።

አሰምተው ተናገሩ ያለ እሱም አምላክ የለም አሉ።

ገጽ፤ የሐንስም ንጉሡን እንዲህ አለው ፈጥኅህ ተነሥተህ ወደሮም ንጉሥ ወደ ቄስጠንጢኖስ መልእክትን ላክ የሆነውንም ሁሉ ንገረው አስረዳው በሀገሩ ካሉ ኤጲስ ቆጶሳት አንዱን ይልክልህ ዘንድ ለምነው በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ያጠምቃችሁ ዘንድ አለው።

ገጽ፩፤ ያን ጊዜ ንጉሡ ከሲጦስ የመልእክት ደብዳቤ አጽፎ የሁሉ ንጉሥ የሚሆን የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይ ባለሟል ወደሚሆን ወደ ቆስጠንጢኖስ እንዲህ ሲል ላክ ሰላም ላንተ ይሁን ከፍ ያለ ጸጋና ፍጹም ክብር ቸር ከሚሆን ከእግዚአብሔር ዘንድ ተሰጠችኝ ለርኩሳን ጣዖት ከመገዛት ያድነን ዘንድ በቸርነቱ አሰበን ስለ ፍጹም ክብሩ ስፍር ቁጥር ስለሌለው ቸርነቱና ልመናው ንውድ ክቡር ስለሚሆን ስለመላእክት አለቃ ስለ ቅዱስ ሚካኤል በዓይኔ አየው ዘንድ ዝግጁ አደረገኝ ከእሱም ጋራ እናገር ዘንድ ዕድል ገጠመኝ ምዉቱንም ከሞተ በኋላ አስነስቶ ከእኔ ጋራ ቃል ሊቃል እንድናገር አደረገ።

ገጽ፪፤ ወእምዝ ዐርገ ውስተ አርያም በዐቢይ ስብሐት እንዘ ንሬእዮ አነ ወኩሎ ሕዝብ።

ገጽ፫፤ ዓዲ ንስእል ዕበዩ ስምከ ከመ ትፈኑ ለነ አሐዶ እምኤጲስቆጶሳት እለ እምኩ ናኒክ ያለብወነ ሃይማኖተ ርትዕተ።

ገጽ፬፤ ወይብራህ ለነ ብርሃኑ ወይንግረኒ ፍኖተ እንተ ታበጽሐኒ ኀበ እግዚአብሔር ወየሀበኒ ማኅተመ ቅዱስ።

ገጽ፭፤ ወእመሰ ገበርከ ለነ ዘንተ ትነሥእ አክሊለ ሕይወት እምእግዚእኒ ኢየሱስ ክርስቶስ በእንተ መድኃኒቱ ለንጉሥ መሀይምን ወጸድቅ ወበእንተ ኀይሎ ለኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሠ ኩሎ ለዓለም።

ገጽ፮፤ ወነሥአ በፍሥሐ ዐቢይ ለይእቲ መጽሐፍ ቄስጠንጢኖስ ንጉሥ ወአንበባ ወአንከረ ፈድፋዶ በእንተ ተአምር ዘኮነ ወሰብሐ ለእግዚአብሔር።

ገጽ፯፤ ወጸሐፈ በዐቢይ ጸሕቅ መጽሐፈ መልእክት

ገጽ፪፤ ከዚህም በኋላ ሕዝቡም እኔም በፍጹም ክብር ወደ ሰማይ ሲያርግ አየነው።

ገጽ፫፤ ዳግመኛም ስለገናናው ስምህ እንለምናለን አንተ በምትገዛው ሀገር ካሉ ኤጲስ ቆጶሳት አንዱን ልከህልን የቀናች የጸናች ሃይማኖትን ያስተምረን ዘንድ።

ገጽ፬፤ በዕውቀቱና በትምህርቱ ብርሃን ያበራልን ዘንድ ወደእግዚአብሔርም መርታ የምታደርሰን የጽድቅ መንገድ የምትሆን ወንጌልን አስተምሮን የጥምቀት ልጅነትን ይሰጠን ዘንድ።

ገጽ፭፤ አማኒ ጸድቅ ስለሚሆን ስለ ንጉሡ ደኅንነት ይኸንን ብታደርግልን የዓለሙ ሁሉ ንጉሥ የሚሆንና ከሃሊነቱ የባሕርይ ከሚሆን ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ የሕይወት ዘውድን ትቀዳጃለህ መንግሥተ ሰማያትንም ታገኛለህ አለው።

ገጽ፮፤ ንጉሡ ቆስጠንጢኖስ ስም ያችን የመልእክት መጽሐፍ በታላቅ ደስታ ተቀብሎ አነበባት በአነበባትም ጊዜ ስለ ተደረገው ተአምራት ፈጽሞ አደነቀ እግዚአብሔርንም አመሰግነው።

ገጽ፯፤ ከዚህ በኋላ የኤፌሶን ሊቀ ጳጳሳት ወደ ሚሆን ወደ

ወለአከ ኀበ ዮሐንስ ሊቀ ጳጳሳት ዘኤፌሶን እንዘ ይብል ከመ ዝ በቅድመ ኩሉ ጉባኤ እስመ እደዊከ ቅዱሳት እለ ይእኀዝ ሥጋሁ ወደሞ ለእግ ዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው ወነዋ በአማን ዐቢይ ፍሥሐ ኮነ ለነ እምኀበ እግዚአብሔር።

፪፻፰፤ ወነዋ ላእካን ኀቤነ እስመ ነአምር ከመ ትትፌ ሣሕ ወትዌስክ ፍሥሐ ፈድ ፋደ ወንፈቅድ ትጹር ጸማ ወታስተዳሉ ለነ በኩሉ ልብከ እስመ ተአምር ከመ ኢትወ ድቅ ጸማከ። እስመ ትገብር ከመ ክርስቶስ ጸመወ በእ ንተ ሰብእ ወተአዘዝ ለሊከ ወሐር ሀገረ ዲድያስ ከመ ትፈውስ ሕሙማነ እለ ሀለዉ ህዩ በስሙ ለክርስቶስ ወትባ ልሐሙ እምተቀንዮ ለአማል ክት ርኩሳን ወታጥምቆሙ በስመ አብ ወወልድ ወመን ፈስ ቅዱስ።

፪፻፱፤ ወዘንቱ ይከውነከ ምክሐ በኀበ ክርስቶስ ወመላ እክቲሁኒ ቅዱሳን ከመ ትድ

ዮሐንስ ሕዝቡ አንድ ሆነው በተሰበሰቡበት አደባባይ የሕያው እግዚአብሔር የባሕርይ ልጅ የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋውን ደሙን የያዙ እጆችህ ንዑዳት ክቡራት ናቸው እነሆ ከእግዚአብሔር ዘንድ ታላቅ ደስታ ተደረገልን። የሚል ደብዳቤ በአስቸኳይ ጽፎ ላከ።

፪፻፰፤ እነሆ መልክተኞችም ከእኛ ዘንድ መጠተዋል ደስ እንድትሰኝና ደስታ በደስታ ላይ እንድትጨምር እናውቃለን ድካምን ገንዘብ ታደርግ ዘንድ እንወዳለን በፍጹም ልቡናህም ልትዘጋጅልን እንፈልጋለን ድካምህ በከንቱ እንዳትቀር ታውቃለህና። ክርስቶስ ለሰው ብሎ መከራን እንደተቀበለ አንተም ለሰው ብለህ ድካምን ትቀበላለህና በፈቃድህ ታዘዝ ዲድያስ ወደ ምትባል ሀገርም ሂድና በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አሳምነህ በዚያ ያሉ ሕሙማንን ትፈውስ ዘንድ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥመቀህ ርኩሳን ለሚሆኑ ለጣዖታት ከመገዛትም ታድናቸው ዘንድ።

፪፻፱፤ ይኸውም በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስና ንዑዳን ክቡራን በሚሆኑ በመላእክት

ኀን ነፍስን ኀቡረ በኀይሉ ለኢየሱስ ክርስቶስ አምላክን።

፪፻፲፤ ወዘንተ መጽሐፈ ለአከ ቂስጠንጢኖስ ንጉሥ ኀበ አባ ዮሐንስ ሊቀ ጳጳሳት ዘኤፌሶን ወካልአ መልእክተ ዘከሲጦስ ንጉሥ ወሊቀ ጳጳሳት አንቢቦ ይእተ መጽሐፈ ተፈሥሐ ፈድፋደ በእንተ ተመይጦቶሙ ለኩሉ አድያም ኀበ ክርስትና።

፪፻፮፤ ወሶቤሃ ተንሥአ ምስለ ቀሳውስት ወዲያቆናት ወምስለ አናጉንስጢስ ወመዘምራን ወምስለ ሠለስቱ መጻሕፍተ ጸሎት ወምስለ ዐሠርቱ ወክልኤቱ መምህራን።

፪፻፲፪፤ ወነሥአ ታቦተ ማርያም ወሚካኤል ወጲጥሮስ ወጳውሎስ ወነሥአ ምስለ ኩሉ በዘይገብር ምሥጢረ ዘምሥዋዕ ወማዕጠንታተ ዘወርቅ ወማእዳተ ዘወርቅ ወአርባዕተ መስቀላተ ዘወርቅ አርባዕተ ጽዋዓተ ዘወርቅ አርባዕተ ጽዋዓተ ዘብፋር ወሰበናተ ዘሐረር ወክዳናተ ዘዲባጋት ወአርባዕተ ወንጌላተ ለለአሐዱ ታቦት ወመጽሐፈ ጳውሎስ ሐዋርያ ወግብረ ሐዋ

ዘንድ መመኪያ ይሆንሃል በፈጣሪያችን በኢየሱስ ክርስቶስ በከሃሊነቱ ነፍሳችን ከእነሡ ጋራ አንድነት ትድን ዘንድ።

፪፻፲፫፤ ንጉሡ ቂስጠንጢኖስም ያንን የርሱን የደብዳቤውን መልእክትና ንጉሥ ከሲጦስ የጻፈውን ሌላ መልእክት ጨምሮ የኤፌሶን ሊቀ ጳጳስ ወደሚሆን ወደ አባ ዮሐንስ ላከ የጳጳሳቱ አለቃም ያን የመልእክት ጽሑፍ በአነበበ ጊዜ በዙሪያውና በየአውራጃው ያሉ አሕዛብ ወደ ክርስቲያናዊነት ስለ ተመለሱ ፈጽሞ ደስ አለው።

፪፻፲፬፤ ያን ጊዜ ፈጥኖ ተነሥቶ ቀሳውስትን ዲያቆናትን አናጉስጢስን መዘምራንን ከሦስት የጸሎት መጻሕፍት ጋራ ዐሥራ ሁለት መምሕራን መረጠ።

፪፻፲፭፤ ታቦተ ማርያምንና ታቦተ ሚካኤልን ታቦተ ጲጥሮስንና ታቦተ ጳውሎስን ይዞ መሥዋዕት የሚያዘጋጅበትን ንዋየ ቅድሳት የወርቅ ጽናዎችን የወርቅ ጸሕሎችን ዐራት መስቀል ዐራት የወርቅ ጽዋዎችን ዐራት የብር ጽዋዎችን የወርቅ ዘቦና የሐር መጉናጸፊያዎችን ለየአንድ አንዱ ታቦት ዐራት ዐራት የወንጌል መጻሕፍት የሐዋርያው የጳውሎስን መጽሐፍ የሐዋርያትን

ርያት ወመጽሐፈ መዝሙራት ወፈጸመ ኩሉ ዘይትፈቀድ ለቤተ ክርስቲያን።

፪፬፮፤ ወእምዝ ጸለዩ ከመ ያርትዕ ፍኖቶሙ እግዚአብሔር ወሐሩ ፍኖተ እንዘ ይትፈሥሑ።

፪፬፬፤ ወሶበ አልጸቁ ወቀርቡ ኅበ ሀገር ነገርዎ ለንጉሥ ምጽአቶሙ ለሊቀ ጳጳሳት ወለእለ ምስሌሁ ወተፈሥሑ ንጉሥ ወዮሐንስ ወኩሉሙ ሕዝብ መጽኡ ይትራከብዎ ለሊቀ ጳጳሳት ወሶበ ቀርቡ ኅበሁ ሰገዱ ሎቱ ንጉሥ ወኩሉሙ ሕዝብ ወተባረኩ እምነ ቤሁ ወነገሮ ንጉሥ ኩሉ ዘኮነ ለሊቀ ጳጳሳት ወአርአዮ ዮሐንስሃ ወይቤ በእንተ ዝንቲ ተሣህለን እግዚአብሔር ወበ እንተ አጋዊሁ።

፪፬፭፤ ወከማሁ ሐሩ በአስተርክቦ ዐቢይ ውስተ ሀገር ወአስተብቅዖ ንጉሥ ለሊቀ ጳጳሳት ከመ ይባእ ውስተ ጽርሑ እስመ ዓዲሆሙ ኢሐንጹ ቤተ ክርስቲያን በይእቲ ሀገር።

፪፬፮፤ ወበሳኒታ ይቤሉ ሊቀ ጳጳሳት ለንጉሥ ሕንጽ ቤተ ክርስቲያን።

ሥራ የሚናገር መጽሐፍ የዳዊትን መዝሙሮች ሌላውንም ለቤተ ክርስቲያን የሚያስፈልገውን ሁሉ አዘጋጅቶ ፈጸመ።

፪፬፮፤ ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር መንገዳቸውን ያቀናላቸው ዘንድ ጸሎት አድርገው በፍጹም ደስታ ጉዟቸውን ቀጠሉ።

፪፬፬፤ ወደዚያ ሀገርም ለመድረስ በተቃረቡ ጊዜ ሊቀ ጳጳሱንና ከእሱ ጋራ ያሉ የካህናቱን መምጣት ለንጉሡ ስለነገሩት ንጉሡም ዮሐንስም ሕዝቡም ሁሉ በታላቅ ደስታ ሊቀ ጳጳሱን ሊገናኙት መጡ። ወደእሱም በቀረቡ ጊዜ ንጉሡም ሕዝቡም ሁሉ ከፍ ያለ አቀባበል አደረጉለትና ከእሱ ዘንድ ቡራኬ ተቀበሉ ንጉሡም የሆነውን ነገር ሁሉ ለሊቀ ጳጳሱ ዮሐንስን እያሳየ እግዚአብሔር ስለዚህና ስለ ወንድሞቹ ይቅር አለን ብሎ ነገረው።

፪፬፭፤ እንደዚህም ሁሉ በፍጹም አንድነት ወደ ከተማው ከገቡ በኋላ ንጉሡ ሊቀ ጳጳሱን ወደ ቤተ መንግሥቱ ይገባ ዘንድ ለመነው ማለደው በዚያች ሀገር ቤተ ክርስቲያን ገና አልሰሩም አላነጹም ነበርና።

፪፬፮፤ በነጋታውም ሊቀ ጳጳሱ ንጉሡን ቤተ ክርስቲያን ሥራ ብሎ አዘዘው።

፪፬፮፤ ወይቤሉ ካዕበ ሀሎኑ መካን ሐዲስ ውስተ ዛቲ ሀገር።

፪፬፯፤ ወይቤሉ ንጉሥ ለሊቀ ጳጳሳት እወ ሀሎ መካን ሐዲስ ኅበ ይትሐነጽ ቤተ ክርስቲያን።

፪፬፱፤ ወይቤሉ ተንሥእ ከመ ንርአይ ዘይደሉ ለቤተ ክርስቲያን ወንረስዮ ወሐሩ ኅቡረ ወርአይዎ ለውእቱ መካን ኅበ የሐንጹ ቤተ ክርስቲያን ወረከቡ ድልወ መካን ኅበ የሐንጹ ወሠምረ ሊቀ ጳጳሳት።

፪፬፻፤ ወእዘዘ ንጉሥ ወዶደ ዐዋዲ ውስተ ኩሉ ምድር ዘይሰብክ ከመ ይምጽኡ ኩሉ ሰብእ ወይግበሩ ቤተ ክርስቲያን እመሂ ባዕል ወእመሂ ነዳይ ወእመሂ መኩንን ወንጉሥኒ ተገበረ በእዴሁ ከመ ኩሉሙ ተሰፊዎ ይንሣእ በረከተ እምነበ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፪፬፻፩፤ ወበፈቃደ እግዚአብሔር ፈጸመ ሐኒጾታ በአርብዓ ወአርባዕቱ ዕለት ወሊቀ ጳጳሳት ቀደሳ ለይእቲ ቤተ ክርስቲያን በስማ ልቅድስት

፪፬፯፤ ዳግመኛም በዚህች ሀገር ለዚህ ሥራ የሚስማማ አዲስ ቦታ አለን ብሎ ጠየቀው።

፪፬፰፤ ንጉሡም ለሊቀ ጳጳሱ አዎን ለቤተ ክርስቲያን መሥሪያ የሚሆን አዲስ ቦታ አለ አለው።

፪፬፱፤ እንግዲያስ ለቤተ ክርስቲያን የሚገባ እንደሆነ እና ይና እንመርምር ዘንድ ተነስ እንሂድ አለውና አንድነት ሄደው ቤተ ክርስቲያን የሚሠሩበትን ቦታ ባዩ ጊዜ የተመቸ ሆኖ ስለ አገኙት ሊቀ ጳጳሱ ደስ አለው።

፪፬፻፤ ንጉሡም ቤተ ክርስቲያን እንሠራ ዘንድ አዋጅ ንገሩ ብሎ አዘዘና አዋጅ ነጋሪ በሀገሩ ሁሉ ዙሮ አዋጅ ነገረ ሕዝቡም ሁሉ ደሐውም ባለጸጋውም ቀኛዝማቹም ቢትወደዱም ተሰበሰቡ ንጉሡም ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ በረከትን ያገኘ ዘንድ እንደሕዝቡ በእጁ ጭቃና ኖራ ደንጊያ እያቀበለ የሥራው ተካፋይ ሆነ።

፪፬፻፩፤ በእግዚአብሔር ፈቃድ በአርባ አራት ቀን ሠርቶ ስለፈጸመ ሊቀ ጳጳሱ በሥጋዋም በሕሊናዋም ድንግል በምትሆን አምላክን በወለደች ብርሃን ዘበአማን የሚባል የጌታችን

ድንግል በክልኤ ማርያም ወላዲተ አምላክ እሙ ለብርሃን እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ።

፪፻፪፤ ወርእዮ ንጉሥ ብዙ ጎነ አሕዛብ እለ ይጠመቁ ይቤ በአይቲ ታጠምቅዎሙ ለእሉ ሕዝብ እምቅድመ ይትሐነጹ ምጥማቃት ዘቤተ ክርስቲያን

፪፻፫፤ ወአውሥኦ ጠቢብ ዮሐንስ ወይቤሎሙ ለንጉሥ ወለሊቀ ጳጳሳት ሁሉ ባሕር እንተ መንገል ምሥራቅ በሀገር ወይመስለኒስ ዘይደሉ ለዝንቱ ዐቢይ ክብር።

፪፻፬፤ ወበጊዜሃ ሰምዑ ቃለ እምሰማይ ዘይብል ዘነሥኦ ጸጋ እምነበ እግዚአብሔር ወልደ እግዚአብሔር ይከውን።

፪፻፭፤ ወንጉሥኒ ወሊቀ ጳጳሳት ወኩሎሙ ሕዝብ አንከሩ ዘንተ ሰሚዎሙ ወይቤ ይትጋባእ ሕዝብ ለቡራኬ ወጸለየ ሊቀ ጳጳሳት ፍጹመ ጸሎተ ጥምቀት ወኮነ ዐቢይ ተአምር ወመንክር በይእቲ ዕለት።

፪፻፮፤ ወሶበ ቀርቦ ይጎት ሞሙ ሰምዑ ኩሉ ሕዝብ ምስለ ሊቀ ጳጳሳት ቃለ እምሰማይ ዘይብል ይደሉ ይደሉ።

የኢየሱስ ክርስቶስ እናቱ ንዕድ ክብርት በሆነች በእመ ቤታችን ስም ያቺን ቤተ ክርቲያን ሰየማት አከበራት ባረካት።

፪፻፪፤ ንጉሡም የሚጠመቁ ብዙ ሰዎችን አያለሁ የቤተ ክርስቲያን የማጥመቂያ ቦታዎች ሳይዘጋጁ እነዚህን ሁሉ ሰዎች በወዴት ታጠምቋቸዋለችሁ አለ።

፪፻፫፤ ብልሁ አዋቂ ዮሐንስም መልሶ ንጉሡንና ሊቀ ጳጳሱን በሀገራችን በከተማችን በስተምሥራቅ በኩል ባሕር አለ እሱም ለዚህ ታላቅ ክብር የሚገባ ይመስለኛል አላቸው።

፪፻፬፤ በዚያኑ ጊዜም የእግዚአብሔር ጸጋን የተቀበለ የእግዚአብሔር ልጅ ይሆናል የሚል ቃል ከሰማይ ተሰማ።

፪፻፭፤ ንጉሡም ሊቀ ጳጳሱም ሕዝቡም ሁሉ በሰሙ ጊዜ አደነቁ ሕዝቡም ሁሉ ይሰብሰቡ አለና ለቡራኬ ተሰበሰቡ ሊቀ ጳጳሱም ፍጹም የጥምቀት ጸሎትን እየጸለየ በዚች ዕለት ታላቅ ተአምር ተደረገ።

፪፻፮፤ ሊባርካቸውም በቀረበ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ከሊቀ ጳጳሳቱ ጋራ ይደልዎ ይደልዎ የሚል ድምጽ ከሰማይ ሰሙ።

፪፻፯፤ ወፈጺሞ ጸሎተ ጥምቀት አዘዘ ይረዱ ውስተ ምጥማቃት ወሶቤሃ ተወርወዩ ኩሎሙ ውስተ ማይ እንዘ ይኬልሑ ወይብሉ ንጠመቅ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

፪፻፰፤ ወተጠሚቆሙ ንጉሥ ወኩሎሙ ሕዝብ ቦኦ ሊቀ ጳጳሳት ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወሂሞ ለዮሐንስ ኤጲስቆጶስ ወለሠለስቱ አጎዊሁ ሂሞሙ ለአሐዱ ቀሲስ ወለክልኤቱ ዲያቆናተ።

፪፻፱፤ ወቦቱ ለንጉሥ ወልድ ዘስሙ አጋላስ ወረሰዮ ዲያቆነ ወኩሎሙ ሕዝብ ተፈሥሑ በእንቲአሁ።

፪፻፲፤ ወአጎዘ ሊቀ ጳጳሳት ይሥራዕ ቅዳሴ ወአንከሩ ንጉሥ ወኩሉ ሕዝብ ዘርእዩ ወሰምዑ ዘከመ ዝ ግብረ ወዘከመ ዝ ነገረ እስመ ቀዳሚሁ ዘተውህቦሙ ቍርባን ውስተ ውእቱ ብሔር።

፪፻፲፩፤ ወተመጠዉ እምሥጢር ቅዱስ ወወሀቦሙ ሊቀ ጳጳሳት ሰላመ ለለ አሐዱ አሐዱ እምኔሆሙ ወአተዉ ውስተ ማጎደሮሙ በፍሥሐ ዐቢይ።

፪፻፲፪፤ የጥምቀቱንም ጸሎት ከፈጸመ በኋላ ወደ ማጥመቂያው ውረዱ ብሎ አዘዛቸው ያን ጊዜ ሁሉም በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እንጠመቃለን እያሉ በመጮህ ወደባሕሩ እየዘለሉ ገቡ።

፪፻፲፫፤ ንጉሡና ሕዝቡም ሁሉ ከተጠመቁ በኋላ ሊቀ ጳጳሱ ወደ ቤተ ክርስቲያን ገብቶ ዮሐንስን ኤጲስቆጶስን ቸመው ሦስቱን ወንድሞቹንም አንዱን ቄስ ሁለቱን ደግሞ ዲያቆናት አድርጎ ሾማቸው።

፪፻፲፬፤ ለንጉሡም ስሙ አጋላስ የሚባል ልጅ ነበረውና ለእሱም የዲቂና ማዕረግ ስለሰጠው ሕዝቡ ሁሉ ደስ አላቸው።

፪፻፲፭፤ ከዚያም ሊቀ ጳጳሱ የቅዳሴውን ሥርዓት ይሠራ ዘንድ በጀመረ ጊዜ ንጉሡም ሕዝቡም ሁሉ እንደዚህ ያለውን ድንቅ ድንቅ ተአምራት በመስማታቸውና በማየታቸው ፈጽመው አደነቁ በዚያ ሀገር መሥዋዕት አዘጋጅቶ ሥጋውን ደሙን ሲያቀብላቸው የመጀመሪያ ጊዜ ነው።

፪፻፲፮፤ ሥጋውን ደሙን ከተቀበሉ በኋላ የጳጳሳቱ አለቃ ከእሳቸው ወገን ለእያንዳንዱም ቡራኬ ሰጥቷቸው በታላቅ ደስታ ወደየቤታቸው ይገቡ ዘንድ አሰናበታቸው።

፪፻፪፤ ወሊቀ ጳጳሳት ነበረ ክልኤተ አውራጃ እንዘ ይሜህሮሙ ኩሉ ሥርዐተ ቤተ ክርስቲያን ወይጌሥጸሙ ወእምዝ አተወ ውስተ ብሔሩ በዐቢይ ስብሐት።

፪፻፫፤ ወሊቀ ጳጳሳት ወንጉሥ ከሲጦስ ወኩሉሙ ሕዝብ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ወአክብርዎ ለቅዱስ ዮሐንስ ኤጲስቆጶስ ወለአጎዊሁ እስመ ተፈነዉ ለትምህርተ እግዚአብሔር።

፪፻፬፤ ወእምድጎረ ጎዳጥ መዋዕል ይቤሉ ኤጲስቆጶስ ለንጉሥ ከሲጦስ ንሕንጽ ቤተ ክርስቲያን በስሙ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወይቤሉ ንጉሥ ለኤጲስቆጶስ አአባ ግበር ዘፈቀድከ ወናሁ ይደልወነ ንሕነ ንስማዕ ዘአዘዝከነ።

፪፻፭፤ ወቅዱስ ዮሐንስ ኤጲስቆጶስ ሣረራ ለቤተ ክርስቲያን ወኩሉሙ ሰብአ ሀገር ይትራድእዎ ምስሌሁ በዐቢይ ጸሕቅ ወፈፀማ በዐሠርቱ አውራጎ።

፪፻፮፤ ወቅዱስ ዮሐንስ ኤጲስቆጶስ ቀደሳ ለቤተ ክርስቲያን

፪፻፪፤ የጳጳሳቱ አለቃም የቤተ ክርስቲያንን ሥርዓት እያስተማራቸውና እየመከራቸው ሁለት ወር ያህል ከተቀመጠ በኋላ በታላቅ ክብር ወደ ሀገሩ ተመልሶ ሄደ።

፪፻፫፤ ሊቀ ጳጳሱና ንጉሡ ከሲጦስ ከዚህ ጊዜ ያደረሰ ከን ለዚህ ክብር ያበቃኸን ተመስገን ብለው እግዚአብሔርን አመሰግኑት ንዑድ ክቡር የሚሆን ዮሐንስንና ወንድምቹንም አከበሯቸው ከፍ ከፍ አደረጓቸው የእግዚአብሔርን መንግሥት ለማስተማርና ለማሳወቅ ተልከዋልና።

፪፻፬፤ ከጥቂት ዘመን በኋላ ኤጲስቆጶስ ንጉሥ ከሲጦስን የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ስም ቤተ ክርስቲያን እንሥራ አለው ንጉሡም ኤጲስቆጶሱን አባቴ ሆይ የወደድከውን አድርግ እነሆ እኛ ያዘዝከንን ሁሉ እንፈጽም ዘንድ ይገባናልና አለው።

፪፻፭፤ ንዑድ ክቡር የሚሆን ኤጲስቆጶስ ዮሐንስም የሀገሩ ሰዎች ሁሉ በፍጹም ትጋትና ድካም እየረዱት በአሥር ወር ቤተ ክርስቲያኒቷን ሠርቶ ጨረሰ።

፪፻፮፤ ከዚያም ጎዳር በባተ በአሥራ ሁለት ቀን ቤተ ክርስቲያኒቱን የመላእክት

ቲያን አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርጎ ጎዳር በስሙ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ውኃ ብረ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ምስለ ቅዳሴ ቤተ ክርስቲያን።

፪፻፲፤ ወእምድጎረ ቅዳሴ ሐሩ ኤጲስቆጶስ ወንጉሥ ወኩሉሙ ሕዝብ ወሰብእ ሀገር ወተጋብኡ ኀበ ቤተ ኒሮን ጣዖት ወነሠትዎ ወአውዐዩ መንበሮ ለኔሮን በእሳት ወጋኔን ዘየጎድር ውስተ ውእቱ ጣዖት ከልሐ ወይቤ አፃመውከኒ አመንደብከኒ ፈድፋድ አ ዮሐንስ ወአውፃእከኒ እማጎደርዩ ።

፪፻፷፤ ወአዘዘ ንጉሥ ይሕንጹ ዐቢዩ ቤተ ክርስቲያን ኀበ ውእቱ መካነ በስመ ሐዋርያት ጴጥሮስ ወጳውሎስ ወቅዱስ ዮሐንስ ኮነ ያጸንዖሙ ለኩሉሙ ውስተ ሃይማኖት ርትዕት ወያኩብርዎ ኩሉሙ ዐቢይ ወንዑስ ።

፪፻፱፤ ወሰሚዖ ቄስጠንጢኖስ በእንተ ኩሉ ጎሩት ዘገብረ ዮሐንስ ሰብሐ ለእግዚአብሔር ወለአከ ኀቤሁ መልእክተ እንዘ ይስእል ከመ ይባርክ ላዕሌሁ ወላዕለ መንግ

አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ስም ሰይሞ ቀደሳት ባረካት የቅዱስ ሚካኤል በዓል ከቅዳሴ ቤተ ክርስቲያን ጋራ በአንድ ውሎ ነበርና ።

፪፻፲፤ ቅዳሴውም ከተፈጸመ በኋላ ኤጲስቆጶሱና ንጉሡ የሀገሩም ሰዎች ሕዝቡም ሁሉ ተሰብስበው ኔሮን የሚባል ጣዖት ወደ አለበት መስጊድ ቤት ሄደው ጣዖቱን ሰበሩት ቤቱንም አፈራረሱት መንበሩንም ገለባብጠው በእሳት በአቃጠሉት ጊዜ በጣዖቱ አድሮ የነበረ ሰይጣን ዮሐንስ ሆይ ፈጽሞ አደከምከኝ ከማይረዩሃም አስወጥተህ ሰደድከኝ እያለ ጮኸ ።

፪፻፷፤ ንጉሡም በዚያ ቦታ ላይ ወንጌልን በአስተማሩ በቅዱስ ጴጥሮስና በቅዱስ ጳውሎስ ስም ቤተ ክርስቲያን ይሠሩ ዘንድ ሕዝቡን አዘዘ ንዑድ ክቡር የሚሆን ዮሐንስም ሁሉንም በቀናች በጸናችን ሃይማኖት ጸንታችሁ ኑሩ እያለ በሚያጽናናቸው ጊዜ ታላቁም ታናሹም ሁሉ አከበሩት ።

፪፻፱፤ ንጉሡ ቄስጠንጢኖስም ዮሐንስ ያደረገውን ሁሉ ታምራት በሰማ ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰግነው እሱንም መንግሥቱንም ይባርክላትና ይመርቅላት ዘንድ መልእክ

ሥቱ ወሰመዮ ባቲ ዳንኤልሃ ሐዲስ ነሣቱ አማልክት በብ ሔረ አብድያኖስ።

፪፰፤ ወይውህብ ምሕረቶ ሁሉ ዕለተ ወበሁሉ መዋዕ ሊሁ ለቅዱስ ዮሐንስ በእንተ ብዙኅ ተአምራቲሁ ዘገብረ እግዚአብሔር በእደሁ።

፪፱፤ ርእዩኬ አ ፍቁራንዮ ጎይሎ ለእግዚአብሔር ወረድ ኤቶ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላክት።

፪፻፪፤ ይትረከብ ስእለቱ ለሚካኤል በእንተ ሁሉ ፍሬ ገራውህ በስእለቱ ለሚካኤል ዕፀውኒ ይውህቡ ፍሬ ሆሙ።

፪፻፫፤ ይትረከብ ስእለቱ ለሚካኤል ላዕለ ሁሉ አሕማር ሶበ ይነግዱ ወየዐርፉ እዋገደ ባሕር።

፪፻፬፤ ይትረከብ ስእለቱ ለሚካኤል ሊቀ መላክት ላዕለ እለ የዐይሉ ውስተ አድ ባር ወበአታት ከመ ያጽን ሆሙ በፍልሰቶሙ።

፪፻፭፤ ይትረከብ ስእለቱ ለሚካኤል ሊቀ መላክት ጎበ ይትጋብኡ መነኮሳት

ተኛ ወደ እሱ ላከ በዚያም አብደያኖስ በሚባል ሀገር አማልክትን ጣዖትን ያጠፋ የደመሰሰ ዳንኤልን ሾመባት።

፪፻፮፤ ንዑድ ክቡር የሚሆን ዮሐንስ በእለበት ዘመን ሁሉ እግዚአብሔር በእጆቹ ስለ አደረጋቸው ብዙ ስለሚሆኑ ተአምራት ሁል ጊዜ ቸርነትን ያደርግ ነበር።

፪፻፯፤ ወዳጆቹ ሆይ የእግዚአብሔርን ኃይል አይታችሁ እወቁ የመላክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልንም እርዳታ ተመልክታችሁ ተርዱ።

፪፻፸፤ በምድር በተዘሩ ፍሬ ያት ሁሉ የሚካኤል ልመናው እርዳታው ይገኛል አዝርዕት ም ፍሬያቸውን የሚሰጡ በሚካኤል ጸሎትና ልመና ነው።

፪፻፵፤ መርከቦች በፀጥታ ተጉዘው ከባሕር ማዕበል ሞገድ አልፈው ከወደባቸው እንዲያርፉ የሚያደርጋቸው የሚካኤል ጸሎት ነው።

፪፻፶፤ በሰደታቸው ጊዜ ያጸናቸው ዘንድ በየተራራውና በየኮረብታው በሚዞሩ ባሕታው ያን ላይ የቅዱስ ሚካኤል ጸሎትና እርዳታ ከዚያ ይገኛል።

፪፻፷፤ መነኮሳት በተሰበሰቡ በት የእግዚአብሔርን ፍቅር አንድነት በመካከላቸው ይኖር ዘንድ የመላክት አለቃ የሚ

የሀብ ሰላመ እግዚአብሔር ማእከሌሆሙ።

፪፻፷፩፤ ይትረከብ ስእለቱ ለሚካኤል ሊቀ መላክት ላዕለ ጸሎቶሙ ለኤጲስቆጶሳት ወለቀሳውስት ወለዲያቆናት ዲበ ማእድ።

፪፻፷፪፤ ይትረከብ ስእለቱ ለሚካኤል እንዘ ይረድአሙ ለግፉግን ወለእለ ውስተ መዋቅራት።

፪፻፷፫፤ ይትረከብ ስእለቱ ለሚካኤል ሊቀ መላክት ዘይረድአሙ ለእለ ውስተ መንሱት ወያጸንዎሙ ለሕያዋን በምንዳቤሆሙ ወይስእሉ ለእግዚአብሔር በእንተ ምዉታን ከመ ይምሐሮሙ።

፪፻፷፬፤ ለመኑ እምቅዱሳን ዘኢመጽአ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላክት ጎቤሁ ወዘኢረድአ በሁሉ ምንዳቤሁ እምነ ሥቃይ።

፪፻፷፭፤ ናሁኬ አእመርነ ፍቁራንዮ ፍቅሮ ለእግዚአብሔር ላዕለ ሰብእ ወስእለቶ ለሚካኤል ሊቀ መላክት ከመ ይትነብል ለሁሉ ሰብእ ወይስእል በእንቲአሆሙ ቅድመ እግዚአብሔር አብ ከመ ይምሐሮሙ ወይሥረይ ሎሙ ሁሉ አበሳሆሙ።

ሆን የቅዱስ ሚካኤል ጸሎትና እርዳታው ከዚያ ይገኛል።

፪፻፷፮፤ ኤጲስቆጶሳት ቀሳውስትና ዲያቆናት በሚጸልዩበት ማዕደ ጸሎት ላይ የቅዱስ ሚካኤል በረከቱ ከዚያ ይገኛል።

፪፻፷፯፤ የሚካኤል ጸሎቱና እርዳታው የተገፉትንና የታሠሩትን ሲረዳቸው ይገኛል።

፪፻፷፰፤ የመላክት ሁሉ አለቃ የሚሆን የሚካኤል ጸሎቱ በፊተና ያሉትን ሲረዳቸው በሕይወተ ሥጋ ያሉትንም በቸግራቸው ጊዜ ሲያጸናቸውና ሙታንንም ይምራቸው ይቅር ይላቸው ዘንድ እግዚአብሔርን ሲማልድ ይገኛል።

፪፻፷፱፤ የመላክት አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤል ከቅዱሳን ወገን በጭንቁና በመከራው ጊዜ ያልደረሰለት ከሥቃይስ ያላዳነው ማነው?

፪፻፸፬፤ ወዳጆቹ ሆይ እግዚአብሔር እጅግ አድርጎ ሰውን እንደወደደው ተመልከትን የመላክትን አለቃ የቅዱስ ሚካኤልንም ልመናው ጸሎቱ እንደሚጠቅመን ተገንዝብን ለሰው ልጅ ሁሉ ኃጢአታቸውን ያስተሠርዳቸው ዘንድ ይቅርም ይላቸው ዘንድ ከእግዚአብሔር አብ ፊት እንዲለ ምን እንዲማልድ ተረዳን።

፪፻፩፤ ወለነኒ ይምሐረን ወይሳህለን ወያስተብቀዕ በእንቲአን ቅድመ መንበሩ ለእግዚአብሔር።

፪፻፪፤ ወንትፋቀር በበይናቲነ በፍቅረ እግዚአብሔር ወነህሉ ኩልነ በአሐዱ ፍቅር።

፪፻፫፤ ወኢንደይ ውስተ አፋነ ሕብለ እስመ መዝገበ እከይ ይእቲ ኅጢአት ወዝሙት ምንንት በቅድመ እግዚአብሔር ወመላእክቲሁ ሞት ወንዴት ለነፍስ።

፪፻፬፤ ወቅንዓት ፍቅሩ ለሰይጣን ወጽልእ ለእግዚአብሔር ወለመላእክቲሁ ወዘይጸልአሙ ለቅዱሳን ክርስቲያን ዐርኩ ለሀጉል።

፪፻፭፤ ወይእዜኒ አ አጎውየንግድፍ እምኔነ ፍኖተ ርኩስ ወንሑር በፍኖት ሠናይ ወምሕዋር ርቱዕ ወንሑር ዘእንበለ ነውር ወጎጢአት።

፪፻፮፤ ወኢኮነ አውስቦንጹሕ ዘያረኩሶ ለሰብእ እምአመ ኮነ።

፪፻፯፤ ርእዩ ሙሴሃ ዘተናገረ ምስለ እግዚአብሔር ምእተ

፪፻፩፤ እኛም ይቅርታን እናገኝ ዘንድ ከእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ስለ እኛ ይማልድልን ይለምንልን።

፪፻፪፤ እግዚአብሔርን በመውደድ እርስ በእርሳችን እንድንተሳሰብ ሁላችንም በፍቅር አንድነት ጸንተን እንኖር ዘንድ ይርጻን።

፪፻፫፤ በአንደበታችን ሐሰትን ከመናገር እንቆጠብ እሷ የከፋት መዝገብ ናትና ኃጢአት ዝሙት በእግዚአብሔርና በመላእክት ዘንድ የተናቀች የተዋረደች ናት ለነፍስም የሞት ወጥመድ ናት።

፪፻፬፤ ቅናት ምቀኝነት በሰይጣን ዘንድ የተወደደች ናት በእግዚአብሔርና በመላእክቶቹ ዘንድ ግን የተጠላች ናት ንዑዳን ክቡራን የሚሆኑ ክርስቲያንንም የሚጠላ ሁሉ ጥፋትን የሚወድ የሰይጣን ወገን ነው።

፪፻፭፤ አሁንም ወንድሞቼ ሆይ ርኩስ የሚሆን ሥራን ከእኛ እናርቅና ኃጢአት ነውር ነቀፋ ሳይኖርብን በቀናች በጸናች መንገድ እንሂድ።

፪፻፮፤ ከሆነ ጀምሮ በወግ በሥርዓት በሕግ መጋባት ሰውን የሚያረክሰው አይደለም።

፪፻፯፤ ስለዚህም መቶ ሰባ ቃላትን ከእግዚአብሔር ጋራ

ወሰብዓ ቃላተ ቦቱ ብእሲት ወውሉድ።

፪፻፰፤ ወኢኮነ ዕቅፍተ ለበአቱ ውስተ ሠናይ ወኮነ ያጸንዕ ቃሉ ፈድፋደ ጻእሙ ያአክል ዝንቱ ስምዕ ዘብሉይ።

፪፻፱፤ ወንፈጽም ነገረ ወንትረከብ ንግበር ተዝካረ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀመላእክት የምእስመ ዝንቱ በዓል ኢይፈቅድ ዘይብልዕ ወይሰቲ ወይትፊሣሕ ባሕቲቶ ወየጎድጎሙ ለነዳያን ወለምስ ኪናን ርጉባኒሆሙ ወጽሙአኒ ሆሙ።

፪፻፲፤ ዝንቱ በዓል ኢይፈቅድ ዘይለብስ አልባስ ክብር ወነዳይሰ ይሰክብ በአፍአ ወይቂርር በአስሐትያ።

፪፻፲፩፤ ዝንቱ በዓል ኢይፈቅድ ሰብአ እለ ይደለዉ በአብያት ሥርግዋት ወነዳይሰ ይሰክብ አፍአ ዕራቆ በቀር።

፪፻፲፪፤ ዝንቱ በዓል ኢይፈቅድ ዘይበልዕ ወይሰቲ በፍሥሐ እንዘ ይጸነስ ነዳይ በውስተ መዋቅሕት።

የተነጋገረ ሙሴን እዩ አብነት አድርጉ ለሙሴ ሚስት ልጃችም ነበሩትና።

፪፻፲፫፤ ይህም ለበጎ ሥራው ዕንቅፋት መሰናኸል እንዳልሆነውና ፈጽሞ ቃሉን ይጻናለት እንደነበረ እወቁ ተረዱ ይህም የብሉይ ቃል ምስክርነት በቂ ማስረጃ ነው።

፪፻፲፬፤ ነገሩንም እንፈጽም ዘንድ ዛሬ የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል የበዓሉን መታሰቢያ ስናደርግ እንገኛለን ይህ በዓል ነዳያን ምስኪናን ተርበው ተጠምተው ሳለ ችላ በማለት ብቻ ውን ደስ ተሰኝቶ እየበላ እየጠጣ የሚያከብረውን አይፈቅድምና።

፪፻፲፭፤ ይህ በዓል ድሀ ከደጅ ወድቆ በውርጭና በብርድ ሲሰቃይ የክብር ልብስ ለብሶ የሚያከብረውን ባለጸጋ አይፈልግም።

፪፻፲፮፤ ይህ በዓል ደሀ ራቁ ቱን ከደጅ ከውርጭ ላይ ተኝቶ ሳለ በቢላ ቤቶች ውስጥ ተድላ ደስታ በማድረግ የሚያከብረውን ሰው አይፈልግም።

፪፻፲፯፤ ይህ በዓል ድሀ በእሥር ቤት ሲጉላላ በመብል በመጠጥ እየተደሰተ የሚያከብረውን አይሻም።

፫፻፲፫፤ ዝንቱ በዓል ኢይፈ ቅድ መኑሂ ይርፍቅ ባሕቲቶ እንዘ ይደዊ ነዳይ ወኢይረክብ ዘይፈውሶ ወዘሂ ይሔውጸ ዘይ ብሉ እሉ እሙንቱ ትእዛዛት ጽሑፋት በወንጌል።

፫፻፲፬፤ ወይእዜኒ ኣጎዊነ ንስ ኣሉ ለሚካኤል ሊቀ መላእ ክት በርቲዕ ልብ ይስኣል ለነ ጸጋ እምጎበ እግዚአብሔር በእደዊሁ ከመ የሀበነ በቅ ድመ እግዚአብሔር ወዓዲ እብለክሙ ከመ ይቀውም ኩሉ ዓለም በስእለቱ ለሚካ ኤል ሊቀ መላእክት ወበስእ ለታ ለእግዝእትነ ቅድስት ድንግል በክልኤ ማርያም እሙ ለእግዚእነ።

፫፻፲፭፤ ወይእዜኒ ንሰብሐ በስ ብሐት ዘይደሉ ለዝንቱ በዓል እስመ ንሬኢ ከመ ቀርቦ ጊዜሁ ለፈጽሞ ዝንቱ ስብ ሐት።

፫፻፲፮፤ ወንሰብሐ ለዘይደልዎ ኩሉ ስብሐት እግዚእነ ወእም ላክነ ወመድጎኒነ ኢየሱስ ክር ስቶስ ዘሎቱ ይደሉ ክብር ወስ ብሐት ወዕበይ ወዕዘዝ ወልዕ

፫፻፲፫፤ ይህ በዓል ድሀ ታሞ የሚገብኘው የሚጠይቀው ኣ ጥቶ ሳለ ማንም ማን ድሀ ውን ችላ ይለው ዘንድ ኣይወ ድም እኒህንም ትእዛዛት የሚ ናገሩ በወንጌል ተጽፈው ይገ ኛሉ።

፫፻፲፬፤ ዛሬም ወንድሞቼ ሆይ በቅን ልቡና ሁነን የመላ እክት ኣለቃ ሚካኤልን እንለ ምነው በቃል ኪዳኑ ከእግዚ ኣብሔር ጸጋ ክብርን ያስገኝ ልን ዘንድ እንዲሁም እግዚአ ብሔር በቸርነቱ በሰው ልቦና ያልታሰበውን ይሰጠን ዘንድ ዳግመኛም የመላእክት ኣለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ጸሎትና ንዕድ ክብርት በምት ሆን በጌታችን በኢየሱስ ክርስ ቶስ እናት በነፍስ በሥጋ ድን ግል በሆነች በእመቤታችን በማርያም ልመናና ጸሎት ዓለሙ ሁሉ ጸንቶ እንዲኖር እነግራችኋለሁ።

፫፻፲፭፤ ኣሁንም ይህ በዓል በሚገባ ክብር እናክብረው ይህን ክብር ለመፈጸም ጊዜው እንደ ቀረበ እንደደረሰ ኣው ቀን ተረድተልና።

፫፻፲፮፤ ክብር ምስጋና የሚገ ባው ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስንም እናመሰ ግነዋለን ክብር ጌትነት ገናን ነት ሥልጣን ልዕልና ሰጊድ ሁል ጊዜ ለኣብ ለወልድ

ልና ወሰጊድ ኩሉ ጊዜ ለኣብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ማኅየዊ ዘዕሩይ ምስሌሁ ይእዜኒ ወዘልፈኒ ወለዓለመ ዓለም ኣሚን።

፫፻፲፮፤ ወለዝንቱ መጽሐፍ ለዘጸሐፎ ወለዘኣጽሐፎ ለዘ ኣንበቦ ወለዘተርጎሞ ለዘሰ ምዕ ቃላቲሁ ጎቡረ ይምሐረነ እግዚአብሔር በመንግሥተ ሰማያት ወይክድነነ እግዚአብ ሔር በጽላሎተ ክነፊሁ ለቅ ዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ኣመ ዕለተ ፍዳ ወደይን።

፫፻፲፱፤ ትንብልና ስእለቱ ወበረከተ ዚኣሁ ወኣስትብ ቊዖቱ ወረድኤተ ጸሎቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም ኣሚን።

፫፻፲፱፤ ተኣምሪሁ ለመል ኣክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላ እክት መልኣክ ምክሩ ለኣብ ቀለምጺጸ እሳት ዘይወፅእ እምኣፋሁ ወዘይነጥር መዐር ዒረ ዜማ ሙሐዘ ቅዳሴ መን ክር። ትንብልናሁ ወኣስተ ብቊዖቱ ያድጎነነ እምግብር ዘየሐውር በጽልመት ወእምጋ ኔነ ቀትር ወእመናግጊተ ጸላኢ ዘይረውጽ በስጢር ለኩልነ

ክርሱ ጋራ በባሕርይ በህል ውና ለሚተካከል ማኅየዊ ለሚሆን ለመንፈስ ቅዱስም በዕውነት ለዘለዓለሙ ይገባል ኣሚን።

፫፻፲፯፤ ይህንን መጽሐፍ የጻ ፈውን የኣጻፈውን ያነበበውን የተረጎመውን እግዚአብሔር ኣንድ ኣድርጎ በመግሥተ ሰማያት ይማረን ይቅር ይበ ለን በፍርድና በመከራ ቀንም የመላእክት ኣለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ክንፈ ረድ ኤት እግዚአብሔር ከመከራ ሁሉ ይሰውረን።

፫፻፳፤ ፍጹም ልመናው በረ ከቱና ኣመላጅነቱ የጸሎቱም እርዳታ ለዘለዓለሙ ከእኛ ጋራ ይኑር ኣሚን።

፫፻፲፱፤ የመላእክት ኣለቃ የሚሆን የኣብ የምክሩ ኣበ ጋዝ ነፀብራቀ እሳት ከኣፋ የሚወጣ የኣማረ የጣፈጠ ድምፀ ቃና ከኣንደበቱ የሚ ሰማ ድንቅ የሚሆን ልመናው ምልጃው በጨለማ ከሚሄድ ልዩ ወገን ከቀትር ጋኔን በስ ውር ከሚሮጥ ከሚወረወር ከሚሰነዘር ከሰይጣን ተንኮል ሁሉ ለዘለዓለሙ ይህን መጽ ሐፍ የሰማነው ሁላችንንም ይሠውረን ይልቁንም ዕገሌን ለዘለዓለሙ ይጠብቀውና ንዑድ ክቡር የሚሆን የመ

ሰማዕያን ወፈድፋደሰ ለዕገሌ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፪፻፲ ተብህላ ከመ ሀወለት አሐቲ ብእሲት በአሐቲ ሀገር ከብርት ወልዕልት ወባዕልት ጥቀ ወብዙኅን ዓይ ወታፈቅሮ ለቅዱስ ሚካኤል ወትገብር ተዝካሮ ለለ ወርጉ በዐቢይ ፍሥሐ ወበአስተሐምዎ ወት ገብር ሠናየ ለነዳያን ወለም ስኪናን ወታበልዎሙ ለርጉ ባን ወታሰትዮሙ ለጽሙአን ወታለብሰሙ ለዕፋቃን ወት ናዝዞሙ ለኅዙናን ወታስተ ፈሥሐሙ ለትኩዛን በእንተ ስመ ቅዱስ ሚካኤል መልአክ ክቡር።

፪፻፩ ወእንዘ ዘንተ ትገብር በአሚን አኅዛ ሕማመ ዝል ጋሴ ወደዌ ዕጹብ ወእኩይ ወሐብጠ ኩሉ ሥጋሃ ወቀበወ ወስእነት አንሳሕስሐ ወኮነ ኩሉ አባላቲሃ ከመ ዘውዕየ በእሳት።

፪፻፪ ወለአከት ኀበ ዐቀ ብተ ሥራይ ወሶቤሃ በጽሑ ኀቤሃ ወነገረቶሙ ኩሉ ደዌሃ ወወሀበቶሙ ኩሉ ንዋያ ብዙኅ ወትቤሎሙ ከመ ይፈ ውፈስዋ ወየሀብዋ ፈውሰ።

ላእከት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ያደረገው ተአምር ይህ ነው።

፪፻፲ በአንዲት ሀገር ቅዱስ ሚካኤልን የምትወድ ገንዘቧ እጅግ የበዛ በገንዘብ የከበረች አንዲት ባለ ጸጋ ሴት እንደ ነበረች ተነገረ በየወሩ በታላቅ ደስታ ዝክሩን ትዘክር ነበር በመትጋትም ለነዳያን ለምስ ኪናን በኀ ሥራ ትሠራ ነበር በቅዱስ ሚካኤል ስም የተራ ቡትን በማብላት የተጠሙትን በማጠጣት የታረዙትን በማል በስ ያዘኑትንም በማረጋጋትና ይህን ሁሉ በመሰለው በኀ ተግባር በመሥራት ትኖር ነበር።

፪፻፩ በሃይማኖት ጸንታ ይህ ንን ስታደርግ ሣለች ታላቅ ደዌ የሚሆን ቊስለ ሥጋ ይዟት መላ አካሏ ሁሉ አበ ጠና ተነፋ። መነሳት ተሳናት ሰውነቷ በሙሉ በእሳት እንደ ተቃጠለ ሆነ።

፪፻፪ መድኃኒት ወደሚያ ውቁ መልአክት ላከችና ያን ጊዜ ፈጥነው ወደቧ እንደ ደረሱ ደዌዋን ሁሉ ነገረቻቸው በሽታዋንም በደምብ ተከታትለው ያድኗት ዘንድ እነሱ ከጠየቁት በላይ ብዙ ገንዘብ ሰጠቻቸውና እጅግም ተማፀነቻቸው።

፪፻፲ ወአልቦ ዘክህለ ፈው ሶታ ዘእንበለ ዘአልሐማ ወፈ ድፋደሰ ዘብእሳ ወአገለቀት ኩሉ ንዋያ ዘትውሀቦሙ ለዐ ቀብተ ሥራይ ከመ ይፈውስዋ ወሶበ ኢረከበት ጥሒና ሰአ ለት ኀበ እግዚአብሔር ሕያው ወአንሥአት አዕይንቲሃ ወአን ቃዕደወት ላዕለ ውስተ ሰማይ ወጸርሐት በልዑል ቃል ወትቤ እስእለከ ኦ እግዚእየ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት ወመልአክ ሣህል ወምሕ ረት ከመ ትፈውሰኒ እምዝንቱ ደዌ ዕጹብ ወአነ እውሀብ ለቤተ ክርስቲያንከ ዐሠርተ ወክልኤተ ዲናረ ወርቅ ወእ ገብር ተዝካረከ ለለ ወርጉ አመ ዐሠሩ ወሰኑዩ።

፪፻፩ ወእምዝ ትቤሎሙ ለአዝማዲሃ ወለኩሉ ሰብእ ቤታ አምጽኡ ሊተ ሥዕሎ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት ከመ እስእል ኀበ እግዚ አብሔር ወእትማሕፀን ቦቱ ወበጊዜሃ አምጽኡ ላቲ ሥዕሎ ለሚካኤል ዘሥዑል በለውሕ።

፪፻፪ ወተንሥአት ሶቤሃ ተአሚና ጸሎቱ ለሚካኤል በጥቡዕ ልብ ወነሥአቶ ወሐ ቀፈቶ ወሰዐመቶ እንዘ ትሰ

፪፻፲ ነገር ግን በሽታዋ እየ ጸናባት ከመሄዱ በቀር ሊያ ድናት የተቻለው የለም ይልቁ ንም እየባሰባት ሄደ ያድኗት ዘንድ ለባለ መድኃኒቶች ገንዘ ቧን ሰጥታ ከጨረሰች በኋላ ጤና እንዳላገኘች ባወቀችና በተረዳች ጊዜ ሕያው ባሕርይ ወደሚሆን ወደልዑል እግዚአ ብሔር ለመነች ዐይኖቿንም ወደሰማይ አቅንታ የመላእ ክት አለቃ የይቅርታና የምሕ ረት መልአክተኛ የምትሆን ጌታዬ ቅዱስ ሚካኤል ሆይ ከዚህ ጽኑዕ ደዌ ታድነኝ ዘን ድ እለምንሃለሁ ለቤተ ክርስ ቲያንህም ዐሥራ ሁለት ወቄ ት ወርቅ እሰጣለሁ በየወሩም በዐሥራ ሁለት ቀን ዝክርህን አደርጋለሁ እያለች በታላቅ ቃል እየጮኸች ተማፀነች።

፪፻፩ ከዚህም በኋላ ዘመዶ ችዋንና ቤተሰቦችዋን አስጠ ርታ የመላእክት አለቃ የሚ ሆን የቅዱስ ሚካኤልን ሥዕል አምጡልኝ ወደ እግዚአብ ሔር እለምንበት እማጸንበትም ዘንድ አለቻቸውና ያን ጊዜ በሰሌዳ የተሣለ የቅዱስ ሚካ ኤልን ሥዕል አመጡላት።

፪፻፪ ያን ጊዜ ፈጥና ተነ ሥታ በቁርጥ ሃሳብ የቅዱስ ሚካኤልን ጸሎት አምና ተቀ ብላ አቀፈችው ሳመችው እየ ሰገደችም የመላእክት አለቃ

ግድ ወትብል አ ሊቀ መላእክት ሚካኤል ርድአኒ ወአድኅነኒ ወፈወሰኒ እምዘንቱ ደዌ ዕጹብ እስመ አንተ ውእቱ ዘትቀውም ቅድመ እግዚአብሔር አጋዜ ዙሉ ዓለም ዘትስእል ወትተነብል በእንተ ዘመደ ዕንላ እመሕያው ወበእንተ ኅጢአተ አመትከ ይመሐረኒ እግዚአብሔር ወይፈውሰኒ እምዘንቱ ደዌ ዕጹብ እስመ አነ ተወከልኩ ብከ ወተአመንኩ ኪያከ አ ሊቀ መላእክት ሚካኤል እመሰአጥዐይከኒ ወፈወሰከኒ እምዘንቱ ደዌ ወሕማም ወለእመለከፈኒ ነጠብጣብ ሣህልከ ወምሕረትከ በትንብልና ሰእለትከ ወአስተብቀኝትከ ወኮንኩ ድኅንተ አነ አመትከ ኢያበጥል ገቢረ ተዝካርከ ወዘንተ ትቤ ዘምሰለ አንብዕ ብዙኅ ወብካይ መሪር ወሰቂቃው ዕጹብ።

፪፻፮፤ ወእምድኅረ ዝንቱ አብአቶ ውስተ ውሳጢ ቤታ ወአኅተወት ማኅቶተ ቅድመ ሥዕሉ ለቅዱስ ሚካኤል ወሶቤሃ መጽአ ድቃስ ወኖመት ታሕተ ሥዕሉ ለቅዱስ ሚካኤል በይእቲ ሌሊት እንዘትጸዐር በደዌ ወሕማም እኩይ ዐቢይ ወዕጹብ። ወናሁ አስተርአያ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት መልአከ

ሚካኤል ሆይ እርዳኝ ከዚህ ጽኑዕ ደዌ ፈጽመህ አድነኝ ዓለሙን ሁሉ እንደ ዕንቁላል እንደ ጽና በመሐል እጁ በያዘ በእግዚአብሔር ፊት የምትቆም ስለ አዳም ልጆችም የምትለምን የምትማልድ አንተ ነህና የእኔን የገረድህን ኃጢአትም እግዚአብሔር ይቅር ይለኝ ዘንድ ከዚህም ጽኑዕ ደዌ ያድነኝ ዘንድ የምትለምን የምትማልድ አንተ ነህና የመላእክት አለቃ ሚካኤል ሆይ ከዚህ ደዌ ፈጽመህ ብታድነኝ የይቅርታህና የምሕረትህ ነጠብጣብም ቢያርፍብኝ በፍጹም ልመናህ በፍጹም ምልጃህ እኔ ገረድህ የዳንኩም ብሆን ዝክርህን አላስታጉልም እያለች ፍጹም መሪር በሆነ ልቅሶ ዕንባዋን አብዝታ በማፍሰስ ይህንን ተናገረች።

፪፻፮፤ ከዚህ በኋላ ወደ ሥዕል ቤቷ አስገባችውና በቅዱስ ሚካኤል ሥዕል ፊት መብራት አብርታ እየተማፀ ነች ሣለች ዕንቅልፍ መጣባትና ከቅዱስ ሚካኤል ሥዕል በታች ተኛች በዚያች ሌሊት በጽኑዕ ደዌ ተይዛ ስትጨነቅ ሣለ እነሆ የይቅርታ መልእክተኛ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ተገልጾ ታያት።

ሣህል ወምሕረት ወቦአውስተ ቤታ ወመልአ ብርሃኑ ከመ ፀሐይ ወኮነ ከመ መዓልት ወቆመ መልዕልተ ርእሳ ወጉድዓ ገቦሃ ወእንግድዓቲሃ ወነቅሀት ሶቤሃ እምንዋማ ወተንሥአት ወርእየቶ ወደንገፀት ወኮነት ከመ ምውት እስመ ብእሲት ድክምት ይእቲ ወኢተከሥተ ላቲ ራእይ እምቅድመ ዝ።

፪፻፺፤ ወሰፍሐ እዴሁ ወአንሥአ ወአእተተ እምኔሃ ፍርሀተ ወለከፋ ወይቤላ ነግሀ እንከ ተንሢአኪ ንሥኢ ቅብዐ ቅዱስ እምውስተ ማኅቶት ዘቀንዲል ወቅብዒ ዙሎ ሥጋኪ ወአባለኪ ወተጠመቂ በማይ ጽሩይ ወቶስሒ ንስቲተ ማየ ወስተዬ ፍጡነ ወተሐይዊ እምዘንቱ ደዌኪ።

፪፻፺፤ ወባሕቱ ኢትኅድጊ ብፅዕተኪ ዘበፃዕኪ ሊተ እንበለ ትግበሪ ወእምዝ ሶበጸብሐ ነቅሀት እምንዋማ ወተንሥአት ይእቲ ብእሲት ወገብረት በከመ አዘዛ መልአከ እግዚአብሔር። ወተፈወሰት ፍጡነ ወረከበት ጣዒና ወወፅአ እምሥጋሃ ከመ እንተ ነጸ ፍጹሙ ማይ ወሐይወት ሶቤሃ።

፪፻፺፤ ወእምዝ ወሀበት ብፅዕታ ዘበፅዕት ዐሠርተ ወክልኤተ ዲናረ ወርቅ ለቤተ ክርስቲያን።

እቧም ወደ አለችበት ቤት በገባ ጊዜ ብርሃኑ ቤቱን ስለመላው ልክ እንደ ቀን ፀሐይ ሆነ ከራሷ በኩል ቆሞ ደረቷን ጉኗን በዳበሳት ጊዜ ከእንቅልፍ ነቅታ ተነሳች በአየችውም ጊዜ ደንግጣ እንደሞተ ሰው ሆነች ሴቲቱ በጣም ደክማ ነበርና ከዚህ አስቀድሞም ራእይ ተገልጿላትም አያውቅም ነበርና።

፪፻፺፤ እሱ ግን እጁን ዘርግቶ አነሣት ፍርሃቷንም አስወግዶላት ዳሰላትና ማለዳ ተነስተሽ በመብራቱ ቀንዲል ያለውን ዘይት ወስደሽ መላ አካልሽን ተቀቢውና በጥሩ ወሀ ተጠመቂ ጥቂትም ውሀ ጨምረሽ ፈጥነሽ ጠጪው። ከዚህ ደዌሽ ፈጽመሽ ትድኛለሽ አላት።

፪፻፺፤ ነገር ግን አስቀድመሽ አደርጋለሁ ብለሽ የተሳልሽውን ብፅአትሽን እንዳትዘነጊ በማለት አስጠነቀቃት በነጋም ጊዜ ከዕንቅልፍ ነቃችና ተነሥታ የእግዚአብሔር መልአክ ቅዱስ ሚካኤል እንደአዘዛት ስለአደረገች እንደውሀ ነጠብጣብ (እዥ) የሚመስል ፈሳሽ ነገር ከሰውነቷ ስለወጣ ያን ጊዜውን ፈጥና ዳነች።

፪፻፺፤ ከዚህም በኋላ እሰጣለሁ ብላ የተሳለችውን ዐሥራሁለት ወቂት ወርቅ ለቤተ ክርስቲያን ሰጠች።

፪፻፲፡ ወእምአሚሃ ኢያንተ ገት ገቢረ ተዝካሩ ለሊቀ መላእክት ሚካኤል በኩሉ መዋዕለ ሕይወታ ወኢያዕርዐት ዕለተ በዓሉ ለማካኤል እንዘ ተአኩቶ ወትሴብሐ ለእግዚአብሔር በልዑል ቃል በኩሉ ልባ ወለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እንዘ ትዜኑ መን ክራቲሁ ዐቢያነ ወትሰብክ ለኩሉ ዘከመ ተፈወሰት በስእሉቱ ለሚካኤል እስከ አመ አዕረፈት ወቦአት ውስተ መን ግሥተ ሰማያት በስእሉቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፪፻፮፡ ወለነኒ ይዕቀበነ ወይት ማሕፀነነ ያድጎነነ ወይባልሐነ ለኩልነ ውሉደ ጥምቀት በትንብልና ስእለቱ ለእለ አመነ ወቦቱ ለእለ ተወከልነ በአክናፊሁ ይክድነነ ሐሩረ ጌጋይ ኢያመጽልወነ ወገሃነመ እሳት ኢያውዕየነ በወልታ ስእለቱ ይሰውረነ ሐጸ ጸላዒ ኢይንድፈነ።

፪፻፲፩፡ ወይፈውሰነ እምደዌ ነፍሱነ ወሥጋነ ሞተ ጎጢአት ኢይልክፈነ ለለ ጽባሁ ወለለሳው የሐውጸነ ሐዘነ አዝማን ኢያተክዘነ ወእምትንታኔ ይሱቀነ ለገቢረ በዓሉ ሠናይ ለእለ ተጋባእነ ወፈድፋደሰ ለዕገሌ

፪፻፲፡ ከዚያን ጊዜ ጀምራ ባለ ዘመኗ ሁሉ የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን ዝክር ማድረግ አላንደለችም በየወሩም በዓሉን ከማክበር አላቋረጠችም በታላቅ ቃል እግዚአብሔርን ከዚህ ያደረሰከኝ ከደዌ የፈወሰከኝ ብላ በፍጹም ልቡናዋ እያመሰገነች የመላእክት አለቃ የቅዱስ ሚካኤልንም ገናና የሚሆን ተአምራቱን እየነገረች የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ጸሎትና ልመና ዐርፋ መንግሥተ ሰማያት እስክትገባ ድረስ በበጎ ሥራ እንደጸናች ኖረች።

፪፻፩፡ እኛንም በጸሎቱ በልመናው ያመን የጥምቀት ልጆች ሁላችንንም ያድነን አደራም ይቀበለን የበደል ዋዕይ እንዳያጠወልገን በከንፈ ጥላው ይሠውረን ገሃነመ እሳትም እንዳያቃጥለን በጸሎቱ ጋሻ ይከልለን የጠላት ፍላፃ (ጦር) እንዳይወጋን በቸርነቱ ይጠብቀን።

፪፻፲፩፡ ሞተ ኃጢአት እንዳያገኘን ከደዌ ሥጋችን ከደዌ ነፍሳችን ያድነን በየቀኑ በየሰዓቱ ይጐብኘን ዘመን ያመጣው ጎዘን እንዳያሳዝነን በዓሉን ለማክበር የተሰበሰብን ሁላችንን ከመፍገምገም (ከመውደቅ) ይደግፈን ይልቁንም

ለዓለመ ዓለም አሜን ወአሜን ለይኩን ለይኩን።

፪፻፲፡ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለመጋት በዛቲ ዕለት ተዝካረ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሊቀ መላእክት ሚካኤል እስመ በዛቲ ዕለት ፈነዎ እግዚአብሔር ለሚካኤል ጎበ በለዓም መሰግል አመ ጸውዖ ባላቅ ከመ ይርግሞሙ ለእስራኤል ወቆመ ቅድሚሁ በፍኖት ወአደንገዖ እስከ ነበበት እድገቱ በልሳነ ሰብእ ወሚጦ ለመርገም መንገል በረከት።

፪፻፱፡ እግዚአብሔር ይዕቀበነ በትንብልናሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ለኩልነ ውሉደ ጥምቀት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪፻፭፡ ሰላም እብል ለዘይቀድም ጸታሁ እምእለ ቅዱማን ገጸት ለብሉየ መዋዕል

ዕገሌን ለዘለዓለሙ ይደግፈው አሜን በዕውነት ያለሐሠት ይሁን ይሁን ይደረገልልን።

፪፻፲፡ በአብ ስም አምነን አብን ወላዲ ብለን በወልድ ስም አምነን ወልድን ተወላዲ ብለን በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን መንፈስ ቅዱስን ሠራዲ ብለን ምንም ለአጠ ይቆ አከላት ሦስት ብንል በባሕርይ በሕልውና አንድ አምላክ ብለን አምነን መጋቢት በባተ በዐሥራ ሁለት ቀን የመላእክት አለቃ ንዑድ ክቡር የሚሆን የሚካኤል በዓል መታሰቢያ እንደሆነ እንናገራለን በዚች ቀን እስራኤልን ይረግምለት ዘንድ በላቅ በለዓምን በጠራው ጊዜ እግዚአብሔር ቅዱስ ሚካኤልን ወደሱ ልኮት በመንገድ ላይ ከፊቱ ቆሞ ባለ አህያው በሰው አንደበት እስክትናገር ድረስ በማስደንገጥ እርግማኑን ወደ በረከት ለውጦታል።

፪፻፱፡ በጥምቀት ከመንፈስ ቅዱስ የተወለድን ሁላችንም የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል ጸሎት እግዚአብሔር ለዘለዓለሙ ይጠብቀን በዕውነት ያለ ሐሰት።

፪፻፭፡ በዚህ ጊዜ ተገኘ ተብሎ ዘመን በማይቆጠርለት እምላክ ፊት ቆመው ከሚያመሰግኑ ወገኖች ቅድሚያን

ታሕተ ክነፊሁ። ሚካኤል ካህን ለመልእክተ ዲያቆን በአምሳሊሁ ያትክል ዕድወ ነፍሱን እኒዞ በእዴሁ ከመ ርእዮሙ ካልአን ይፍርሁ።

ይዞ ለተገኘው ሊቀ መላእክት ሰላም እላለሁ እንዲሁም ሌሎች አይተው ይፈሩ ዘንድ የእግዚአብሔር አገልጋይ የሚ ሆን የቅዱስ ሚካኤል ተልእ ኮን በሚያፋጥን ዲያቆን አም ሣል የነፍሴን ጠላት አፋጥኖ ያጥፋልኝ።

በስመ አብ ወወልድ ወመን ፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ድርሳን ዘደረሰ ርቱዐ ሃይማኖት አመ ዐሥሩ ወሰኑዩ ለወርኅ ሚያዝያ በእንተ ብፁዕ ወክቡር ወቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት። ትንብል ናሁ የሀሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሚን።

በአብ ስም አምነን አብን ወላዲ ብለን በወልድ ስም አምነን ወልድን ተወላዲ ብለን በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን መንፈስ ቅዱስን ሠራጂ ብለን ምንም ለአጠይቆ አካላት ሦስት ብንል በባሕርይ በሕልውና አንድ አምላክ ብለን አምነን ሚያዝያ በባተ በዓሥራ ሁለት ቀን ንዑድ ክቡር የሚሆን የመላእክት አለቃ ስለሚሆን ስል ሚካኤል የተነገረውን ነገር እንናገራለን ልመናው ክብሩ ለዘለዓለም ይደርብን አሚን።

፩፤ መፍትሔ ለነ አ አኅ ውየ ንዘከር ዕብየ ዘአብ ውኒ ሩተ ዘወልድ ወዐቅመ ዘመን ፈስ ቅዱስ እስመ በኅብረተ ሥላሴ ተግባረ ዙሉ ፍጥረት ዘበሰማይ ወዘበምድር። እስመ ይቤ መድኅኒኒ በወንጌል ቅዱስ በከመ በሰማይ ከማሁ በምድር።

፩፤ ወንድሞቼ ሆይ የአብን ገናንነት የወልድንም ቸርንት የመንፈስ ቅዱስን ምላት ስፋት ልናስብ ይገባናል በሰማይ በምድርም ያለው ፍጥረት ሁሉ በሥላሴ አንድነት ተፈጥሯልና እንዲሁም መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሰማይ እንደሆነው ሁሉ በምድርም እንዲሁ ነው ብሎ በወንጌል ተናግሯልና።

፪፤ ንቀድም እንከ ጠይቆቶ ለዘበሰማይ ከመ ንለቡ ዘበምድር እስመ በሳድስ ዕለት ገብሮ እግዚአብሔር ለአዳም እመሬተ ምድር በአርአያሁ ወበአምሳሊሁ በኅብረተ ሥላሴ በአሐቲ ምክር እንዘ ይብል አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ንግብር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ወገብሮ ለሰብእ ወሰመዮ አዳም ወአዘዘሙ ለመላእክቲሁ ከመ ይስገድዱ ሎቱ ለአዳም እስመ አርአያሁ ለወልድ በከመ ይቤ ነቢይ ወይሰግዱ ሎቱ ዙሎሙ መላእክተ እግዚአብሔር።

፪፤ እንግዲህ በምድር ያለውን እናውቅ ዘንድ አስቀድመን በሰማይ የሆነውን እንወቅ እንረዳ በስድስተኛው ቀን እግዚአብሔር አዳምን በሥላሴ አንድነት በአንዲት ምክር ፈጥሮታልና እንዲህ ሲል እኛ አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ በአርአያችንና በምሳሌያችን ሰውን እንፍጠር ብሎ ሰውን ፈጠረው ስሙንም አዳም ብሎ ሰየመው የእግዚአብሔር መልእክተኞች ሁሉ ይሰግዱለታል ብሎ ነቢዩ እንደ ተናገረ መላእክትም ለአዳም ይሰግዱለት ዘንድ አዘዛቸው በአርአያው የተፈጠረ ነውና።

፫፤ መፍው እንከ ንንግር ዕብየ ለብፁዕ ወለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ ሰምዐ ቃለ አብ እንዘ ይብል ተቀነዩ ወስግዱ ለግብረ እደውዩ።

፫፤ ንዑድ ክቡር የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን ክብሩን ገናንነቱን እንናገር ዘንድ ይገባል ለእጆቼ ፍጥረት ስገዱ ሲል የአብን ቃል ሰምቷልና።

፬፤ ወተአዛዜ ከዊኖ ሰገደ ወአስተብረከ በብረኪሁ ቅድመ መሬታዊ እስመ እዙዝ ወትሑት ውእቱ ወለሊሁ ተቀንዩ ለመሬታዊ።

፬፤ ፈቃደኛም ሆኖ በመሬታዊ አዳም ፊት በጉልበቱ ሰገደ ትሑት ታዛዥ ነውና።

፭፤ ተቀንዮ መላእክትስ ለመሬታዊ ዘተልሕኩ በአርአያ እግዚአብሔር ተራድኦ ውእቱ እስመ ተፈጥሮቶሙ ለዝንቱ።

፭፤ በእግዚአብሔር አምሳል ስለተፈጠረ ለመሬታዊ ሰው የመላእክት መታዘዝም ለመራዳት ነው መፈጠራቸው ለሱ ታዛዥነት ነውና።

፮፤ ወዘሰ አብየ ተአዝዞ ለፈጣሪሁ ወኢሰገደ ለፍጥረት

፮፤ ለፈጣሪው አልታዘዝም ያለ ለፍጥረቱም ለአዳም ያል

ተስዕረ እምክብሩ ወተነሥተ
እመንበሩ በከመ ይቤ ዳዊት
አንተ አሕሠርኮ ለዕቡይ ከመ
ቅቱል እስመ ቅቱልሰ ውእቱ
ዲያብሎስ በትዕቢቱ ተስዕረ
እምክብሩ።

፯፤ ወልዑልሰ ውእቱ ሚካ
ኤል በኒሩቱ ወበተአዝዞቱ
እስመ መልአከ ኪዳን ለአብ
ተሰምዮ።

፰፤ ወአመ ተካየደ እግዚእን
ምስለ ኖኅ ይቤሉ መሐልኩ
ለከ በርእሰየ ከመ ኢያመስና
ለምድር በረጊሞት ወኢያመ
ጽእ አይኅ ላዕሌሃ።

፱፤ ወአሚሃ ቅዱስ ሚካኤል
ሀሉ ማእከሌሆሙ በከመ ይቤ
ነቢይ ኪዳን ተካየድኩ ምስለ
ኅሩያንዮ።

፲፤ ወካዕበ ይቤልዎ መላእ
ክት ለሉጥ አድኅን ርእስከ
እምእለ ይኤብሱ በዲበ ምድር
ወሰሚያ ሉጥ ቃለ መላእክት
ድኅን እምኩነኔ።

፲፩፤ ወካዕበ መጽሐ መላእ
ክት ወበጽሑ ኀበ አብርሃም
ወነገርዎ ከመ ይትወለድ ይስ
ሐቅ።

ሰገደ ግን ከሹመቱ ተሻረ ከል
ዕልናው ተዋረደ ነቢዩ ዳዊት
ትዕቢተኛን እንደ ሞተ ሰው
አጉላቀልከው እንዳለ ቅቱ
ልም የተባለ ዲያብሎስ ነው
በትዕቢቱ ከሹመቱ ተሸሮ
ከማዕረጉ ተዋርዷልና።

፯፤ ልዑል የተባለ ግን ሚካ
ኤል ነው በቸርነቱ እጂ በጀ
በማለቱ እግዚአብሔር አብ
የቃል ኪዳን ባለሟል ተብሏ
ልና።

፰፤ ጌታችንም ለኖኅ ቃል
ኪዳን በሰጠው ጊዜ እኔ
ሕያው ነኝ ምድርን በርግ
ማን እንዳላጠፋት ዳግመኛም
በእሷ ላይ ማየ አይህ እንዳ
ላዘንም ለአማንዮ ብዬ ማል
ኩልህ አለው።

፱፤ ነቢዩ ዳዊት ከወዳጄ
ጋራ መሐላን አደረግሁ ብሎ
እንደ ተናገረ ያን ጊዜም
ቅዱስ ሚካኤል በመካከላቸው
ነበር።

፲፤ ዳግመኛም መላእክት
ሉጥን በምድር ከሚበድሉ
ሰዎች ተለይተህ እራስህን
አድን ባሉት ጊዜ የመላእክ
ትን ምክር ሰምቶ ከመከራ
ዳነ።

፲፩፤ ዳግመኛም መላእክት
ወደ አብርሃም ዘንድ መጥ
ተው ይስሐቅ እንዲወለድ ነገ
ሩት።

፲፪፤ ወካዕበ አመ የሐውር
ያዕቆብ ኀበ ላባ ረከበ ተዓይነ
መላእክት ወርእየ በህየ ሰዋ
ሰው ወርቅ ዘይበጽሕ እም
ድር እስከ ሰማይ ወመላእክተ
እግዚአብሔር የዐርጉ ወይወ
ርዱ ውስቴታ።

፲፫፤ ወተራከቦ ብእሲ ለያዕቆ
ብ ወይቤሉ ኢይኩን ስምከ ያ
ዕቆብ አላ ይሰመይ እስራኤል
እስመ እምኔከ ይትወለዱ ነገ
ሥት ወበሐውርተ አሐዛብ።

፲፬፤ ወይቤ ያዕቆብ ተዓይነ
እግዚአብሔር ኀዱር ዝየ ወዛ
ቲ ይእቲ ኖኅታ ለሰማይ።

፲፭፤ ወካዕበ እምድኅረ
ሄጥዎ አኅዊሁ ለዮሴፍ በብ
ሔረ ግብጽ ረሰዮ እግዚአ
ለቤተ ፈርዖን።

፲፮፤ ወካዕበ አመ አሕመም
ዎሙ ግብጽ ወፈርዖን ንጉሥ
ለአበዊነ ጸርሑ ደቂቀ እስራ
ኤል ኀበ እግዚአብሔር ከመ
ይፈኑ መልአኮ ዘያድኅኖሙ።

፲፯፤ ወተዘከረ መድኅን
ኪዳኖ ቅዱስ ዘምስለ አብር
ሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ ወፈ
ነው ሉሙ መልአከ ኪዳን
ወአስተርእዮ መልአከ እግዚ
አብሔር ለሙሴ ዘደብረሲና
በዐምደ ደመና በኀበ ዕፀ

፲፪፤ ከዚያም ያዕቆብ ወደ
ላባ በሄደ ጊዜ የመላእክትን
ከተማ አገኘና ከምድር አስከ
ሰማይ የደረሰች የወርቅ መስ
ላል አየ በሷም የእግዚአብ
ሔር መልአክተኞች ሲወጡ
ባት ሲወርዱባት ተመለከተ።

፲፫፤ ጌታም በአምላለ ብእሲ
ተገልጾ ያዕቆብን አገኘውና
እንግዲህ ስምህ ያዕቆብ አይ
ባል እስራኤል ይባል እንጂ
አሕዛብን የሚገዙ ነገሥታት
መላፍንት ከአንተ ይወለዳሉና
አለው።

፲፬፤ ያዕቆብም ይህች የእግዚ
አብሔር ሀገር መባል ይገባ
ታል የሰማይ የመግቢያዎ በር
ይህች ናትና አለ።

፲፭፤ ዳግመኛም ዮሴፍን ወን
ድሞቹ ከሸጡት በኋላ በግብፅ
ሀገር ለፈርዖን ቤት አዛዥ
አደረገው።

፲፮፤ ዳግመኛም የግብፅ ሰዎ
ችና ንጉሡ ፈርዖን በአባቶቻ
ችን ላይ መከራ ባፀናባቸው
ጊዜ መልአክተኛውን ልኮ
ያድናቸው ዘንድ ወደ እግዚአ
ብሔር ጮኹ አመለከቱ።

፲፯፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስ
ቶስም ከአብርሃም ከይስሐቅና
ከያዕቆብ ጋራ ያደረገውን
ፅኑ መሐላውን አስቦ የቃል
ኪዳንን መልክተኛ ላከላቸው
እግዚአብሔርም መልአክተኛ
ለሙሴ በደብረሲና በደመና

ጳጦስ በነደ እሳት እንዘ ይነድድ ወዕፁ ኢይውዒ ።

፲፰፤ ወርእዮ ሙሴ ግርማሁ አንከረ ወቀርቦ ይጠይቆ ።

፲፱፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ርእየ ርኢኩ ሕማሞሙ ለሕዝብየ ወሰማዕኩ ገዓሮሙ ወወረድኩ ከመ አድኅኖሙ ኪያሁ ፈነወ እግዚአብሔር መልአኮ መድኅነ ።

፳፤ ወውእቱ መልአክ አውፅ አሙ ለአባዊን እምድረ ግብፅ እንዘ ይገብር ተአምረ ወመንክረ በባሕረ ኤርትራ ወበገዳም አርብዓ ዓመተ ሴስዮሙ ።

፳፩፤ ወካዕበ ተናገረ ዘንተ በከመ ተናገረ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ምስለ ዲያብሎስ በእንተ ሥጋሁ ለሙሴ ከመ ኢተኅበለ ቃለ ፅርፈት ይንብብ አላ ይቤሎ ይሒስከ እግዚአብሔር እስመ ዝንቱ ኹሉ ተውህቦ ለዝንቱ መልአክ በእንተ ትሕትናሁ ውእቱኒ ገብረ ዘንተ ኹሎ ።

፳፪፤ ወካዕበ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ በእንተ ዕበይ ዘመላእክት ርኢክዎ ለልዑል እንዘ

ዓምድ ሆኖ በዕፁ ጳጦስ መካከል እየነደደ እንጨቱ በእሳቱ ሳይቃጠል ታየው ።

፲፰፤ ሙሴም ግርማውን በአየ ጊዜ እያደነቀ ነገሩን ይረዳ ዘንድ ወደደመናው ዓምድ ቀረበ ።

፲፱፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው የወገኖቼን መከራቸውን አይቼ ጩኸታቸውንም ሰምቼ አድናቸው ዘንድ መጣሁ ብሎ ያንኑ መልአክ እግዚአብሔር መድኃኒት አድርጎ ላከው ።

፳፤ ያም መልአክ ልዩ ተአምራት እያደረገ አባቶቻችንን ከግብፅ አወጣቸው ባሕረ ኤርትራም ከፍሎ ካሻገራቸው በኋላ በበረሃ ዐርባ ዓመት ሙሉ መና ከሰማይ እያወረደ መገባቸው ።

፳፩፤ ዳግመኛም የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ስለሙሴ ሥጋ ከዲያብሎስ ጋራ በተከራከረ ጊዜ እግዚአብሔር ያዋርድህ አለው አንጂ የስድብ ቃል ሊናገር እንዳልፈቀደ ይህን ተናገረ። ይህ ዕድል ስለ ትሕትናው ለዚህ መልአክ ተሰጥቶታልና እሱም ይህን ሁሉ ለማድረግ ቻለ ።

፳፪፤ ዳግመኛም ነቢዩ ኢሳይያስ ስለመላእክት ክብርና ገና ንነት ሲናገር ልዑል እግዚአ

ይነብር ዲበ መንበር ልዑል ወብሩህ ወአእላፈ መላእክት ይቀውሙ ዐውዶ አእላፍ ቅድሜሁ ወአእላፍ ድኅሪሁ አእላፍ በየማኑ ወአእላፍ በፀጋሙ ወትእልፈተ አእላፋት ይተለክክዎ።

፳፫፤ ሱራፌል ወኪሩቤል ይሴብሕዎ ወይኬልልዎ ወይብሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ጸባኦት ምሉዕ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲከ።

፳፬፤ ወተለዐለ መርፈቀኖሳት እምቃል ዘይኬልሑ ወተፈነወ አሐዱ እምሱራፌል ዘውስተ እደዊሁ ፍሕም በጉጠት በአምሳለ ሥጋሁ ወደሙ ለመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወአልከፎ ከናፍሪሁ ወአንጽሐ እምኅጣውኢሁ ለነቢይ።

፳፭፤ ወከማሁ ንሕነኒ መሀይምናን ንንሣእ ወንትመጦ ሥጋሁ ወደሞ ለመድኅኒነ በእደዊሙ ለካህናት ዮም ለሥርየተ ኅጢአት።

ብሔርን ብርሃናዊና ሉዓላዊ በሚሆን ዙፋኑ ላይ ተቀምጦ እየሁት ዕልፍ አእላፍ የሚሆኑ መላእክትም በዙሪያው ቁመዋል ዕልፍ በፊቱ ዕልፍ በኋላው ዕልፍ በቀኙ ዕልፍ በግራው ቁመዋል እልፍ አዕላፋት የብዙ ብዙ የሚሆኑ መላእክት ያገለግሉታል ይላኩታል አለ።

፳፫፤ ሱራፌልና ኪሩቤልም ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ አቸናፊ የምትሆን እግዚአብሔር ጌት ነትህ በሰማይና በምድር የመላ ነው እያሉ ያመሰግኑታል።

፳፬፤ እየጮኹ ከሚያመስግኑት ቃል የተነሳ ከአዳራሹ ውጭ አልፎ ያስተጋባ ነበር። በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋና ደም አምሳል በእጁ ፍሕመ እሳት በጉጠት የያዘ ከሱራፌል አንዱ መልአክ ተልኮ ከንፈሩን በአስነካው ጊዜ ነቢዩን ከለምፁ እነፃው።

፳፭፤ እንደዚህም ሁሉ በክርስቶስ ያመን እኛም የኃጢአት ማስተሥሪያ ይሆነን ዘንድ ዛሬ ባለ ዘመናችን በካህናት እጅ የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋውን ደሙን እንቀበል።

፳፮፤ ወካዕበ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ናሁ እፌት መልአኪየ ቅድመ ገጽከ ዘይጸይሕ ፍኖ ተከ ይቤሉ አብ ለወልዱ።

፳፯፤ ወካዕበ አመ ይፌት አብ ቃሉ ውስተ ማሕፀን ድን ግል ለመድኃኒተ ውሉደ ሰብእ አቅደመ ፈንዎተ መል አክ ኀበ ድንግል እንተ ሰማ ማርያም ወይቤላ መልአክ ተፈሰሒ ፍሥሕት እግዚአብ ሔር ምስሌኪ ወናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ ወትሰም ዪዮ ሰሞ ኢየሱስ ወይነግሥ ለቤተ ያዕቆብ ለዓለም ወአ ልቦ ማኅለቅት ለመንግሥቱ።

፳፰፤ ወትቤሉ ማርያም ለመ ልአክ ይኩነኒ በከመ ትቤለኒ ወኮነ በከመ ይቤላ መልአክ ተፀንሰ ወተወልደ በቤተ ልሔም ዘይሁዳ እግዚእነ ወመድኃኒኒ ኢየሱስ ክርስ ቶስ።

፳፱፤ ወሀለዉ ኖሎት ይተ ግሁ ወይጌልዉ ወየዐቅቡ መራዕዪሆሙ ወቆመ መል

፳፮፤ ዳግመኛም ነቢዩ ኢሳ ይያስ እግዚአብሔር አብ ለባ ሕርይ ልጁ መንገድህን የሚ ጠርግ መልእክተኛን በፊትህ እልካለሁ አለው አለ።

፳፯፤ ዳግመኛም ለአ ዳም ልጆች መድኃኒት ሊሆን እግዚአብሔር አብ አካላዊ ቃሉን ወደ ማኅፀን ድንግል በላከ ጊዜ ስሟ ማርያም ወደ ተባለች ድንግል አስቀድሞ መልአኩን ሰደደውና መል አኩም ባለ ምስራች ድንግል ሆይ ደስ ይበልሽ እግዚአብ ሔር ከሥጋሽ ሥጋ ከነፍስሽ ነፍስ ነስቶ ከአንቺ ሰው ሆኖ አልና እነሆ በድንግልና ፀን ሰሽ በድንግልና ትወልጃለሽ ስሙንም ኢየሱስ ትይዋለሽ እሱም ለዘለዓለሙ በያዕቆብ ወገን ነግሦ ይኖራል ለጌትነ ቱም ፍጻሜ የለውም አላት።

፳፰፤ እመቤታችንም መልአ ኩን እንደ ቃልህ ይደረግልኝ አለችው። መልአኩ በድንግ ልና ትፀንሻለሽ በድንግልና ትወልጃለሽ ብሎ እንዳበሠ ራት ጌታችን መድኃኒትችን ኢየሱስ ክርስቶስ የይሁዳ ዕፃ በምትሆን በቤተልሔም ተወ ለደ።

፳፱፤ እረኞችም መንጋዎቻ ቸውን ነቅተው ተግተው ይጠ ብቁ ነበር። የእግዚአብሔርም

አከ እግዚአብሔር ኀቤሆሙ ወስብሐተ እግዚአብሔር ሠረቀ ላዕሌሆሙ።

፴፩፤ ወይቤሉሙ ውእቱ መልአክ ለኖሎት ኢትፍርሁ እስመ ናሁ እዜንወክሙ ዐቢየ ዜና ፍሥሐ ዘይከውን ለኩሉ ዓለም እስመ ተወልደ ለክሙ ዮም መድኃኒን በሀገረ ዳዊት ዘውእቱ ክርስቶስ።

፴፪፤ ወናሁ መጽኡ ምስለ ውእቱ መልአክ ብዙኃን ሐራ ሰማይ ወሊቃነ መላእክት ይሴ ብሐዎ ለእግዚአብሔር በሰማ ያት ከመ ዝ እንዘ ይብሉ ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰ ማያት ወሰላም በምድር ለዕ ንለ እመሕያው ሥምረቱ ወእ ምዝ ዐርጉ መላእክት እምኅ ቤሆሙ ውስተ ሰማያት።

፴፫፤ ወካዕበ አርአየ እግዚ አብሔር ሥነ ስቅለታ ለሰማይ ወሥነ ርበታ ለምድር ከመ ኀይመት እንተ ድሉት ለማኅ ደር ወመላእክቲሁ እለ ይነ ብሩ ዲቤሃ ከመ አዕርክተ መርዐዊ ይትፈሥሑ እሙንቱ በከመ ይቤ ዳዊት ወበኀቤየሰ ፋድፋደ ክቡራን አዕርክቲከ እግዚአ ወፈድፋደ ጸንዑ እም ቀደምቶሙ እጌልቆሙ እም ኖፃ ይበዝኑ።

መልአክ መጥቶ ባጠገባቸው ቆሞ ሣለ የእግዚአብሔር የጌ ትነቱ ብርሃን ተገለጸላቸው።

፴፩፤ ያም መልአክ እረኞቹን ፈጽሞ አትፍሩ እነሆ እጅግ አስደሳች የሆነ ታላቅ የምሥ ራች እነግራችኋለሁና ዛሬም የዓለሙ ሁሉ መድኃኒት የሚ ሆን በዳዊት ከተማ ተወል ዷልና እርሱም ክርስቶስ ነው አላቸው።

፴፪፤ ድንገትም ብዙ የሰማይ ሠራዊትና አለቆቻቸውም ከ መልአኩ ጋራ መጥተው በሰ ማይ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን በምድርም ላይ ሰላም ስለተወጠነ ለሰው ልጆች ይቅ ርታ ተደርጓልና እያሉ እግዚ አብሔርን ሲያመሰግኑት ቆይ ተው በመጡበት አኳኋን ከነሳ ቸው ወደ ሰማይ ዐረጉ።

፴፫፤ ዳግመኛም እግዚአብ ሔር የሰማይ ከፍታዋን የም ድር ስፋቷን እንደተተከለች ድንኳን አድርጎ አሳየ በው ስጧ የሚኖሩ መላእክትም እንደ ሙሽራ ሚዛዝት (ሚዜ ዎች) ደስተኞች ናቸው። ነቢዩ ዳዊት አቤቱ ወዳጃችሁ በኔ ዘንድ ፈጽሞ የከበሩ ናቸው። ከነሱ አስቀድሞ ከነበሩትም የጸኑ ናቸው። እቂጥራቸዋ ለሁ። ከአሸዋ ይልቅ እጅግ ይበዛሉ ብሎ እንደተናገረ።

ሷቿ፤ ወካዕበ ይቤ ዳዊት ነቢይ እስመ ለመላእክቲሁ ይኤዝ ዘመ- በእንቲአከ ከመ ይዕቀ ቡከ በኩሉ ፍናዊከ ወበ እደዊሆሙ ያነሥኡከ ከመ ኢትትዕቀፍ በእብን እግርከ።

ሷ፬፤ ወካዕበ ይቤ ጳውሎስ ሐዋርያ እንዘ ያዐውቅ ትን ሣኤ ሙታን በንፍኅተ ቀርን ይትነሥኡ ኩሎሙ ምዉታን በቃለ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

ሷ፭፤ ወዘንተ ሰሚዓነ ንለቡ ቃለ ወንጌል ዘይቤ ወበእሑድ ሰንበት መጽአት ማርያም መግደላዊት።

ሷ፮፤ ወሠርከ ሰንበት ለጸ ቢሐ እሑድ ወናሁ ኮነ ድል ቅልቅ ዐቢይ እስመ መልአከ እግዚአብሔር ወረደ እምሰ ማይ ወአንኩርኩራ ለይእቲ እብን እምአፈ መቃብር ወነ በረ ዲቤሃ ወርእየቱ ከመ ዘመ ብረቅ ወአልባሲሁኒ ጸዐዳ ከመ በረድ ወእምግርማ ውእቱ መልአከ ተሀውኩ እለ የዐቅቡ መቃብረ ወኮኑ ከመ አብድንት።

ሷ፯፤ ወብፁዕስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ይቤሎን ለአ ንስት ኢትፍርሃ አንትንስ

ሷቿ፤ ዳግመኛም ነቢዩ ዳዊት ስለ አንተ መላእክትን ያዝዛቸዋል በመንገድህ ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ እግርህም በደንጊያ እንዳትሠነካከል በእጃቸው ያነሡሃል ብሎ እንደተናገረ።

ሷ፬፤ ሁለተኛም ሐዋርያው ጳውሎስ ትንሣኤ ሙታን እንዳለ ሲያስረዳ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል የነጋሪት ድምፅ ባሰማ ጊዜ ሙታን ሁሉ ይነሣሉ አለ።

ሷ፭፤ የመግደላዊት ወገን የምትሆን ማርያም በእሑድ ሰንበት መጣች ብሎ ከዚህ ቀጥሎ ላለው ቃል መግቢያ የሆነውን የወንጌል ቃል ሰምተን ልብ እናድርግ።

ሷ፮፤ ቅዳሚት ሌሊት ለእሑድ አጥቢያ እነሆ ታላቅ የመሬት መንቀጥቀጥ ሆነ። የእግዚአብሔር መልአክ ከሰማይ ወርዶ ከመቃብሩ ላይ ደንጊያይቱን ገልብጦ በላይዋ ላይ ተቀምጦታልና የመልአኩም መልክ እንደ መብረቅ የሚያበራ ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ ነበር ከግርማውም የተነሣ መቃብሩን የሚጠብቁ ጭፍሮች ደንግጠው ወደቁ እንደበድንም ሆኑ።

ሷ፯፤ ንዑድ ክቡር የሚሆን የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልም መልሶ ሴቶችን

እስመ አነ አአምር ከመ ኢየሱስሃ ዘተሰቅለ ተገሥሣ ተንሥኦ ኢህሉ ዝየሰ።

ሷ፰፤ ወናሁ መካኑ ጎበ ተቀብረ ወሑራ ወንግራሆሙ ለአርዳኢሁ ከመ ይሑሩ ገሊላ ወበሀየ ይሬእይዎ።

ሷ፱፤ መፍትሔ ለነ ንወድሶ እስመ ክቡር በጎበ ነፍሳቲ ሆሙ ለጸድቃን ዘአፈድፈዱ ትእዛዛቲሁ እስመ ያቀውም አባግዐ በየማኑ ወአጣሌ በፀጋሙ ወይፈልጦሙ ዘዘዚአሆሙ ወይፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ።

ሷ፻፩፤ ወእምዝ ይቤሎሙ ለእለ በየማኑ ንዑ ጎቤየ ቡሩካኑ ለአቡየ ትረሱ መንግሥተ ሰማያት ዘድልው ለከሙ እም ቅድመ ይትፈጠር ዓለም።

ሷ፻፪፤ ወእለ በየማኑ ቡሩካን ወነፍሳቲሆሙ ለጸድቃን የሐውራ ጎበ መልአከ ሕይወት ውስተ ምሕረት ዘለዓለም ወእለ በየማኑ መሀይምናን እሙንቱ ገባርያን ፈቃዱ ለክርስቶስ።

እናንተስ አትፍሩ የተሰቀለውን ኢየሱስን እንድትሹ አውቃለሁና አስቀድሞ እንደተናገረ ተነሥቷል እዚህ የለም።

ሷ፻፫፤ ተቀብርበት የነበረው መቃብሩን ይኸው ልታዩት ትችላላችሁ ይልቅንስ ከሙታን ተለይቶ እንደተነሣ ፈጥኛችሁ ሂዳችሁ ለደቀ መዛሙርቱ ንገሩዋቸው ወደገሊም ይሄዱ ዘንድ አስቸኩሏቸው በዚያ ያዩታልና ብሎ ነገራቸው።

ሷ፻፬፤ እንግዲህ ይህን ኃያል አምላክ ልናመሰግነው ይገባል ትእዛዛቱን በሚፈጽሙ ጸድቃን ዘንድ ቸር ነውና ስለዚህም እየወገን እየወገናቸው በመለየት ጸድቃንን በቀኙ ኃጥአንን በግራው አቁሞ ለሁሉም እንደየሥራቸው ዋጋቸውን ይከፍላቸዋል።

ሷ፻፭፤ ከዚህ በኋላ በቀኙ የቆሙትን እናንተ ያባቱ ወዳጆች ዓለም ሳይፈጠር የተዘጋጀላችሁን መንግሥተ ሰማያት ትወርሱ ዘንድ ወደእኔ ኑ ይላቸዋል።

ሷ፻፮፤ እሊህም የእግዚአብሔርን ሕግጋት የጠበቁና የክርስቶስን ፈቃድ የፈጸሙ በጌታ ቀኝ የቆሙ የጸድቃን ነፍሳት መልአክ ሕይወት በሚባል በጌታ ትእዛዝ የዘለዓለም ሕይወት ወዳለበት ቦታ ይሄዳሉ።

ሟ፪፤ ወእለሰ በፀጋሙ ዕል ዋን እሙንቱ ወድልዋን ለሰ ይጣን ወለመላእክቲሁ።

ሟ፫፤ አ ሊቀ መላእክት ሚካኤል እዌድሰከ እስመ በት ንብልናከ ወበጸሎትከ ትሄሉ ምድር እስመ ይቤሎ መልአክ ለዳንኤል ይትነሣእ መልአክ ዐቢይ ዘይቀውም ለደቂቀ ሕዝብከ።

ሟ፬፤ እለ መኑ እሙንቱ ደቂቀ ሕዝቡ ለዳንኤል አኮኑ አናንያ ወዐዛርያ ወሚሳኤል አመ ይትዌገሩ ውስተ እቶነ እሳት በባቢሎን ወረደ መል አከ እግዚአብሔር ወዘበጦ ለነበልባለ እሳት ወረሰዮ ከመ ማይ ቈረር።

ሟ፭፤ ወሶቤሃ ሠለስቱ ደቂቅ ሰብሐዎ ለእግዚአብሔር ወባ ረከዎ ወይቤሉ ቡሩክ አንተ ዘትሬኢ ቀላያተ ነቢረከ ላዕለ ኪሩቤል።

ሟ፮፤ ወካዕበ አመ ያነሥእ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ላዕለ ዳንኤል ይቤ መጽአ ሚካኤል ይርድአኒ።

ሟ፪፤ በግራ የቆሙት ግን በክ ርስቶስ ያላመኑ ስለሆኑ ለሰይ ጣንና ለሠራዊቱ ወደተዘጋጀ የዘለዓለም ዙንኔ ይሄዳሉ።

ሟ፫፤ የመላእክት አለቃ የም ትሆን ቅዱስ ሚካኤል ሆይ አመሰግንሃለሁ በአንተ ጸሎ ትና ልመና ምድር ፀንታ ትኖራለችና ዳግመኛም ለዳን ኤል የወገኖችህን ልጆች የሚ ጠብቅ ታላቅ መልአክ (መሪ) ይነሣልሃል ብለኸኸዋልና።

ሟ፬፤ የዳንኤል ወገኖች የተ ባሉ እነማናቸው? አናንያ አዛ ርያና ሚሳኤል አይደሉምን? ናቸው እንጂ እሊህም በሀገረ ባቢሎን በእሳት ጉድጓድ በተ ጣሉ ጊዜ የእግዚአብሔር መልአክ ከሰማይ ወርዶ የእሳ ቱን ነበልባል ገሥዖ እንደ ውሀ አቀዝቅዞ ከመቃጠል ያዳናቸው ሦስቱ ጉልማሶች ናቸው።

ሟ፭፤ በዚያኑ ጊዜ እኒሁ ሠለስቱ ደቂቅ አቤቱ በዘባነ ኪሩቤል ላይ ተቀምጦህ ምንም ምን የሚጋርድህ ላይ ኖር የውቅያኖስን የውስጥ ጥልቀት የምትመለከት አንተ እግዚአብሔር ፈጽመህ የተመ ሰገንህ ነህ እያሉ አመሰገኑ።

ሟ፮፤ ዳግመኛም እግዚአብ ሔር በዳንኤል ላይ መንፈስ ቅዱስን ባሳደረ ጊዜ ምሥጢር ተገልጾለት እነሆ ሚካኤል ሊረዳኝ መጣ እያለ ተናገረ።

ሟ፪፤ ወካዕበ ይቤ ነቢይ ይቀውም መልአክ ከቡር ሚካ ኤል ሊቀ መላእክት ማዕከለ ክልኤቱ አድባር ወይትናገር ነገረ ፍሥሐ።

ሟ፫፤ ወካዕበ ወሰዶ መልአክ እግዚአብሔር ለዕንባቆም ኅበ ባቢሎን ወይቤ ዳንኤል ተዘከ ረኒኑ እግዚአብሔር እስመ ኢይረስዎሙ ለእለ ያፈቅርዎ።

ሟ፬፤ ወካዕበ አመ ይእኅዝ ሄሮድስ ለጴጥሮስ ወአጽንዖ በመዋቅሕት ወረደ መልአክ እግዚአብሔር ኅቤሁ ወአን ቅሆ ለጴጥሮስ ወይቤሎ ተን ሥእ ቅንት ሐቋክ ወነዐ ትል ወኒ ወወድቃ መዋቅሕቲሁ እምእገሪሁ ወእደዊሁ።

ሟ፭፤ ወአውፅአ እምቤተ ሞቅሕ ወበጽሐ ኅበ ፕሳተ ኀጺን ወተርኅወት ሎቱ ለሊሃ ሶቤሃ።

ሟ፮፤ ወይቤ ጴጥሮስ ይእዜ አእመርኩ ከመ በአማን ፈነወ እግዚአብሔር መልአክ ወአድ ኃነኒ።

ሟ፯፤ አ ሚካኤል ሊቀ መላ እክት ሰአል ወጸሊ በእንቲአነ

ሟ፪፤ ሁለተኛም ነቢዩ እነሆ ከቡር የሚሆን የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል በሁ ለቱ ተራሮች መካከል ቆሞ እጅግ ደስ የሚያሰኝ ንግግር ያደርጋል አለ።

ሟ፫፤ ዳግም የእግዚአብሔር መልአክ ዕንባቆምን ወደ ባቢ ሎን ወሰዶ ባገናኘው ጊዜ በውኑ ትንኝን ስንኳ የማይዘ ነጋ እግዚአብሔር አስቦኛልን እሱ የሚወዱትን አይረሳምና ብሎ ዳንኤል አመሰገነ።

ሟ፬፤ ዳግመኛ ሄሮድስ ጴጥሮ ስን ይዞ በእግር ብረት አሥሮ በእሥር ቤት ባስቀመጠው ጊዜ የእግዚአብሔር መልአክ ተኛ ቅዱስ ሚካኤል መጥቶ ጴጥሮስን ቀስቅሶ አነቃው ተነሥተህም ወገብህን ታዋ ቀህ ተከተለኝ ባለው ጊዜ እግር ብረቱ ከእጁና እግሩ ወልቆ ወደቀ ከግዞትም አወ ጣው።

ሟ፭፤ ከዚያም ለመውጣት ወደ ግዞቱ በር በደረሰ ጊዜ የብረቱ መዝጊያ ማንም ሳይነካው ወለል ብሎ ተከፈተለት።

ሟ፮፤ ቅዱስ ጴጥሮስም በዕው ነቱ ዛሬ የእግዚአብሔር መል ከተኛውን ልኮ እንደ አዳነኝ ዐወቅሁ ተረዳሁ ሲል ፈጣሪ ውን አመሰገነ።

ሟ፯፤ የመላእክት ሁሉ አለቃ የምትሆን ቅዱስ ሚካኤል

ከመ ናሥምሮ ለእግዚአብሔር ወንርከብ ሞገሰ በገቤሁ በይ እቲ ዕለት ምስለ ኩሎሙ ቅዱሳን ወሰማዕት።

፶፫፤ ትንብልናሁ ወአስተ ብቅዶቱ የሀሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሚን።

፶፬፤ ተአምራሁ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘሥዑል በነደ እሳት ዘይስእል ምሕረተ ለኩሉ ፍጥረት ቅድመ መንበሩ ለጸባኦት።

፶፭፤ ትንብልና ስእለቱ ወአስተብቅዶቱ ያድገኖ ለዕገሌ እምዕለት እኪት ወለኩልን ውሉደ ጥምቀት በኩሉ ጊዜ ወበኩሉ ሰዓት በኩሉ ሌሊት ወበኩሉ መዓልት በኩሉ አዝማን ወበኩሉ ዓመታት ዘእንበለ ዕርዐት ወሐኬት እምይእዜ ወእስከ ድኃሪት ዕለት ለዓለመ ዓለም አሚን።

፶፮፤ ተብህለ ከመ ሀሉ አሐዱ ብእሲ አይሁዳዊ በሀገረ ሮሜ ወብእሲሁ ባዕል ጥቀ በንዋየ ዝንቱ ዓለም ጎላፊ ወርቅ ወብሩር ወብዙጎ እንስሳ ቦቱ።

፶፯፤ ወበአሐቲ ዕለት እንዘየሐውር ውስተ ምስጋዱ በከመ ሕገ አበዊሁ ወእንዘሀሉ በፍኖት ተራከበ ምስለ

ሆይ በዚች ዕለት ከቅዱሳን ጋራ ባለሟልነትን አግኝተን እግዚአብሔርን በማገልገል ደስ እናሰኘው ዘንድ ስለኛ ተግተህ ጸልይልን።

፶፫፤ እነሆ አሁንም የቅዱስ ሚካኤል ጸሎትና በረከቱ ከኛ ጋር ይሁን ለዘላለሙ አሚን።

፶፬፤ አቸናፊ ከሚሆን ከእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ለፍጥረቱ ሁሉ ምሕረትን የሚለምን ተፈጥሮው ከእሳት የሆነ የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ያደረገው ተአምር ይህ ነው።

፶፭፤ ልመናው አማላጅነቱ ከዕለት ለእኪት ዕገሌን ይሠውረው የክርስቲያን ወገኖች የምንሆን እኛንም በየጊዜውና በየሰዓቱ ሁሉ ይጠብቀን በመዓልትና በሌሊት በአውራጎና በዓመታቱ በዘመኑ ሁሉ ያለመለየት ከኛ ጋራ ይኑር እስከ ዘላለሙ ድረስ አሚን።

፶፮፤ ሮሜ በሚባል ሀገር ኃላፊ ጠፊ በሚሆን በዚህ ዓለም ወርቅና ብር እንዲሁም ከብትና በሌላውም ሀብት ሁሉ እጅግ የከበረ አንድ ባለጠጋ አይሁዳዊ ሰው ነበረ።

፶፯፤ ከዕለታት ባንደኛው ቀን እንደ አባትቹ ልማድ ወደ መስጊድ ሲሄድ ገና በመንገድ በጉዞ ላይ ሣለ ከአንድ

አሐዱ ብእሲ ክርስቲያናዊ ወውእቱኒ ክርስቲያናዊ ባዕል ጥቀ በንዋይ ቀዳሙ ወኮነ ነዳየ ውጎጥአ ሲላየ ዕለት ወዘይለብስ ወተጸነሰ ፈድፋደ ውእቱ ብእሲ።

፶፰፤ ወእምድጎረ ዝ ወፈረ ውስተ ገራህት ከመ ይትገበር በጎፍረት ጊዜ ማእረረ እክል እንዘ የጎሥሥ ከመ ይርከብ ሲሲተ እመ ቦ ዘይውሀቦ ወረከቦ ዝኩ አይሁዳዊ በፍኖት ለውእቱ ክርስቲያናዊ ወይቤሉ ነዐ ተቀነይ ወአነ እውሀ በከ ዐሠርተ ዲናረ ወርቅ ከመ ትንግድ ወታርብሕ ቦቱ።

፶፱፤ ወባሕቱ ነዐ ንሑር ጎበ ቤተ ክርስቲያን ዘቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወመሐል ሊተ ከመ ኢተዐምፅ ወኢታጥፍእ ንዋይየ ወሐሩ ክልኤሆሙ ጎበ ቤተ ክርስቲያን ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወእምሐሉ አይሁዳዊ ለውእቱ ክርስቲያናዊ በከመ ፈቀደ።

፷፩፤ ወእምዝ ወሀቦ ሶቤሃ ወርቀ ውእቱ አይሁዳዊ ወነሢ ውእቱ ክርስቲያናዊ ሐረርኑቀ ብሔረ ወተጎጥአ እም ውእቱ አይሁዳዊ ወነበረ እንዘ ይነግድ በሀየ ብዙጎ መዋዕለ።

፷፩፤ ወእምድጎረ ተመይጠ ውእቱ ክርስቲያናዊ ወገብእ ሀገረ ሮሜ ሰምዐ አይሁዳዊ

ክርስቲያን ከሚሆን ሰው ጋር ተገናኘ ያም ሰው አስቀድሞ በጣም ሀብታም የሆነና በዚያን ጊዜ ግን የሚለብሰው ያጣ የዕለት ምግብ ስንኳን የሌለው ችግረኛ ነበረ።

፶፳፤ ከዚህ በኋላ መከር በደረሰ ጊዜ የዕለት ምግቡን ለማግኘት ኃፍረት እየተሰማው የቀን ሥራ ለመፈለግ ሲዘዋወር ያ አይሁዳዊ በመንገድ አገኘውና በኔ ዘንድ ሥራ አለና ና ንሂድና ሥራ ቀጥል ነግደህ የምታተርፍበት ዓሥር ወቂት ወርቅ እስጥሃለሁ አለው።

፶፱፤ ነገር ግን እንደ እምነትህ ወደ ቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ሄደን ገንዘቤን እንዳትክደኝ ማልልኝ አለው እነሱም በነገሩ ተስማሙና ወደ ቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ሄደው ያ አይሁዳዊ ክርስቲያናዊውን በፈለገው ዓይነት አስማለው።

፷፩፤ ከዚህም በኋላ ያ አይሁዳዊ ወርቁን ሰጠውና ያ ክርስቲያናዊ ለንግድ ከሄደበት አገር ወደ መጣበት ላይመለስ ለብዙ ዓመታት ቆየ።

፷፩፤ ከጊዜ በኋላም ክርስቲያናዊው ወደሀገሩ መመለሱን

ከመ ተመይጦ ክርስቲያናዊ ውጎሠሦ ወረከቦ።

፳፪፤ ወይቤሎ ለምንት ዘኢ ትውህበኒ ወርቅዮ ዘወሀብ ኩከ ከመ ታርብሕ ወትንግድ ቦቱ ወይቤሎ ውእቱ ክርስቲያናዊ ሊተሰ ምንተኒ ኢወሀ ብከኒ ግሙራ።

፳፫፤ መይቤሎ ውእቱ አይሁዳዊ ኢወሀብኩኩኑ አንሰ ዓሠርተ ዲናረ ወርቅ ከመ ትንግድ ቦቱ ወታርብሕ ሊተ ወተርፉ ይኩን ለከ ከመ ትሕ የው አንተ ወትሴሰይ።

፳፬፤ ወክሕደ ውእቱ ክርስቲያናዊ ወይቤሎ ኢያእመርኩ ወኢርኢኩ ንዋየከ አሐተኒ።

፳፭፤ ወእምዝ ካዕበ ይቤሎ አይሁዳዊ ቀዲሙ አእመር ኩከ ከመ ዐማዒ ወክሐዲ አንተ ጥዩቀ ወአመ ወሀብኩከ አእሚርየ አምሐልኩከ በታ ቦተ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፳፮፤ ወይእዜኒ ነዐ መሐል ዳግመ ከመ ኢወሀብኩከ ወአነ አጎድገከ ትሑር ጎበ ዘፈቀድከ።

፳፯፤ ወባሕቱ እትአመኖ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመ ያርኢ ጎይሎ ላዕሌከ እስመ ውእቱ የአምር ጎቡአ

ያ አይሁዳዊ ሰማና ፈልጎ ባገኘው ጊዜ።

፳፪፤ ነግደህ ታተርፍበት ዘንድ የሰጠሁህን ወርቁን ስለምንድነው የማትሰጠኝ ብሎ ቢጠይቀው የምን ወርቅ ነው የሰጠኸኝ አላውቅልህም ሲል መለሰለት።

፳፫፤ ያም አይሁዳዊ ኩብዙ ዓመታት በፊት ብዙ ተቸግረህ ስለነበረ ነግደህ በትርፉ ቤተ ሰብህን ታስተዳድርበትና ቸግርህንም ታስወግድበት ዘንድ ዓሥር ወቄት ወርቅ አልሰጠሁህምን? አለው።

፳፬፤ ክርስቲያናዊው ግን ስንኳንስ ወርቅ ይቅርና አንዳችም ነገር ለኔ መስጠት ህን አላስታውስም በማለት ካደው።

፳፭፤ አይሁዳዊውም በመደጋገም አስቀድሞ አንተ ዐመፀኛ ከሐዲ መሆንክን እግዚአብሔር ስለአመለከተኝ ወርቁን በሰጠሁህ ጊዜ ምስክር ይሆንብህ ዘንድ በታቦተ ሚካኤል አምሃለሁ።

፳፮፤ አሁንም ያልሰጠሁህ ቢሆን እንደቀድሞ ደግመህ ማልና ከዕዳው ነፃ ትሆናለህ አለው።

፳፯፤ ነገር ግን የመላእክት ሁሉ አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤል ባንተ ላይ ኃይሉን እንደሚያሳይና ተአምራቱንም እንደሚገልጽ እተማመናለሁ

ቲከ ከመ አንተ ሐሳዊ እስመ ውእቱ መልአክ መንፈሳዊ ወመልአክ ብርሃናዊ።

፳፰፤ ወዘንተ ብሂሎ ሐሩ ጎቡረ ጎበ ቤተ ክርስቲያን ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወወልእቱ አይሁዳዊ ቆመ በአንጸሪሁ ወኢቦአ ውስጠ።

፳፱፤ ውእቱስ ክርስቲያናዊ ሕጹጹ አእምሮ ወጎጡአ ልቡና ቦአ ጎበ ቤተ ክርስቲያን ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወመሐለ በሐሰት በታ ቦተ ቅዱስ ሚካኤል።

፷፩፤ ወአሜሃ ይእተ አሚረ ሶበ ወፅአ እምቤተ ክርስቲያን ወበጽሐ ጎበ ደደሁ የብሳ እደዊሁ ወእገሪሁ ወኮና ከመ እብን ወስእን አንላሕስሐ።

፷፪፤ ወዐውየወ በዐቢይ ቃል ወይቤ አ ሊቆሙ ለመላእክት መልአክ ሣህል ወምሕረት ሥረይ አበሳየ ወጎጠኢ ትየ እስመ አነ ገበርኩ ዐቢየ አበሳ ወተዐደውኩ ወቦእኩ ውስተ መቅደስከ ወመሐልኩ በስምከ ወበስመ እግዚአብሔር አምላክከ።

፷፫፤ ለእስከለከ ወአስተበ ቀዳክ እግዚእየ ከመ ትምሐረኒ ወትሣህለኒ ወትሥረይ

እሱ መንፈሳዊና ብርሃናዊ መልአክ እንደመሆኑ መጠን የልብህን ተንኮል መርምሮ ያውቃልና አለው።

፷፰፤ ይህንንም ተናግሮ አይሁዳዊውና ክርስቲያናዊው ሁለቱም አብረው ወደ ቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ሄዱና አይሁዳዊው ወደ ውስጥ ሳይገባ በቤተ መቅደሱ ፊት ለፊት ቆመ።

፷፱፤ ያ ሃይማኖት የጉደለው አእምሮ የሌለው በስም ክርስቲያን ነኝ የሚለው ሰው ግን ወደ ቤተ ክርስቲያን በድፍረት ገብቶ በታቦተ ሚካኤል ፊት የማሐላ ቃሉን ሰጠ።

፷፩፤ በዚያን ጊዜ ከቤተ ክርስቲያን ወጥቶ ሊሔድ ሲል ከደጀሰላሙ ሲደርስ እጆቹና እግሮቹ እንደ እንጨት ደረቁ እንደ ድንጋይም በድን ሆኑና መንቀሳቀስ አቃታቸው።

፷፪፤ ከዚያም የመላእክት ሁሉ አለቃቸው የቸርነቱና የይቅርታ መልአክ ሆይ በደሌን ይቅር በል ታላቅ በደል ፈጽሜአለሁና ወደ ቤተ መቅደስህም በድፍረት ገብቼ በስምህና በአምላክህ በእግዚአብሔር ስም ምያለሁና እያለ በታላቅ ቃል አስምቶ ተናገረ።

፷፫፤ አቤቱ ጌታየ ሆይ ኃጢአቴን ይቅር ትለኝና በደሌንም ታጠፋልኝ ዘንድ ፈጽሜ

ኩሉ አበሳዩ ወጎጢአትዮ እስመ አነ ቦእኩ በድፍረት ውስተ ቤተ መቅደስከ ወመ ሐልኩ በሐሰት ኢትፍድየኒ በከመ አበሳዩ ወኢትዝክር በከመ ጎጢአትዮ እስመ መተ ንብል አንተ ለዘመደ ዕንሰ እመሕያው ወሰአሌ ምሕረት ለኩሉ ፍጥረት።

፪፻፲ ወእመሰ ፈወስከኒ እም ዝንቱ ደዌ ኢይትመየጥ ከመ እግበር ዘከመ ዝ ግብረ ወኢይምሕል በሐሰት።

፪፻፲፱ ወሶበ ድጎንኩ ወረከ ብኩ ጥዲና ከመ ቀዳሚ አነ እትቀንይ ለቤተ ክርስቲያንከ በኩሉ መዋዕለ ሕይወትዮ እስከ ዕለተ ሞትዮ።

፪፻፳፱ ወእንዘ ከመ ዝ ይብል ይበኪ አንብዐ መሪረ ወይጉ ድዕ እንግድግሁ እንዘ ይትማ ሐለል በጥቡዕ ልብ ወያስተበ ቊዕ ጎበ እግዚአብሔር ወጎበ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላ እክት።

፪፻፶፱ ወእምዝ መጽአ ድቃስ ወኖመ ወጊዜ መንፈቀ ሌሊት ከዊኖ አስተርአዮ ቅዱስ ሚካኤል ለውእቱ ድዉይ ወይ ቤሉ ኦ ብእሲ ሕርቱም ለም ንት ኢፈራህኮ ለእግዚአብ

እማልድሃለሁ አጥብቂም እለ ምንሃለሁ አይሁዳዊው ፈርቶ ከውጭ ሲቆም እኔ በድፍረት ከቤተ ክርስቲያንህ ውስጥ ገብኼ በሐሰት ምያለሁና አቤቱ እንደ በደሌ እትክፈለኝ ኃጢአቴን አታስብብኝ ለአ ዳም ልጆች የምታማልድ ለፍ ጥረታትም ሁሉ ይቅርታን የምታሰጥ አንተ ነህና።

፪፻፶፱ ከዚህ ደዌ ብትፈው ሰኝ ግን በሐሰት ከመማልና የመሳሰሉትን ሁሉ ከማድረግ ሁል ጊዜ እቆጣባለሁ።

፪፻፶፱ እንደቀድሞው ሁሉ ከበሽታዬ ድኚ ፍጹም ጤንነ ቴን ባገኝ ባለ የሕይወት ዘመኔ ሁሉ ለቤተ ክርስቲያ ንህ አገልጋይ ሆኜ እኖራለሁ እያለ ወተወተ።

፪፻፶፱ ይህንንም በሚልበት ጊዜ መሪር ዕንባ በማል ቀስ ደረቱን እየደቃ በቂረጠ ልቡና ቅዱስ ሚካኤልን በመ ማለድና የይቅርታ ባለቤት የሚሆን እግዚአብሔርን አጥ ብቆ በመለመን ነበር።

፪፻፶፱ ከዚህ በኋላ እንቅልፍ እንቅልፍ አለውና ተኝቶ ሣለ ቅዱስ ሚካኤል በመንፈቀ ሌሊት መጥቶ በራእይ ተገለጸ ለት ወዲያውም አንት ጉስቋላ ሰው በሁሉ ዘንድ የተመሰገነ እግዚአብሔር ስለምን አልፈ

ሔር ስቡሕ ወቦእከ በድፍ ረት ወመሐልከ ስም በሐሰት።

፪፻፶፱ ሶበ አኮ እግዚአብሔር ደብረ ትዕግሥት ወባሕረ ምሕረት እምአህጉለከ ግብተ ወእምአጥፍአከ በቅጽበት ወምድርኒ ዘየረተከ ከመ ዳታን ወአቤሮን እምውጎጦ ተከ ወኩሉ ዘይምሕል በስመ እግዚአብሔር በሐሰት ኢይነ ጽሕ እምጎጢአት።

፪፻፶፱ ኢሰማዕክኑ ዘይቤ መጽ ሐፍ ኢትዝክር ስም ለልዑል ሶበ ትምሕል ወይቤሉ ውእቱ ድዉይ አበስኩ ወጌገይኩ እግ ዚእየ በሰማይኒ ወበምድርኒ ወበቅድሜከኒ።

፪፻፶፱ ወባሕቱ መሐረኒ ወፈ ውሰኒ እምዝንቱ ደዌ እስመ ምሕረት ሕገ እግዚአብሔር ውእቱ ወአንተኒ መሐሪ መሐ ረኒ ከመ አምላክከ እስመ መፍቀሬ ሰብእ ወሰአሌ ምሕ ረት አንተ።

፹፱ ወሶቤሃ ተሣህለ ላዕ ሌሁ ወገሰሶ በእዴሁ ወይቤሉ ናሁኬ አሕየውኩከ ወኢተአ ብስ ዳግመ እምዝ ዘየአኪ ኢይርከብከ ወዘንተ ብሂሉ

ራሽውም? ስሙንስ በመጥ ራት በሐሰት ለመማል እን ዴት ደፈርክ?

፪፻፶፱ በውኑ እግዚአብሔር ትዕግሥት የባሕርዩ ወይም ባሕረ ምሕረት ባይሆን ኖሮ ፈጥኖ ባጠፋህ የቆምክባት መሬትም እንደ ዳታንና አቤ ሮን በዋጦችህም ነበር የእግዚ አብሔርን ስም ጦርቶ በሐሰት የሚምል ሁሉ የሚጠብቀው ይህ ዓይነቱ ዕድል ነውና።

፪፻፶፱ በምትምልበት ጊዜ የእ ግዚአብሔርን ስም በከንቱ አትጥራ የሚለውን የመጽሐፍ ቃል አልሰማህምን? በማለት ገሠፀው ያም በሥቃይ ላይ የሚገኝ በሽተኛ ሰው አቤቱ ጌታዬ በፊትህ በሰማይም በም ድርም ሁሉ ፊት ታላቅ ስሕ ተት ሠራሁ ከፍተኛ በደልም ፈጸምኩ።

፪፻፶፱ ነገር ግን ከዚህ በሽታ ፈጽመህ አድነኝ ይቅርታ ቸር ነት ለእግዚአብሔር ልማዱ ነውና አንተም እንደፈጣሪህ ይቅርታ አድርግልኝ ሰውን የምትወድ ምሕረትን ይቅር ታን የምታሰጥ ርኅሩኅ መል አክ አንተ ነህና እያለ ለመነ።

፹፱ በዚያን ጊዜ የመላእ ክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልም ይቅርታ አደረገለት በእጁም እየዳሰሰው እነሆ ዛሬ ይቅ ርታ ተደርጎልሃል ከበሽታ

ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዐርገውስተ ሰማያት።

፹፩፤ ወሶቤሃ ነቅሐ እምን ዋሙ ወሐይወ እምደዌሁ ወኮነ ኩለንታሁ ጥዑዩ እንበለሙስና ወተፈሥሐ ዐቢዩ ፍሥሐ ወአእኩቶ ለእግዚአብሔር ወለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፹፪፤ ውእቱስ አይሁዳዊ ሶበርአዩ ዘንተ ተአምረ ወመንክረ ዘገብረ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ነሥአ ውእተ ወርቀ እምውእቱ ብእሲ ወወሀበ ብፅዕቶ አምኃ ለቤተ ክርስቲያን ዘቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወአምነ በእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወተጠመቀ ጥምቀተ ክርስትና ወተመጠወ ዐረቦነ መንፈስ ቅዱስ ወነሥአ በረከተ ወረከበ መድኃኒተ ነፍሱ ወሥጋሁ። ወኮነ መሀይምነ ሠናዩ በአሚን ወበሃይማኖት ጽኑዐ።

፹፫፤ ወእምዝ ነበሩ ኅቡረ አይሁዳዊ ወክርስቲያናዊ እንዘ ይትለእኩ ለቤተ ክርስቲያን ዘቅዱስ ሚካኤል ሊቀ

ሀም ተፈውሰሃል ዳግመኛ ግን ከዚህ የበለጠ መከራ እንዳያገኝህ እንዳትበድል ብሎ አስጠንቅቆት ወደ ሰማይ ዐረገ።

፹፬፤ በሽተኛውም ከዕንቅልፉ በነቃ ጊዜ ከበሽታው ተፈውሶ ሰውነቱ በሙሉ ጤንነት ላይ ሆኖ ስለአገኘው ከመጠን በላይ ተደሰተ እግዚአብሔርንም በፍጹም ምስጋና አመሰግነው የመላእክት አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤልንም አከበረው ከፍ ከፍም አደረገው።

፹፭፤ ያ አይሁዳዊ ሰው ግን የመላእክት ሁሉ አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤል ያደረገውን ታላቅ ታምራት በተመለከተ ጊዜ ከዚያ ከሐዲ ሰው ወርቁን ወስዶ የመላእክት አለቃ ለሚሆን ለቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ብፅአት ሰጠ በጌታችን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስም አምኖ ከተጠመቀ በኋላ የመንፈስ ቅዱስ ልጅነትን ተቀብሎ ለሥጋው የሚበጀውን በረከት ለነፍሱ የሚጠቅመውን መድኃኒት አገኘና በሃይማኖቱ የፀና በምግባርም የታነፅ ታማኝ ክርስቲያን ሆነ።

፹፮፤ ከዚህም በኋላ ሁለቱም ማለት ክርስቲያናዊውና አይሁዳዊው የቅዱስ ሚካኤልን ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ

መላእክት ወይዜነዉ ተአምራቲሁ ወመንክራቲሁ ዐበይተ ወይነግሩ ኩሉ ጌሩቶ ለኩሉ ሰብእ።

፹፯፤ ትንብልናሁ ወአስተብቁቶቱ የሀሉ ምስለ ፍቁሩ ዕገሌ ወለኩልነ ሰማዕያን በጽላሉተ ክነፊሁ ይክድነነ ሐሩረ ጌጋይ ኢያውዕየነ ወቀረ ኅጢአት ኢያማስነነ ወኢያመጽልወነ ኅይለ ጸሎቱ ይሰውረነ ሐጸ ጸላኢ ኢይንድፈነ ለኩልነ ውሉደ ጥምቀት ለተዝካረ ዚአሁ እለ ተጋባእነ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፹፰፤ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ፩ዱ አምላክ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለሚያዝያ በዛቲ ዕለት ተዝካረ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ በዛቲ ዕለት ፈነዎ እግዚአብሔር ሎቱ ስብሐት ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ኅበ ኤርምያስ ነቢይ ወአውፅአ ወአድነኖ እምቤተ ሞቅሕ ጸባብ ዘዓምዓም ዘአሞቅሐ ሴዴቅያስ ንጉሥ ወአውፅአ አቤሚሌክ ኢትዮጵያዊ ገብሩ ወሊቀ ሐራሁ ለንጉሥ።

በመሆን ያደረገውን ተአምራትና ችርታውን ለሰዉ ሁሉ እየነገሩ ኖሩ።

፹፱፤ ልመናው አማላጅነቱ ከወዳጁ ከዕገሌ ጋራ ይሁን ይልቁንም በዓሉን ለማክበር የተሰበሰቡን የክርስቲያን ልጆች የምንሆን እኛን በከንፈ ረድኤቱ ይከልለን የበደል ዋዕይ እንዳያቃጥለን የኃጢአት ውርጭም እንዳያጠፋን የጸሎቱ ኃይል ይሠውረን የጠላት (ዲያብሎስ) ጦር እንዳይወጋን ጋሻ መከታ ሆኖ ይጠብቀን እስከ ዘላለሙ ድረስ አሚን።

፹፻፤ አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን ሚያዝያ በባተ በዐሥራ ሁለተኛው ቀን የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል በዓል እንደሆነ እንናገራለን ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባውና በዚች ዕለት ክቡር የሚሆን ቅዱስ ሚካኤልን ሴዴቅያስ የተባለ ንጉሥ ጠባብና ረግረግ በሆነ የግዞት ቤት አስሮት ወደነበረ ወደ ኤርምያስ ልኮ የንጉሡ ባለሟልና የጭፍራው አለቃ በሚሆን በኢትዮጵያዊው አቤሚሌክ አማካይነት ኤርምያስን ከሥር ቤት ያወጣበት ቀን ነው።

ሹ፯፤ ወሶቤሃ ባረኮ ኤርም ያስ ወደቤሉ ከመ ኢይርአይ ብድወታ ወገልቀታ ለኢየሩሳ ሌም ወኢይጥዐም ምረረ ሂዋዌ ወመንሱተ ወኮነ ሉቱ ከማሁ ወኖመ ስሳ ወስድስተ ዓመተ ወምስሌሁ ወይን ወበለስ። ወኢማሰኑ እስከ አመ ተመይጡ ደቂቀ እስራ ኤል እምሂዋዌ ወአምጽአ እምወይን ወበለስ ወኩዙህ ወወሀቦ ለኤርምያስ ነቢይ።

ሹ፰፤ ወበእንተ ዝ አዘዙን መምህራን ቤተ ክርስቲያን ከመ ንግበር በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእ ክት አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለለ ወርኑ ትንብልናሁ የሀሉ ምስ ሌነ ለዓለመ ዓለም አሚን።

ሹ፱፤ ሰላም ለከ ዘረሰየከ በክብር መልአክ ኪዳኑ ወም ክሩ ለእግዚአብሔር ሚካ ኤል ረዳኢ ለእለ ውስተ የብስ ወባሕር ለረድኤትከሰ ዘየዐ ጽቦ ነገር አልቦ በሰማይ ወአ ልቦ በምድር።

ሹ፳፤ በዚያን ጊዜም ኤርም ያስ አቤሚሌክን ባረከው የኢ የሩሳሌምን ጥፋቷን እንዳያ ይና መራራ የሆነውን የመማ ረክ ጽዋንም አንዳይቀምስ ይመኝ ስለነበረ እንዲሁ ሆነ ለት። በዚህም ምክንያት የእ ሥራኤል ልጆች ከምርኮ ተመ ልሰው እስከመጡ ድረስ ስድሳ ስድስት ዓመት ተኛ ከምርኮ በፊት ቆርጦ አስቀም ጧቸው የነበሩ ወይንና በለ ስም ደማቸው ሳይደርቅ ቅጠ ላቸው ሳይጠወልግ ስላገኛ ችው አምጥቶ ለኤርምያስ አበ ረከተው።

ሹ፳፯፤ ስለዚህም የቤተ ክርስ ቲያን መምህራን ወር በገባ በየዓሥራ ሁለቱ ቀን በየወሩ ንዑድ ክብር የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልም በዓል እናከብር ዘንድ አዘዙን የቅዱስ ሚካ ኤል አማላጅነቱ ጸሎቱና በረ ከቱ ከኛ ጋር አይለይ እስከ ዘላለሙ አሚን።

ሹ፳፰፤ ሚካኤል ሆይ የእ ግዚአብሔር የቃል ኪዳኑ ባለ ሟልና የምክሩ አበጋዝ ላደረ ገህ ላንተ ሰላም እላለሁ። ሚካ ኤል ሆይ በየበስና በባሕር ላሉ ሁሉ ረዳታቸው አንተ ነህ። ረዳትነትህንም የሚያስተ ባብል በሰማይም ሆነ በምድር ከቶ አይገኝም።

በስመ አብ ወወልድ ወመን ፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ድርሳን ዘቅዱስ ወክቡር ውጎ ያል ሊቀ መላእክት ሚካኤል ወነገር በእንተ ዮሐንስ ጳጳስ ዘብሔረ ኢትዮጵያ ዘመጽአ እምድንረ አቡነ ይስሐቅ ጳጳስ ዘይትነበብ አመ ዐሡሩ ወሰ ኑዩ ለወርኑ ግንቦት በሰላመ እግዚአብሔር አብ አሚን። ትንብልናሁ ወአስተብቅሶቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፩፤ ወኮነ በመዋዕለ አርቃድ ዮስ ንጉሥ ወልደ ቴዎዶስ ዮስ ንጉሥ ርቱዐ ሃይማኖት ዘቅዱስጥንጥንያ ከመ ቂስጠን ጢኖስ ንጉሥ ወጳውሎስ ሐዋርያ ወበመዋዕለ ሊቀ ጳጳሳት ቅዱስ ዮሐንስ ዘውእቱ አፈ ወርቅ።

፪፤ በውእቱ መዋዕል ሀለ ወት ብእሲቱ ለአርቃድዮስ ንጉሥ ወኮነት ታፈቅር ንዋየ

በስም በአካል በግብር ሦስት ሲሆኑ በመለኮት በአ ገዛዝ በሥልጣን ግን አንድ አምላክ በማለት በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን ግንቦት በባተ በዓ ሥራ ሁለት ቀን የሚነበብ የሚጸለይ ኃይልና ክቡር የሚ ሆን የቅዱስ ሚካኤል ድርሳን ለመጻፍ እንጀምራለን። እንዲ ሁም ከአባታችን ከጳጳሱ ከይስሐቅ በኋላ ወደ ኢትዮ ጵያ ስለመጣው ስለጳጳሱ ስለ ዮሐንስ ነገር በእግዚአብሔር ፍቅር አንድነት እንናገራለን። የቅዱስ ሚካኤል ልመናውና ረድኤቱ ከኛ ጋር ይኑር እስከ ዘላለሙ አሚን።

፫፤ እንደ ሐዋርያው ጳው ሎስ ጠንካራ የሆነና እንደ ንጉሥ ቆስጠንጢኖስ ሃይማ ኖቱ የፀና ምግባሩ የቀና የቀላ ስጥንጥንያ ንጉሥ በሚሆን በቴዎዶስዮስ ልጅ በንጉሡ በአርቃድዮስ ዘመነ መንግሥ ትና በሊቀ ጳጳሱ በቅዱስ ዮሐ ንስ ዘመነ ሲመት ታላቅ ተአ ምር ተደረገ።

፬፤ በዚያን ዘመን የንጉሡ የአርቃድዮስ ሚስት ንግሥ ቲቱ ገንዘብ ከመውደዷ የተ ነሣ በሥልጣኗ በመመካት

ወርቅ ወብሩር በጎይል ወበት ዕግልት ወንዋዩ ባዕድ ብዙኅ ሀሎ በጎቤሃ።

፫፤ ወዘንተ ርእዮ ዮሐንስ አፈ ወርቅ ብዙኅ ዕለተ ይነግራ ወይንንሐ ወኢትሰምዕ ቃሎ ወተሐብዮ ሰሚዐ ቃሉ ወነገሩ።

፬፤ ወበአሐቲ ዕለት ነሥ አት አዕዋዳ ለአሐቲ መበለት ነዳይት በግፍዕ ወይእቲ መበለት መጽአት ጎበ ዮሐንስ ሊቀ ጳጳሳት ወነገረቶ ዘከመ ነሥአት አዕዋዳ አውዶክስያ ንግሥት ወፈነወ ቅዱስ ዮሐንስ ጎበ አውዶክስያ ንግሥት ወገሠዓ ወሰአላ ብዙኅ ስእለ ታተ ከመ ትሚጥ ላቲ ለይእቲ ብእሲት መበለት አዕዋዳ።

፭፤ ወአበየቶ ወኢተአዘዘት ሎቱ ወአውገዛ ከመ ኢትባእ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወከመ ኢትጸሊ ወኢትንሣእ እምሥ ጢረ ቅድሳት ሥጋሁ ወደሞ ለክርስቶስ።

፮፤ ወሶቤሃ ቦአ ውስቴታ ቊጥዓ ወአስተጋብአት ላዕ ሌሁ ማጎበረ ኤጴስ ቆጶሳት ዘውእቲ ኮነ እውገዛመ ወመተሮሙ እምሢመቶሙ በእ

ድጋውን እያስገደደችና እየነጠቀች ብዙ ወርቅና ብር በግምጃ ቤቷ ታከማች ነበር።

፫፤ ጳጳሱ ዮሐንስም አድራጐቷን ሁሉ ተመልክቶ ይመክራትና ይገሥዓት ጀመረ እሷ ግን የሚነግራት ሁሉ ከምንም አትቆጥረውም ነበር።

፬፤ ከዕለታት ባንድ ቀን ንግሥቲቱ እንደ ልማዷ የአንዲት መበለት ቦታ ስለቀማች መበለቲቱ ወደ ዮሐንስ ዘንድ ሄዳ አባቴ ሆይ ንግሥት አውዶክስያ የኔን የደሀይቱን ቦታ በግፍ ወሰደችብኝ ብላ ነገረችው ቅዱስ ዮሐንስም የዚችን የድሀ ቦታ ትመልስላት ዘንድ ልዩ ልዩ መንፈሳዊ ምክርን ያዘለ ጽሑፍ በደብዳቤ ጽፎ ለንግሥቲቱ ላከባት።

፭፤ አሁንም አይቻልም በማለት በእንቢታዋ ስለ ፀናች ከቤተ ክርስቲያን ገብታ ጸሎት እንዳታደርስ የክርስቶስ ንም ሥጋውና ደሙን እንዳትቀበል አወገዛት።

፮፤ በዚህን ጊዜ ደሚ ፈልቶ ቁጣ ስለ ተመላባት ስለ ክፉ ሥራቸውና ስለበደላቸው ሁሉ እሱ አውግዞ ከሹመታቸው የሻራቸውን ኤጴስ ቆጶሳት ሰብሰባ ከክርስቲያን ወገን

ንተ እከዩ ምግባሮሙ ወአበላ ሆሙ ወጸሐፉ ወተሰናኸዉ ውጎብሩ በቅዱስ ዮሐንስ ከመ ይደልዎ ስደት እስመ ተቃወማ ለንግሥት።

፯፤ ወካዕበ ተሚዓ ፈነወት ሐዋርያተ ጎበ ቄርሎስ ወአስተጋብአት ባዕዳነሂ ብዙኃን ጳጳሳት ወኤጲፋንዮስሃ ጳጳስ አምጽአት ወትቤሎሙ ዮሐንስ ሊቀ ጳጳሳት ኢይከውኖ ይንበር ምስሌየ ወኢይክል እስድዶ እስመ ብዙኅ ያሐዝ ነኒ ሀሎ አላ አንትሙ ጳጳሳት ተደሚረክሙ በሲኖዶስክሙ እመ ትረክቡ ሎቱ ምክንያተ ከመ ትስድድዎ እምነ መንበሩ ግበሩ ሊተ።

፰፤ ወይቤልዋ ምንተ ንግበሮ ለዮሐንስ ሊቀ ጳጳሳት ገብረ እግዚአብሔር ዘመልዐ ድርሳኑ መትሕተ ሰማይ ወላዕለ ምድር።

፱፤ ወትቤሎሙ ተማክሩ በበይናቲክሙ ዘከመ ትገብሩ ላዕ ሌሁ ወለእመ ኢገብርክሙ በዘትሰድድዎ ተአምሩ ዘከመ ኮነ ትካት ሃይማኖትክሙ ወለእመ አበይክሙኒ ትስድድዎ አነ አዐጹ አብያተ ክርስቲያናት ወአርኑ አብያተ ጣዖታት ከመ ኢይፍርህዎ ለእግዚአብሔር።

ለይቶኛልና ፍረዱኝ አለቻቸው እነሱም ንግሥቲቱን በድፍረት ስለ ተቃወመ ስደት ይገባዋል በማለት ባንድ ቃል ፈረዱበት።

፯፤ ዳግመኛም ይህ ነገር ለጎሊናዋ ዕረፍት ስለ አልሰጣት ወደ ቄርሎስ መልክተኞች ላከች። ሌሎችንም ብዙ ጳጳሳት ሰብስባ ጳጳሱ ኤጲፋንዮስንም አስጠርታ ሊቀ ጳጳሱ ዮሐንስ ከኔ ጋራ ሊኖር አይገባውም አስወጥቼ እስደው ዘንድ ግን አይቻለኝም ከበጐ ተግባሮቹ ብዙዎቹ ትዝ የሚሉኝ አሉና ቢሆንም እናንተ በሕገ ክርስቲያናችሁ የሚሻር በትን ምክንያት ፈልጋችሁ ከሥልጣኑ ታወርዱልኝ ዘንድ እጠይቃችኋለሁ አለቻቸው።

፰፤ እነሱም ትምህርቱ በዓራቱ ማዕዘን የተሰፋፋ ሃይማኖቱ በምድር በሰማይ የመላ ይህን የእግዚአብሔር ባለሟል ዮሐንስን ምን ለማድረግ እንችላለን አሏት።

፱፤ እሷም በሱ ላይ ማድረግ የምትችሉትን ነገር ፈልጉ እንዲሰድድ ወይም ከሀገር እንዲወጣ የማታደርጉ ከሆነ ግን ቀድሞ ሃይማኖታችሁ ምን እንደሆነ ስለምታውቁ አምልኮተ እግዚአብሔር የሚፈጸም ባቸውን አብያተ ክርስቲያናት ዘግቼ አብያተ ጣዖታትን እከፍታለሁ አለቻቸው።

፲፫ ወተማከሩ በበናይቲ ሆሙ ወይቤሉ መልእ ሰይ ጣን ውስተ ልባ ወይእዜኒ ዘከመ ኀለየት በልባ ትግበር።

፲፬፤ ወሶቤሃ ፈነውም ለኤ ጲፋንዮስ ኀበ ዮሐንስ ወነገሮ ዙሉ ዘከመ ትቤሉሙ ወይ ቤሉ ዮሐንስ ለኤጲፋንዮስ ኢትሬኢኑ ዝ ሕዝብ ዙሉ ውስተ አናቅጽ ኪያየ የዐቅቡ መዓልተ ወሌሊተ ወኢይክል ወዲእ እስመ ይትቃተሉ በበይ ናቲሆሙ በእንቲአየ ወዕደ ውኒ ይፈቅዱ ይትዙሉ ቤተ ንግሥት በፍቅረ ዚአየ እንዘ ይብሉ ንሙት ምስለ አንስቲ ያነ ወደቂቅነ በእንተ አቡነ ዮሐንስ ሊቀ ጳጳሳት ብርሃነ አዕይንቲነ ወኢናወዕኦ እማእ ከሌነ።

፲፭፤ ወይእዜኒ ጌሠመ በሰ ንበተ ክርስቲያን ቅድስት ንት ናገሮሙ ለሕዝብ ቃለ እግ ዚአብሔር ወንትፊሣሕ ምስ ሌሆሙ እስከ ይገብእ ልቦሙ ወንገብር ዕርቀ ማእከሌሆሙ።

፲፫ እነሱም ይህች ሴት በልቧ ሰይጣን አድርባታል አሁንም እራሷ እንደፈቀደች ታድርግ ብለው ምክራቸውን ጨረሱ።

፲፬፤ ከዚህም በኋላ ኤጲፋን ዮስን ወደ ዮሐንስ ልከው የተ ጠነሰሰበትን ሄራና ሊወሰድ በት የታቀደውን እርምጃ ነገ ረው። ዮሐንስም ኤጲፋንዮስን እንዲህ አለው ይህን ሁሉ ሕዝብ አታይምን በመዓል ትም በሌሊትም ከሚደሰርብኝ ነገር ሁሉ ለመጠበቅ ከኔ አይ ለዩምና ስለዚህ እወጣ ዘንድ አልችልም አሁንም እርስ በራ ሳቸው የዓይናችን ብርሃን ስለ ሚሆን ስለ አባታችን ስለሊቀ ጳጳሱ ዮሐንስ ፍቅር የንግሥ ቲቱን ቤተ መንግሥት እናቃ ጥላለን ካስፈለገም ከሚስቶቻ ችንና ከልጆቻችን ጋር እንሞ ታለን እንጂ ከቶ ከመካከላችን አናወጣውም አሳልፈንም አን ሰጠውም እያሉ የሚመጣውን ሁሉ ለመቋቋም ተዘጋጅተ ዋል አለው።

፲፭፤ አሁንም ነገ ቅድስት ሰንበተ ክርስቲያን ስለሆነች ሕዝቡ ይሰበሰባሉና በዚያ የእ ግዚአብሔርን ቃል በምናስተ ምራቸው ወቅት ከልባቸው ጥርጣሬን እንዲያስወግዱ ከነ ሱ ጋር ደስተኞች መስለን እንታያለን ከዚህም የተነሣ በመካከላቸው እርቅ ይወርዳል

፲፫፤ ወይቤሉ በልቦሙ ተዐ ረቀ አቡነ ምስለ ንግሥት ወይገብኡ ውስተ አብያቲ ሆሙ በሠናይ።

፲፬፤ ንግሥትሂ አውዶክስያ ታስተዳሉ ሊተ አፍራስ በሌ ሊት ወትፈንወኒ ኀበ ፈቀደ ልባ።

፲፭፤ ወገብእ ኤጲፋንዮስ ሰሚያ ዘንተ ነገረ በኀበ ዮሐ ንስኀበ ጳጳሳት።

፲፮፤ ወበሌሊት ወዕኦ ዮሐ ንስ ወሐረ ኀቤሃ ወፈነወቶ ርትቀ ብሔረ ኀበ እለ ኢየኦ ምርዎ ለእግዚአብሔር ወይሰ ግዱ ለፀሓይ ወለዕፀው ወበ ጽሐ ሀገረ አክራጥያ።

፲፯፤ ወበሀየ ነገሮሙ ዮሐንስ ወመሀሮሙ ቃለ እግዚአብ ሔር ወእምኑ ዙሉሙ በስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሎቱ ስብሐት እስከ ለዓለመ ዓለም ወበስእለቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት መል አከ ሣህል ወምሕረት ሐነጹ አብያተ ክርስቲያናት ብዙኃተ ወቀደሰ ሎሙ ዮሐንስ አፈ ወርቅ ወሢመ ሎሙ ጳጳሳተ ቀሳውስተ ወዲያቆናተ።

፲፰፤ ወአዕረፈ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለወርኀ ግንቦት ወተ ቀብረ በደሌተ አክራጥያ እንዘ ሀሉ በስደቱ ወነሥእ አክሊለ

፲፫፤ እነሱም በልቡናቸው አባታችን ከንግሥቲቷ ጋር ታርቋል ብለው በሰላም ወደ የቤታቸው ይሄዳሉ።

፲፬፤ ንግሥት አውዶክስያ ግን በሌሊት ፈረስ ታዘጋጅና ልቧ ወደ ወደደው አገር ትስ ደደኝ አለው።

፲፭፤ ኤጲፋንዮስም ከዮሐንስ ዘንድ ይህን ነገር ሰምቶ ወደ ጳጳሳቱ ተመልሶ ሄደ።

፲፮፤ ዮሐንስም በሌሊት ወደ ንግሥቲቷ መጥቶ እግዚአብ ሔርን የማያውቁ ለፀሐይ ለን ድጋይና ለዕንጨት የሚሰግዱ ወዳሉበት አክራጥያ ወደ ምት ባል ሩቅ አገር ሰደደችው።

፲፯፤ ከዚያም በደረሰ ጊዜ የእ ግዚአብሔርን ወንጌለ መንግ ሥት ስላስተማራቸው ከብር ምስጋና ለዘለዓለሙ ይግባውና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አመኑ የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል አማላጅነትና ልመና ይቅርታ አገኙ በየቦታውም ብዙ አብ ያተ ክርስቲያናትን ሠሩ ዮሐ ንስ አፈ ወርቅም ቤተ መቅ ደሳቸውን ባረከላቸው ቀደሰ ችው ጳጳሳትና ቀሳውስት ዲያ ቆናትንም ሁሉ ሾመላች።

፲፰፤ ከዚህም በኋላ በግንቦት ዓሥራ ሁለት ቀን በዚያው ባስደቱ ቦታ እንዳለ አረፈና አክራጥያ በምትባል ደሴት ተቀበረ ። እሱም የሕይወት

ስምዕ ወክብር በመንግሥተ ሰማያት ወተፍሥሐ ምስለ ነፍሰ ኩሎሙ ጸድቃን ወሰማ ዕት በሰማያት ለዓለመ ዓለም።

፲፱፤ ወዝንቱ ኩሎ ዘኮነ በስ እለቱ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሜን።

፳፤ ወለአንባቢሁ ይጽሐፍ ስም ኀበ ዐምደ ወርቅ በቀ ለመ ጽድቅ ምስለ ደቂቅ ዛቲ ምርፋቅ ለአእሩግ ወለደቂቅ ይሱቆሙ እምወዲቅ በእንተ ስእለቱ ለሚካኤል ሊቀ ወበእንተ ጸሎቱ ለዮሐንስ አፈ ወርቅ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፳፩፤ ተአምራሁ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘይትዐጽፍ ብርሃነ ከመ ልብስ ወነደ እሳት ውስተ አክ ናፊሁ። ትንብልናሁ ይንድፎሙ ለሠራዊተ ሰይጣናት እኩያን እለ ይፃረርዎ ለዕገሌ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፳፪፤ ተብህለ ከመ ሀሉ አሐዱ ብእሲ ክርስቲያናዊ እምሰብአ ዐበይተ ሮሜ ወባዕል ጥቀ ወክቡር በንዋየ ዝንቱ ዓለም ወብእሲቱስ መካን ይእቲ ወኢትወልድ።

አክሊል ተቀዳጅቶ ከጸድቃን ከሰማዕታት ጋር በመንግሥተ ሰማያት እስከ ዘላለሙ ደስ እያለው ይኖራል።

፲፱፤ ልመናው ቸርነቱ ከሁላችን ጋር ይሁንና ይህ ሁሉ የሆነው በቅዱስ ሚካኤል ጸሎትና ርዳታ ነው።

፳፤ ይህን መጽሐፍ የሚያነበውን ሁሉ ከዚች ቤተ ክርስቲያን ልጆች ጋራ በቀለመ ጽድቅ ሰማያዊ በሚሆን ዓምደ ወርቅ ስሙን ይጻፍ ስለቅዱስ ሚካኤል ልመናና ስለዮሐንስ አፈ ወርቅ ጸሎትም ሽማግሌዎቹንና ጉበዛዝቱን ከድቀተ ኃጢአት ይደግፋቸው እስከ ዘላለሙ አሜን።

፳፩፤ ሠራዊተ ሰይጣናትን በሐፀ እሳት የሚነድፋቸው ብርሃንን የተጉናጸፈ ተፈጥሮው ከነበልባል እሳት የሚሆን የመላእክት ሁሉ አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ያደረገው ታምር ይህ ነው።

፳፪፤ ሮሜ በሚባል አገር ከሚኖሩ ታላላቅ ሰዎች መካከል በዚህ ዓለም ገንዘብ በጣም የከበረ አንድ ክርስቲያናዊ ሰው እንደ ነበረ ተነገረ ነገር ግን ሚስቱ መካን ስለ ነበረች ልጅ አልነበራቸውም።

፳፫፤ ወነበሩ ክልኤሆሙ በዐቢይ ኀዘን በእንተ ዘአልቦሙ ውሉደ ወብዙኀ ጸመ ይጸውሙ ይስእሉ ወይጸልዩ ወይ ትማኅለሉ ወያስተበቀው በጥቡዕ ልብ ኀበ እግዚአብሔር ወኀበ ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከመ የሀቦሙ ውሉደ።

፳፬፤ ወነበሩ ከመ ዝ በጽፋቅ ምሕላ ወበብዙኀ ስኢል ወእንዘ ከመ ዝ ሀለጢ ቀርቦ ወበጽሐ ዕለተ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘውእቱ አመ ዐሠሩ ወሰኑዩ ለወርኅ ኀዳር ወአስተዳለጢ ሥንቆሙ ወኩሎ ዘይደሉ ለፍኖቶሙ ወይጽሕቁ በኅሊናሆሙ ከመ ይኩኖሙ ረባሐ ወከመ ይግበሩ ተዝካረ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፳፭፤ ወሐረ ውእቱ ብእሲ ምስለ ብእሲቱ ወምስለ አግብርቲሁ ወአእማቲሁ እለ ይትለአክዎ እንዘ ይተልውዎ ወእንዘ የሐውሩ በፍኖት ነጸረት ብእሲቱ ካልኣነ ሕዝበ ክርስቲያን እንዘ የሐውሩ ለገቢረ ተዝካረ በዓሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወርእየት ብዙኃተ አንስተ ምስለ ሕፃናቲሆን።

፳፫፤ በዚህም ምክንያት ልጅ ለማግኘት ሁለቱም ባልና ሚስቱ ሁል ጊዜ በጾምና በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ይለምኑ ነበር ቅዱስ ሚካኤልም ከፈጣሪያቸው እንዲያማልጻቸው ይማፀኑት ነበር።

፳፬፤ በዚህ ሁኔታ ሲኖሩ የመላእክት ሁሉ አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል በዐሉ የሚከበርበት ኀዳር ዓሥራ ሁለት ቀን ስለ ደረሰ ሄደው በዓሉን ለማክበር ለመንገድ የሚሆናቸውን ስንቅና ማንኛውንም አስፈላጊ ነገር ሁሉ ከአዘጋጁ በኋላ ፍጹም ዋጋቸውን የሚያገኙበት መሆኑን በማመን ለወደፊቱ የቅዱስ ሚካኤልን የበዓሉን መታሰቢያ ለማድረግ በልቡናቸው ወሰኑ።

፳፭፤ ከዚህ ሁሉ ዝግጅት በኋላ ያ ሰውየና ሚስቱ በጉዞ አቸው ላይ የሚያገለግሏቸው በወንድና በሴት ባርቻቸው ታጅበው ጉዞአቸውን ቀጠሉ። በጉዞም ላይ ላሉ የዚያ ሰው ሚስት የቅዱስ ሚካኤልን በዓል ለማክበር የሚጓዙ ሌሎች ክርስቲያኖች ሰዎችን አየች። ከነሱም መካከል ብዙ ሌቶች ከልጆቻቸው ጋር ይገኙባቸው ነበር።

፳፮፤ ሦ እለ የሐዝላ በዘባኖን ወሶ እለ ይጸውራ በገቦሆን ወሶ እለ ያጠብዋ ሐሊበ እም አጥባቂሆን።

፳፯፤ ወሶበ ነጻረት ዘንተ ከል ሐት ወጸርሐት በልዑል ቃል ወበከየት ብካየ መሪረ ወአስ ቂቀወት በአንብዕ ብዙገ።

፳፰፤ ወትቤ አ እግዚእየ ወአ ምላኪየ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው ነጽር ኅበ ትሕትናየ ወጽሉ እዝነከ ኅበ ስእለትየ ለግይርት ወለጎዝንት ለጎስርት ወምን ንት ትክዝት ወድክምት አመ ትከ።

፳፱፤ አጽንዐኒ ወኢትትሆየየኒ እማዕምቀ ልብየ እስእል ኅቤከ ወኢታስታኅፍረኒ እም ተስፋየ ሀበኒ ዘርዐ ዘያስተፌ ሥሐኒ ልብየ ወከመ እነጽር በአዕይንትየ ፍሬ ሠናየ ዘወ ፅኦ እምከርሥየ።

፴፩፤ ወአንተኒ አ ቅዱስ ሚካ ኤል ሊቀ መላእክት ሰአል ወጸሊ ኅበ እግዚአብሔር በእ ንቲአየ ከመ ይጸግወኒ ዘርዐ በጸሎትከ እመሂ ተባዕተ ወእ መሂ አንስተ ለእመ ረከብኩ ወልደ በፃእኩ ለከ ከመ ይትለ አክ ለቤተ ክርስቲያንከ በኩሉ መዋዕለ ሕይወቱ ወዘ ንተ ትብል እንዘ ተሐውር በፍኖት።

፳፯፤ ከነሱም ልጆቻቸውን በጀርባቸው ያዘሉ በምብርቢ ጣቸው (በጐናቸው) የታቀፉ በደረታቸውም ታቅፈው ጡታ ቸውን የሚያጠቡ ነበሩ።

፳፰፤ ይኸንንም ባየች ጊዜ በታላቅ ቃል አስምታ ጮኸች መሪር ዕንባንም በማፍሰስ ጽኑ ልቅሶን አለቀሰች።

፳፱፤ እንዲህም አለች የሕ ያው እግዚአብሔር ልጅ ጌታ ዬና አምላኬ ኢየሱስ ክርስ ቶስ ሆይ የኔን የመፃተኛዋን ጐስቋላና ደካማ የተናቅሁ የምሆን ባሪያህን ልመና ለመ ስማት አቤቱ ቸል አትበል ፈጥነህ ስማኝ እንጂ።

፴፩፤ አቤቱ ከጥልቁ ልቦናየ ወዳንተ ስለምን ጀርህን ዘን በል አድርገህ ስማኝ ተስፋም አታስቆርጠኝ ከማጎፀኔ በተገ ኘው ፍሬ ባለ ዘመኔ ሁሉ እያ የሁ ደስ ብሎኝ አኖር ዘንድ የተባረከ ልጅ ሰጠኝ።

፴፪፤ አንተም የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ሆይ ጸሎትህ የተባረከ ዘር ያሰጠኝ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ለም ንልኝ ወንድም ቢሆን ሴት እግዚአብሔር ልጅ ቢሰጠኝ ባለ ዘመኑ ሁሉ ለቤተ ክርስ ቲያንህ አገልጋይ ይሆን ዘንድ ለአንተ ብፅአት ሰጥቼሃለሁ እያለች ከበዓሉ ቦታ እስኪደርሱ ድረስ ብዙ ልመና አቀረ በች።

፴፫፤ ወበጽሐት ኅበ ቤተ ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ምስለ ምታ ወቆሙ ቅድመ ምሥዋዕ ወአ ንቃዕደዉ ላዕለ ውስተ ሰማይ ወሰአሉ በብካይ ዕጹብ ወበ አንብዕ ውዑይ ምስለ ኅብረተ ኅሊና ከመ የሀቦሙ ውሉደ።

፴፬፤ ወሶበ ተፈጸመ ቅዳሴ በከመ ሕግ ተመጠዉ ቍርባነ ሥጋሁ ወደሞ ለክርስቶስ።

፴፭፤ ወእምድኅረ ዝ ባረከሙ ካህን ወአተዉ ውስተ አብያቲ ሆሙ ኩሉ ሕዝብ ወይእቲሰ ብእሲት ኢወፅአት እምቤተ ክርስቲያን ወአስመከት በገቦ ዐምድ ወኖመት በይእቲ ሌሊት እንዘ ትቴከዝ በዐቢይ ኅዘን በልባ።

፴፮፤ ወአስተርአያ መልአክ ብርሃናዊ ወይቤላ አ ብእሲቶ ኢትኅዝኒ ተምኔተ ልብኪ ተወክፈ እግዚአብሔር ወስእ ለተ ከናፍርኪ ሰምዐ ወፈትሐ ማሕፀነኪ ከመ ትለዲ ዘርዐ ወናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ ወሶበ ወለድኪ ሰም ዬዮ ተስፋ ሚካኤል።

፴፯፤ ወሶበ ነቅህት እምን ዋማ ተፈሥሐት ዐቢየ ፍሥሐ

፴፰፤ የመላእክት አለቃ የሚ ሆን ከቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያንም ከባሏ ጋር በደረሱ ጊዜ በታቦቱ ፊት ቂመው በአንቃዕድም ልቡና በሰቂለ ኅሊና አንድ ልብ ሆነው ሃሳባ ቸውን አንድ በማድረግ በመ ረረ ልቅሶ እግዚአብሔር ልጅ ይሰጣቸው ዘንድ ልመና አቀ ረቡ።

፴፱፤ ሥርዓተ ቅዳሴውም ከተፈጸመ በኋላ እንደ ሕጉና እንደ ሥርዓቱ የክርስቶስ ሥጋውንና ደሙን ተቀበሉ።

፵፩፤ ከዚህም በኋላ ቂሱ ቡራኬ ሰጥቶ ሠርሆተ ሕዝብ ከሆነ በኋላ ሕዝቡ ሁሉ ወደየ ቤታቸው ሄዱ ያች ሴት ግን ከቤተ ክርስቲያን ሳትወጣ ከቤተ ክርስቲያኑ ዓምድ ወደ አንዱ ተጠግታ ተኛች በዚያ ችም ሌሊት በከባድ ኅዘን ተውጣ አደረች።

፵፪፤ በዚህን ጊዜ ብርሃናዊ መልአክ በራእይ ተገልጾ ሴት የዋ ሆይ ከእንግዲህ አት ዘኝ እግዚአብሔር ልመናሽን ሰምቶ ሀሳብሽን ፈጽሞልሻል ልጅም ትወልጅ ዘንድ ማኅ ፀንሽን ከፍቶልሻል እነሆ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ ነገር ግን ልጅ በወለድሽ ጊዜ ስሙን ተስፋ ሚካኤል ብለሽ ሳይሚው አላት።

፵፫፤ ከዕንቅልኛም በነቃች ጊዜ ይህን ዓይነቱን ቃል

ወተሐሥዩ ልባ በእንተ ዘሰም
ዐት ዘንተ ቃለ ወአእኩተቶ
ለእግዚአብሔር ወአተወት
ውስተ ቤታ በፍሥሐ።

፴፮፤ ወአቀመ ላቲ እግዚአ
ብሔር ኪዳኖ ዘነበበ በአፈ
መልአኩ ፀንሰት ወወለደት
ወልደ ዘሠናይ አርአያሁ ወአ
ዳም ጥቀ ኩለንታሁ ወተፈ
ሥሐ ሶቤሃ ወሰመይዎ ስሞ
ተስፋ ሚካኤል ወገብሩ በዓለ
በዕለተ ተወልደ አቡሁ
ወእሙ ወወሀቡ ምጽዋተ ለነ
ዳያን ወለምስኪናን ወአብ
ልዑ ለርጉባን ወአስተዩ ለጽ
ሙዓን ወገብሩ ምሳሐ ዐቢየ
ለዐበይተ ሀገር ወለኩሉ ሰብእ
እንዘ ይሴብሕዎ ለእግዚአብ
ሔር ወለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ
መላእክት በእንተ ዘረከቡ
ወልደ።

፴፯፤ ወእምዝ ሶበ ረከቡ ብፅ
ዐቶሙ ኢወሰድዎ ለሕፃን ኀበ
ቤተ ክርስቲያን ዘቅዱስ ሚካ
ኤል ሊቀ መላእክት።

፴፰፤ ወእምዝ ሶበ ኮኖ
አሐደ ዓመተ እምዘተወልደ
ከመ ውእቱ ወልድ ደወየ
ደዌ ዕጹብ እስከ ደክሙ ዐቃ
ብያነ ሥራይ ወስእኑ ፈውሶቶ
ወተዘከረት ሶቤሃ እሙ ለሕ
ፃን ዘበፅዐት ብፅዐተ ከመ

በመስማቷ ፈጽማ ተደሰተች
እግዚአብሔርን እያመሰገነ
ችው በፍጹም ደስታ ወደ
ቤቷ ገባች።

፴፱፤ ለእግዚአብሔርም በመ
ልአኩ ቃል የተናገረው ቃል
ኪዳን በተፈጸመ ጊዜ ፀንሰች
መልኩ(ሁለመናው) መላ ሰው
ነቱ ያማረ ወንድ ልጅ ወለ
ደችና ፍጹም ደስ አላቸው
ስሙንም ተስፋ ሚካኤል
ብለው ሰየሙት ይህም በመ
ሆኑ ወላጆች ተድላ ደስታ
አደረጉ ለተራቡና ለተጠሙ
ብዙ ምፅዋትን ሰጡ ወንድ
ልጅም በማግኘታቸው ስለ
እግዚአብሔር ቸርነትና ስለ
ቅዱስ ሚካኤል ክብር በሀገሩ
ላሉ ታላላቅ ሰዎች የምሳ
ግብዣ አደረጉ።

፵ፀ፤ ሆኖም ምኞታቸው ከተ
ፈጸመና ሀሳባቸው ከተሟላላ
ቸው በኋላ ለቅዱስ ሚካኤል
ብፅአት አድርገው የሰጡትን
ልጅ እንደተናገሩት ሁሉ ወደ
ቤተ ክርስቲያን አልወሰዱ
ትም።

፵፩፤ ነገር ግን ያ ብላቴና
ከተወለደ አንድ ዓመት በሆነ
ው ጊዜ በጭንቅ ታመመ
ባለ መድኃኒቶችም ሊፈውሱት
ባልቻሉ ጊዜ ያን ሕፃን
የመላእክት አለቃ ለሚሆን
ለቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስ

ተሀብ ለቤተ ክርስቲያኑ ለቅ
ዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት
ውእተ ወልደ ።

፵፪፤ ወትቤ ይእዜ አእመ
ርኩ በእንተ ዘበጽሐ ላዕሌሁ
ለወልድየ ደዌ ወኢወሰድክዎ
ወኢያወፈይክዎ ለወልድየ ዘበ
ዓዕኩ ከመ ብፅዐትየ እስመ
አነ ገበርኩ ኀጢአተ ።

፵፫፤ ወእምዝ ተንሥአት በጉ
ጉእ ወነሥአቶ ለወልዳ ወወሰ
ደቶ ኀበ ቤተ ክርስቲያን ዘቅ
ዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት
ወአብአቶ ወነዝንቶ እምጸሕለ
ቤተ ክርስቲያን ወቀብዐቶ
እምቅብዐ ዘይት ዘቀዲል እንዘ
ትብል ከመ ዝ አ እግዚእየ
ሊቀ መላእክት አሕይዎ ለወል
ድየ ወፈውሶ እምዝንቱ ደዌ
ዕፁብ ወድሩክ ወለእመ አሕየ
ውኮ እምዝንቱ ደዌ አነ እው
ሀቦ ከመ ይትለአክ ለቤተ
ክርስቲያንክ እስከ አመ ዕለተ
ሞቱ ወሐይወ ሶቤሃ በይእቲ
ሰዓት ውእቱ ወልድ ።

፵፬፤ ወእምድጎረ ሐይወ እም
ደዌሁ ልህቀ ውእቱ ሕፃን
ወነበረ እንዘ ይትለአክ ለቤተ
ክርስቲያኑ ለቅዱስ ሚካኤል
ሊቀ መላእክት በብዙኀ ተፀ
ምዶ በምግባረ ሠናይ በኩሉ
መዋዕለ ሕይወቱ ።

፵፭፤ ወይእቲኒ ብእሲት
አተወት ቤታ በፍሥሐ እንዘ
ተአኩቶ ወትቤብሐ ለእግዚአ
ብሔር ልዑል ወለቅዱስ ሚካ

ቲያን እናቱ ብፅአት (ስእለት)
አድርጋ ሰጥታው እንደነበረ
አስታወሰች ።

፵፮፤ እንዲህም አለች ልጄ
በጽኑ ደዌ የተያዘበትን እወ
ቅሁ ስእለቲን አክብሬ ልጄን
ወደ ቤተ ክርስቲያን ባለመ
ውሰዴ ዛሬ ትልቅ ኃጢአት
ሠርቻለሁና ።

፵፯፤ ከዚህም በኋላ በአስቸኳይ
ልጄን ይዛ ወደ ቅዱስ
ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ገሠ
ገሠች ከዚያም ወደ ውስጥ
ገብታ በዓሕሉ ላይ ያለውን
ማይ ረጨችው በቀንዲሉ ላይ
ያለውን ዘይትም እየቀባች
የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካ
ኤል ሆይ ልጄን ከዚህ ጽኑ
ደዌ ፈውሰው ከዚህም ከባድ
በሽታ ብታድነው እንደ ቀድ
ሞው ብፅዐቱ እስከ ዕለተ ሞቱ
ድረስ ለቤተ ክርስቲያንህ አገ
ልጋይ ይሆን ዘንድ አደርጋ
ለሁ እያለች ስትወድቅ ትስ
ነማ በዚያኑ ጊዜ በቅፅበት
ልጅዋ (ብላቴናው) ዳነላት ።

፵፩፤ ከደዌውም ከዳነ በኋላ
ያ ብላቴና አደገና የመላእክት
አለቃ ለሚሆን ለቅዱስ ሚካ
ኤል ቤተ ክርስቲያን ባለ
ዘመኑ ሁሉ በመልካም አገል
ግሎት ሲአገለግል ኖረ ።

፵፪፤ ያችም ቤት ቅዱስ
ሚካኤል ያደረገውን ተአምራ
ትና ልጅዋንም እንዴት እንዳ
ዳነላት ለሕዝቡ እየተናገረች

ኤል ሊቀ መላእክት ወእ ንዝ ትዜኑ መንክራቲሁ ዘገብረ ላቲ ወዘከመ አሕየወ ወልዳ።

፵፫፤ ከማሁ ያድጎንነ ለኩልነ ውሉደ ጥምቀት ወይፈውሰነ እምደዌ ጎጢአት ዘነፍስ ወሥጋ ወይርድአነ በዘዚአሁጸጋ ብትንብልና ስእለቱ ያድጎንነ ለዓለም እምፁጋ ወያሰስል እምኔነ ለምግባረ ጎጢአት ዘውጋ ወይብትክ እምላዕሌነ ለጌጋይ መንሠጋ እምእለ አሥመርዎ ለእግዚአብሔር ኢንኩን ንትጋ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፵፬፤ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለግንቦት ተዝክረ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ በዛቲ ዕለት ፈነዎ እግዚአብሔር ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ኀበ ዕንባቆም ነቢይ ኀበ ሀገረ ኢየሩሳሌም እንዘ ይጸውር ሲሳየ ብርስን ወይፈቅድ ይሰድ ለእለ የዐጽዱ እክለ በገራህት።

፵፭፤ ወአጎዝ ሚካኤል ለዕንባቆም በሥእርተ ርእሱ እንዘ ይጸውር መብልዐ ወአብጽሖ ኀበ ሀገረ ባቢሎን ሶቤሃ ወበልዐ ዳንኤል እምውእቱ መብልዐ።

በፍጹም ምስጋና እግዚአብሔርን እያመሰገነች በታላቅ ደስታ ወደ ቤቷ ገባች።

፵፫፤ እንግዲህ እኛን የክርስቲያን ወገኖች ሁላችንንም ብላቴናውን እንዳዳነ የነፍስና የሥጋ ደዌ ከሚሆን ኃጢአት ያድነንና በቸርነቱ በፀጋው ከዚህ ዓለም ቂም በቀል ነፃ ያድርገን ኃጢአት ለማሠራት የሚያደፋፍረውን ተግባር ሁሉ ከኛ ያርቅ እግዚአብሔርን ደስ ከሚያሰኙት ቅዱሳን መካከል ተለይተን እንዳንቀር የበደልን ቁልፍ ከላያችን ላይ ቆርጦ ይጣልልን አሚን።

፵፬፤ አንድ አምላክ በሚሆን በእብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን ግንቦት በባተ በዓሥራ ሁለት ቀን የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን የመታሰቢያው በዓል እንደሆነ እንናገራለን በዚች ዕለት ነቢዩ ዕንባቆም ለአጫጆች ምሳ ሊወስድ አስቦ ሣለ እግዚአብሔር ቅዱስ ሚካኤልን ወደ እሱ ልኮታልና።

፵፭፤ ሚካኤልም ዕንባቆም ምግቡን እንደያዘ በአንዲት የራስ ፀጉር አንጠልጥሎ በዚያኑ ጊዜ ባቢሎን ወደ ሚባል አገር አደረሰውና ለአንበሳ ምግብ በጉድጓድ ለተጣለ ለዳንኤል ምግብ አቅርቦለት ተመገቡ።

፵፮፤ ወአድነኖ ሚካኤል ለዳንኤል እምግብበ አናብስት ወለዕንባቆም ነቢይ አግብአኀበ ምድረ ይሁዳ ወሲሳይ ምስሌሁ ወቆመ ኀበ እለ የአርሩ እክለ ሶቤሃ።

፵፯፤ ወበእንተ ዝ አዘዙን መምህራን ቤተ ክርስቲያን ከመ ንግበር ተዝካረ በዓሉ ለመልአክ ክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለለ ወርት። ትንብልናሁ የህሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሚን።

፵፰፤ ሰላም ለህላዌክ ዘምሥዋዐ አብ መቅደስ ከመ ታዕርግ ህየ ጸሎተ ቅዱሳን ጢስ። ኀፍረተ መስቀል ወልድ ጊዜ ተዐገሠ ኢትርአይ በድንጋዩ እንዘ ታንቃዕዱ ነፍስ ሚካኤል አትሐትክ ወአድነንክ ርእሰ።

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ድርሳን ዘቅዱስ ወክቡር ሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘይትነ በብ አመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለሠኔ ወውእቱ ዐቢይ በዓል

፵፩፤ ቅዱስ ሚካኤልም ዳንኤልን ከተጣለበት የአንበሳ ጉድጓድ ከአወጣው በኋላ ዕንባቆምን ከያዘው ምግብ ጋራ ምንም ሳያጉድል መልሶ አጫጆች ወደ አሉበት ወደ ይሁዳ አገር መልሶ በቅፅበት አደረሰው።

፵፪፤ ስለዚህ የቅዱስ ሚካኤልን በዓል በየወሩ እናክብር ዘንድ የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት አዘዙን ጸሎቱ በረከቱ ከሁላችን ጋር ለዘላለሙ ይኑር አሚን።

፵፫፤ ቅዱስ ሚካኤል ሆይ የቅዱሳንን ምሥዋዐ ጸሎት ታሳርግ ዘንድ በአብ የምሥዋዕ አዳራሽ ለሚሆነው አነዋወርህ ሰላም እላለሁ። ሚካኤል ሆይ እግዚአብሔር ወልድ ኃፍረተ መስቀልን ታግሦ ራቁቱን በተሰቀለ ጊዜ “ሎቱ ስብሐት” አሻቅበህ ከማየት ይልቅ ራስህን ወደታች ዘንበል አድርገህ የመለኮትን ትዕግሥት አደነቅህ።

በስም በአካል በግብር ሦስት በመለኮት በአገዛዝ በሥልጣን በባሕርይ በሕልውና ግን አንድ አምላክ በማለት በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምነን ሰኔ

ትንብልናሁ የሀሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሚን።

፩፤ ዝንቱ ድርሳን ዘደረሰ የሐንስ ጳጳስ ዘአኩስም ቀዳሚተ አብያተ ክርስቲያናት ወያፈቅሮ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ብዙኃ።

፪፤ ወበአሐቲ ሀገር ሀሉ አሐዱ መኩንን ዐቢይ ርቱዐ ሃይማኖት ወስሙ አስተራኒቆስ ዘኪልቅያ ወስመ ብእሲቱ አፎምያ።

፫፤ ወክልኤሆሙ ፈራህነ እግዚአብሔር እሙንቱ ወያፈቅሮ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ብዙኃ።

፬፤ ወአመ ዐሡሩ ወሰኑዩ ለለ ወርኑ ይገብሩ ተዝካረ በዓሉ ይምሕሩ ወይወህቡ ለነዳያን ወለምስኪናን እምን ዋዩሙ በእንተ ስመ ቅዱስ ሚካኤል።

፭፤ ወሐመ ውእቱ አስተራኒቆስ ምታ ወትቤሉ ብእሲቱ አፎምያ እንዘ ትበኪ ወተኅዘን እ እግዚእየ እነግረከ ነገረ ወአንተ ተአምር እስኩ ስምዐኒ ከመ ብእሲት ሶበ ይመውት ምታ ትትማዐሰብ

በባተ በዓሥራ ሁለት ቀን የሚጸለይ የሚነበብ የቅዱስ ሚካኤልን ድርሳን እንናገራለን። የመልአኩ ልመናው ረድኤቱ ከሁላችን ጋር ይኑር ለዘላለሙ አሚን።

፩፤ ይህ ድርሳን ቅዱስ ሚካኤልን እጅግ አድርጎ የሚወድ የአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ተቀዳሚ በኩር የምትሆን የአኩሱም ጳጳስ የሐንስ የደረሰው ነው።

፪፤ ኪልቂያ በምትባል አገር ሃይማኖቱ የፀና አስተራኒቆስ የሚባል አንድ ታላቅ መኩንን ነበር። የሚስቱም ስም አፎምያ ይባላል።

፫፤ ሁለቱም እግዚአብሔርን የሚፈሩ የመላእክት ሁሉ አለቃ የሚሆን ቅዱስ ሚካኤልንም በፍጹም ልቡናቸው የሚወዱ ነበሩ።

፬፤ በየወሩም በቅዱስ ሚካኤል ስም ከገንዘባቸው እየከፈሉ ለነዳያን ይመፀውቱ ነበር የበዓሉንም መታሰቢያ ያደርጉ ነበር።

፭፤ ከጊዜ በኋላ ባሏ አስተራኒቆስ ታመመ በዚህም ጊዜ ሚስቱ አፎምያ እያዘነችና እያለቀሰች እንዲህ አለችው ጌታዬ ሆይ የምነግርህ ነገር ስለ አለኝ በጥሞና ስማኝ ይኸውም ሴት ባሏ በሞተ

ወትከውን ነዳይተ ወምስኪንተ ወትበልዕ ኅብስታ በብዙኅ አንብዕ ወጉዕትያ።

፩፤ ወይእዚኒ ሶበ ትመውት አንተ ወተኅድገኒ ባሕቲትየ አልብየ አብ ወእም ወውሉድ ዘይንዝዘኒ ኅዘንየ።

፪፤ ወይእዚኒ እፈቅድ አነ እንዘ ሀሉከ አንተ ታግብር ሊተ ሥዕሉ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት በአምሳለ ሚካኤል እምዕፀው ከመ እስከልኅቤሁ ወአነ አነብሮ ውስተ ቤትየ ከመ ይዕቀበኒ መዓልተ ወሌሊተ በእንተ ጸብኡ ለሰይጣን።

፫፤ ወለአከ አስተራኒቆስ ኅበ ጸራቢ ወይቤሉ ግበር ሊተ እምዕፀ ዘይት ሥዕለ በአምሳለ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ወይቤሉሙ ለደቂቁ ጸውዑ ሊተ ነሃቤ ወርቅ ውብሩር ይግበር ሊተ ምስለ ዘወርቅ ወዘብሩር በአምሳሉ ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ወመጽአ ነሃቤ ወርቅ ውብሩር ወገብረ በአምሳለ ሚካኤል ወወሀቦ ለአስተራኒቆስ ውእቱኒ ወሀባ ለአፎምያ ብእሲቱ ውእተ ሥዕለ ወእምዝ አንበረቶ ዲበ ዐራታ ለውእቱ ሥዕል።

ጊዜ ቤተ ፈት ጋለሞታ ሴትኛ አዳሪ እንደምትሆንና የዕለት ምግቧንም ለማግኘት ልዩ ልዩ ዓይነት ፈተና እንደሚደርስባት አንተ ታውቃለህ።

፪፤ እንግዲህ አንተ ከዚህ ዓለም በሞት ተለይተህ ብቻ ይን በምቀርበት ጊዜ ኩዝኔ የሚያረጋጋኝ አባት እናት ወይም ተስፋ የሚሆንኝና የሚያዕናኝ ልጅ የለኝም።

፫፤ ስለዚህ አሁን አንተ በሕይወት ሃለህ በመዓልትና በሌሊት ከሰይጣን ጠብ እንዲያድነኝ በሥዕል ቤት አስቀምጬ እማፀንበት ዘንድ የመላእክት ሁሉ አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን ሥዕል ከእንጨት ታስቀርጽልኝ ዘንድ እጠይቅሃለሁ አለችው።

፬፤ አስተራኒቆስም ወደ እንጨት ጠራቢ መልክተኛ ልኮ ከወይራ እንጨት (ዕፀ ዘይት) የመላእክት አለቃ በሚሆን በቅዱስ ሚካኤል አምሳል ሥዕል ቅረጽልኝ አለው እንዲሁም ብላቴኖቹን የብርና የወርቅ አንጥረኛ ጥሩልኝ ብሎ አንጥረኛው ከመጣ በኋላ በቅዱስ ሚካኤል አምሳል ከወርቅና ከብር የተሠራ ሥዕል ሠርቶ ለአስተራኒቆስ ሰጠው እሱም ለሚስቱ ለአፎምያ ሰጣትና በሥዕል ቤቷ ሰቅላ በክብር አስቀመጠችው።

፱፤ ወእምድጎረ ሞተ ምታ ዐርገት ነፍሱ ውስተ ሰማያት። ወእምዝ አጎዘት አፎምያ ትትቀነይ ለእግዚአብሔር መዓልተ ወሌሊተ በታሕተ ሥዕሉ ለሚካኤል ሊቀ መላእክት እንዘ ትብል መሐረኒ አ ሊቀ መላእክት ሚካኤል ወዕቀበኒ ወሰኦል ሊተምሕረተ ጎበ እግዚአብሔር ወጸሊ ሊተ ከመ ይምሐረኒ።

፲፤ ወእምዕለት ዕለተ ይትዌ ሰክ ላዕሌሃ ምግባረ ሠናይ ወትምሕር ነዳያነ ወምስኪናነ።

፲፩፤ ወሶበ ርእየ ሰይጣን እንዘ ትገብር ምግባረ ሠናይ ቀንኦ ላዕሌሃ ወተምዐ ወሐረ ጎበሃ ተመሲሎ ከመ አንስት ልሂቃት ወብዙኃን ደቂቅ ምስሌሆን ወመጽኦ ወተቃወማ ወነበረ ጎበ አንቀጽ ቤታ ወብዙኃን አጋንንት እለ ተመሰሉ ከመ አንስት ሀለዉ ምስሌሁ።

፲፪፤ ወይቤላ ለዐቃቢተ አንቀጽ ጸውዒ ሊተ አፎምያሃ ወሐረት ዓቃቢተ አንቀጽ ወበአት ጎበ መድረክ አፎምያ ወትቤላ ሀለዋ ልሂቃት ዳግማየ አንቀጽ ምስለ ብዙኃን ደቂቅ ይነብራ።

፲፫፤ ወእምዝ ወዕኦት አፎምያ እንዘ ትትወላወል

፱፤ እንደተባለው ባሏ ሞቶ ነፍሱ ወደሰማይ ካረገች በኋላ ከዚህ ዓለም ተግባር በመራቅ በፍጹም ልቡናዋ የእግዚአብሔር ተገዥ ሆነች። በመዓልትና በሌሊትም በቅዱስ ሚካኤል ሥዕል ፊት እየሰገደች የመላእክት ሁሉ አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ሆይ ጠብቀኝ ለሁል ጊዜም ከኔ አትለየኝ ይቅር ይለኝ ይምረኝም ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጸልይልኝ እያለች ትጸልይ ጀመር።

፲፤ በጉ ሥራዋም ከዕለት ወደ ዕለት ከፍ እያለ ሄደ ለነዳያንና ለችግረኞች ምዕዋት መስጠትንም የየዕለቱ ተግባሯ አደረገች።

፲፩፤ ይህን በጉ ሥራዋን የተመለከተ ሰይጣን በምቀኝነት ተነሣሣባት በብዙ ብስጭትና ደም ፍላት በሴት ባልቴቶችና በሕፃናት የተመሰሉ በብዙ ሠራዊተ ሰይጣናት ታጅቦ ወደሷ መጥቶ በቤቷ አጥር ደጃፍ ተቀመጠ።

፲፪፤ ከዚያም የምትራዳትን (ገረጂን) አፎምያን ጥሪልኝ አላት። ገረጂቱም አፎምያ ካለችበት ሄዳ ብዙ ሕፃናትን ያስከተሉ የሴት ባልቴቶች ከሁለተኛው በር ተቀምጠዋል አለቻት።

፲፫፤ ከዚህም በኋላ አፎምያ ማን ይሆን በማለት እየተጠራጠረች ወጣችና የመላእክት

ወአጎዘት አፎምያ ታብኦ ውስተ ቤታ ጎበ ሀሎ ሥዕሉ ለሚካኤል ሊቀ መላእክት።

፲፬፤ ወእምዝ ነበራ እላ ልሂቃት አንስት ጎበ አንቀጽ ወትቤሎን አፎምያ ንዓ ባኦ ቤትየ ወጸልያ እንሣእ በረከተ ክን ወተሳለማ ሥዕሎ ለሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ ጎበሁ አማሕፀነኒ እግዚእየ አስተራኒቆስ ቅድመ ይሙት።

፲፭፤ ወእምድጎረ ሞተሰ እግዚእየ አልቦ ዘቦኦ ውስተ ቤትየ ተባዕታይ ወደቂቅኒ ኢይበውኡ አምሐልኩክመ በስመ እግዚአብሔር ለእመ ኮንክሙ ተባዕተ ከመ ኢት ባኡ ቤትየ።

፲፮፤ ወይቤላ ዲያብሎስ ተመሲሎ ከመ ልሂቃት አንስት ንሕነ ኢንበውእ ውስተ ቤት ወኢንጾሊ በመካነ ቢጽነ ቅድመ ንምጸእ ጎበኪ በመካንነ ጸለይነ ወሰኦልነ ለኪ።

፲፯፤ ወአንቲኒ ብዙኅ ጸምኪ ወጸሎትኪ ወስእለትኪ ምንተ ይረብሐኪ ዘኢትገብሪ ዘእቤ ለኪ እስመ በብዙኅ ጸምኪ ወጸሎትኪ ትመውቲ በጎዘን ቅድመ መዋዕልኪ እስፍንተ

አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤል ሥዕል ወዳለበት ቤቷ ይገባ ዘንድ ጋበዘችው።

፲፱፤ እንደዚሁም በበሩ አጠገብ የተቀመጡትን አረጋውያን ቤቶች እናቶቹ ሆይ በረከታችሁ ረድኤታችሁ ይደርሰኝ ዘንድ ኑ ከቤት ግቡና ጸልዩልኝ የመላእክት አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልንም ሥዕል ተሣለሙ ጌታዬ አስተራኒቆስ ከመሞቱ አስቀድሞ ለሱ አደራ ሰጥቶኛልና አለቻቸው።

፲፳፤ ጌታዬ ከሞተ ወዲህ ግን ልጅም ቢሆን የወንድ ፆታ ያለው ሰው ከቤቴ ገብቶ ስለማያውቅ ምናልባት ከመካከላችሁ ወንድ ቢኖር ከቤት እንዳትገቡ በእግዚአብሔር ስም አምላችኋለሁ አለቻቸው።

፲፳፤ በመበለት ተመስሎ የመጣ ዲያብሎስም ወደ ቤት እንገባ ዘንድ አንችልም በአንቺም የጸሎት ቤት ተገኝተን ልንጸልይ አይገባንም ወደ አንቺ ከመምጣታችን አስቀድሞ ስለአንቺም ስለኛም ባለንበት ቦታ ጸልየናልና አላት።

፲፳፤ ነገር ግን እኔ የምነግር ሺን የማትሰሚ ከሆነ ይህ ሁሉ ጸምሽና ጸሎትሽ ምን ይጠቅምሻል? በጸምና በጸሎትሽ ብዛት የተነሣ ካለ ዕድሜሽ ትሞቻለሽ ለስንቁስ

ምሕረተ ዘትምሕሪ ለነዳያን ወለምስኪናን እምቅድመ ትሙቲ ትከውኒ ነዳይተ ወአልቦ ዘይቀብረኪ።

፲፰፤ ወትብሊ አንቲ እም አመ ሞተ እግዚእየ አልቦ ዘቦአ ብእሲ ውስተ ቤትየ ወድላ ብእሲት ዘአልባቲ ምት አልቦ በረከት ውስተ ቤታ ወሕይወት ዘለዓለም በከመ ይቤ መጽሐፍ።

፲፱፤ ወካዕበ ይቤላ ስምዕኒ እንግርኪ ቀዲሙ እግዚአብሔር ፈጠረ ቅዱሳን ተባዕተ ወአንስተ አኮኑ መጸእኩ ኀቤኪ የም እንግርኪ ዘንተ ነገረ በእንተ ፍቅረ ዚአኪ ወአንቲሰ እፎ ትመውቲ ከመ ዝ እንዘ አልብኪ ውሉድ ዘይቀብረኪ ወዘይወርስ ንዋ የኪ ወሶበ ትወፅእ ነፈስኪ አልቦ ዘይገብር ለኪ ተዝካረኪ ወዘያዘክር ሰመኪ እ እንትየ።

፳፤ እስመ አነ ርኢክዎ ለአኖሬዎስ ከመ ኢህለወቶ ብእሲት አመ ተንሥኡ አፅራሪሁ ወፈቀዱ ይንሥኡ መንግሥቶ ሞተት ብእሲቱ በውእቱ መዋዕል።

ችግረኛና ድሃ ነው ገንዘብሽን የምትበትኚው ይህም አድራጉት ከመሞትሽ በፊት ከድኅነት ላይ ስለሚጥልሽ የሚቀብርሽ ስንኳ አታገኝም።

፲፰፤ እንዲሁም ደግሞ ባሌ ወይም ጌታዬ ከሞተ ወዲህ የወንድነት ያታ ያለው ሰው ከቤቱ ገብቶ አያውቅም ትያለሽ ነገር ግን መጽሐፍ እንደተናገረው ባል የሌላት ሴት ሁሉ በቤቷ ረድኤት በረከት የለም በሕይወትም የመኖር ተስፋዋ የመነመነ ነው አላት።

፲፱፤ ዳግመኛም የምነግርሽን በጥሞና አዳምጭኝ አስቀድሞ እግዚአብሔር ቅዱሳንን (አዳምና ሔዋን) ወንድና ሴት እድርጉ ፈጠራቸው ዛሬም ይህንን ልነግርሽ የመጣሁት የእንቺ ፍቅር አክብሬና ስለምወድሽ አይደለምን እኅቱ ሆይ አንቺ ከዚህ ዓለም በሞት በተለየሽ ጊዜ የሚቀብርሽና ገንዘብሽን የሚወርስ እንዲሁም ስምሽን የሚያስጠራና መታሰቢያሽን የሚያደርግ ልጅ ሳይኖርሽ በዚህ ዓይነት እንዴት ለመኖር ትችያለሽ።

፳፤ እነሆ አኖሬዎስ የተባለ ሰው ጠላቶቹ መንግሥቱን ሊገለብጡና ሊቀሙት በተነሡበት ጊዜ በዚያው ዘመን ሚስቱ ስለመሞቷ አውቃለሁ።

፳፩፤ ወይእዜኒ ይፈቅድ ውእቱ ያውስብኪ ወትከውኒ ብእሲቶ ወትነግሢ ምስሌሁ በመንግሥቱ እ አፎምያ ብእሲተ አስተራረቆስ ዘከመ ልብየ ውእቱ ያውስብኪ ፈነወኒ ኪያየ ኀቤኪ ከመ እንግርኪ ዘንተ ነገረ ወድሉ ንዋየ ወርቅ ወብሩር እውህብኪ ይቤ።

፳፪፤ ወአውሥአቶ አፎምያ ለዲያብሎስ ወትቤሎ አባ አስኬማከ ሠናይ ወቃልከሰ እኩይ ወኢሠናይ ውእቱ።

፳፫፤ አይ መጽሐፍ ዘነገረከ ዘንተ ነገረ እንዘ ይብል ኢት ጹሙ ወኢትጸልዩ ወኢተሀቡ ምጽዋተ ለነዳያን ወለምስኪናን ለዕቤራት ወለዕጓለማውታ።

፳፬፤ ወአይ መጽሐፍ ነገረከ ዘንተ ከመ ትትወሰብ ብእሲት ሶበ ይመውት ምታ ኀበ ካልእ ብእሲ ውብእሲኒ ያውስብ ብእሲተ ካልእተ ወካዕበ ትቤሎ ለዲያብሎስ እስከ ክልኤቱ አውስቢ ዘትቤለኒ አንተነ ሠራዕከ አው መጽሐፍኑ ከመ ኪያየ ታውድቀኒ ወታስሕተኒ በነገርከ ትፈቅድኑ አንተ።

፳፩፤ ዛሬም እነሆ እሱ ሚስት ሊያደርግሽ ይፈልጋል አፎምያ ሆይ እንደኔ ሃላብ ቢሆን እሱን ብታገቢ መልካም ነው ምክንያቱም ብዙ የወርቅና የብር ጥሎሽ ጥሎ አንቺን እንዲያገባ ከሱም ጋር በመንግሥቱ ሁሉ ንግሥት ሆነሽ እንድትኖሪ ወዳንቺ ልኮኛልና አላት።

፳፪፤ አፎንያም ለዲያብሎስ እንዲህ ስትል መለሰችለት አባቱ ሆይ የጫንከው ቆብ መልካም ነበር ነገር ግን አነጋገርህ መልካም ያይደለ እጅግ የከፋና የሚያስቆጣ ነው።

፳፫፤ አትጹሙ አትጸልዩ ለነዳያን ለምስኪናን ምፅዋት አትሰጡ አባት እናት ለሌላቸው ድህ አደግ ልጆች እርዳታ አታድርጉ ብሎ የተናገረው የትኛው መጽሐፍ ነው።

፳፬፤ ሁለተኛስ ባል አግቢ እያልክ የምትመክረኝ ሴት ባሏ ከሞተ በኋላ ሌላ ባል እንድታገባ ወንድም ሚስቱ ከሞተች በኋላ ሌላ እንዲያገባ አንተ የሠራሽው ነው ወይስ ከመጽሐፍ ያገኘሽው? ከቶ በዚህ ሁሉ ነገርህ ልታስተኝ ትሞክራለህን?

፳፭፤ ንሕነሰ ሰማዕነ ውስተ ቅዱሳት መጻሕፍት ከመ ዐባ ይ ሀገረ ነነዌ ትማስን አመ ይሰብክ ሎሙ ዮናስ ነቢይ እንዘ ይብል እስከ ሠሉስ መዋዕል ትትገፈታዕ ሀገርከሙ ይቤ እግዚአብሔር።

፳፮፤ ወዘንተ ሰሚያ ንጉሠ ነነዌ ሰበከ ምሕላ በጾም ወበ ጸሎት ወበብዙኅ ብካይ ወአን ብዕ ወነስሑ ወሶበ ነስሑ ሰረየ ሎሙ እግዚአብሔር አበሳሆሙ ወአምሠጡ እምግፍ ታዲ በእንተ ዘነበበ ላዕለ ነነዌ።

፳፯፤ ወጳውሎስኒ ይቤ ነስሑ ወጸልዩ በኩሉ ጊዜ ወእግዚእነሂ ክርስቶስ ይቤ በወንጌል ቅዱስ ለዘመጽአ ኀቤሁ አሐዱ ባዕል ሶበ ይቤሉ ሊቅ ምንተ ገቢርየ እረክብ መንግሥተ ሰማያት ይቤሉ እግዚአብሔር ወሢጥ ኩሉ ንዋየከ ወሀብ ለነዳያን ወለምስኪናን ወእም ድኅረ ዝ ዘንተ ገቢረከ ነዐ ትልወኒ።

፳፰፤ እፎኑ ዝንቱ ነገር ዘት ብለኒ አንተ ካልአ ብእቤ አውስቢ።

፳፱፤ ወአነ ሰማዕኩ በእንተ ርግብሂ እምከመ ሞተ ምታ ኢትዴመር ምስለ ካልእ ያፍ ወበጽፍራ ትሢጽር ልሳና።

፳፭፤ እኛስ ነቢዩ ዮናስ ታላቂቱ ሀገር ነነዌ እስከ ሦስት ቀን ትጠፋለች ሲል እግዚአብሔር አዟል ብሎ እንዳስተማራቸው ሰምተናል።

፳፮፤ የነነዌም ንጉሥ ይህን ሰምቶ ሕዝቡን ንስሐ እንዲገቡ ጸም እንዲጸሙ ጸሎት እንዲያደርጉ ምግላ እንዲይዙ ባዘዘ ጊዜ ሕዝቡ እንደ ትእዛዙን ስለ ፈጸሙ እግዚአብሔር ሕዝቡን ይቅር አለ ነነዌም ከጥፋት ዳነች።

፳፯፤ ሐዋርያው ጳውሎስም በየጊዜው ንስሐ ግቡ ጸሙ ጸልዩ እያለ አስተምሮናል እንዲሁም ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ አንድ ባለጸጋ መጥቶ መምህር ሆይ ምን ሠርቼ መንግሥተ ሰማያትን ልወርስ እችላለሁ ብሎ ቢጠይቀው ሂደህ ያለህን ሀብት ሽጥና ለድህ ስጥ ይህንንም ካደረግህ በኋላ መጥተህ ተከተለኝ እንዳለው በቅዱስ ወንጌል ተናግሯል።

፳፰፤ ታድያ እንዴት አንተ ሌላ ባል አግቢ ብለህ ትመክረኛለህ።

፳፱፤ እኔ ግን የማውቀውን ልንገርህ ርግብ ባኳ ከሞተ በኋላ ከሌሎች አዕዋፍ ጋራ አትገናኝም በጥፍሯም መላስዋን ትሰነጥቃለች።

፴፩፤ ወሶበ ይፈቅድ ካልእ ያፍ ይቅረባ ትነቁ አኮኑ ይትራድእዋ ኩሎሙ አብያጺሃ ወይቀትልዎ ወአንተሰ ትብለኒ ከልኤተ አውስቢ ዝንቱስ ግብር ግብረ አረማዊ ውእቱ።

፴፩፤ እርሱስ አንሰ አአምሮ ለአኖሬዎስ ርቱዐ ሃይማኖት አመ ይትባእስዎ ወይነ ሥእዎ መንግሥቶ ወይቀትልዎ ወያጠፍኡ ኩሎ ምድሮ ወትቤሎ አነ አመጽእ ለከይእዜ ሥዕሎ ለሚካኤል ሊቀመላእክት ትሳለም ወእምዝቦአት አፎምያ ውስተ ቤታ ወነሥአት ሥዕሎ ለሚካኤል ወአኀዘት ታወፅእ ሎቱ።

፴፪፤ ወሶበ ርእየ ሰይጣን ሥዕሎ ለቅዱስ ሚካኤል ሊቀመላእክት ኮነ ከመ ያፍ ወሠረረ ምስለ ሠራዊቱ ወገቢእ ተናገራ ለአፎምያ ወይቤላ መጸእኩ ኀቤኪ አስሕትኪ ሞዕከኒ ወአምሠጥከኒ ወኢት ትዐበዪ በእንተ ሥዕሎ ለሚካኤል ዘዕፅ ወዘወርቅ ወዘብሩር ዘህሎ ውስተ ቤትኪ ወአነሂ ኢየንድገኪ እስከአመ ዐሠሩ ወሰኑዬ ለወርኅ ሠኔ በዓሉ።

፴፫፤ ሌላ ወፍ ስንኳ ሊቀርባት ቢፈልግ በታላቅ ጩኸት ንደኞቿን ጠርታ ሁሉም ተራድተው ይገድሉት የለምን ስለምን አንተ ሁለት ባል አግቢ ትለኛለህ ይህ ሥራ የአረማውያን እንጂ የክርስቲያኖች ሕግ አይደለም።

፴፩፤ አንት ርሱስ ጠላቶቼ መንግሥቱን ለመቀማት ሀገሩን ለመውረር እሱንም ሊገድሉት የተነሡበትን አኖሬውስን ይህን ዓይነት እንደማይሠራ እኔ አስቀድሜ አውቀዋለሁ አሁንም የመላእክት ሁሉ አለቃ የሚሆን የቅዱስ ሚካኤልን ሥዕል ትሣለም ዘንድ አመጣልሃለሁ ብላ ወደሥዕል ቤት ፈጥና ገባችና የሚካኤልን ሥዕል አሳየችው።

፴፪፤ ያም ሰይጣን የቅዱስ ሚካኤልን ሥዕል ባየ ጊዜ እንደአሞራ ከንፍ አውጥቶ ከሠራዊቱ ጋራ በረረ ነገር ግን መለስ ብሎ አፎምያ ሆይ አስትሽ ዘንድ መጥቼ ነበር እንቺ ግን ድልነሣሽኝ ከወጥመዴም አመለጥሽ ቢሆንም በቤትሽ ውስጥ ባለው በወርቅና በብር የተለበጠ በቅዱስ ሚካኤል የዕንጨት ሥዕል አትመኪ በዓሉ የሚከበርበት እስከ ሰኔ ዓሥራ ሁለት ቀን ድረስ አንዳች ነገር በላይሽ ላይ የማመጣ መሆኔን እንድታውቁሉ ሲል አስፈራራት።